

TABEL DE CONCORDANȚĂ

privind transpunerea Directivei (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 (Directiva privind restructurarea și insolvența), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L172 din 26.06.2019

Legendă: font negru – lege în vigoare (Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență; Codul civil; Codul de procedură civilă; Legea societăților nr. 31/1990; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență; Legea nr.346/2004; Legea nr. 303/2004); font albastru – proiect de lege de transpunere (Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative).

Nr.crt.	Textul Directivei	Text lege internă/proiect de lege	Observații
1.	Titlul I - DISPOZIȚII GENERALE	-	
2.	<p align="center"><i>Articolul 1</i></p> <p align="center">Obiect și domeniu de aplicare</p> <p>(1) Prezenta directivă stabilește norme cu privire la:</p> <p>(a)cadrele de restructurare preventivă la care pot recurge debitorii aflați în dificultate financiară atunci când există o probabilitate de insolvență, în vederea prevenirii insolvenței și a asigurării viabilității debitorului;</p> <p>(b)procedurile care conduc la remiterea datoriei angajate de întreprinzători insolvenți; și</p>	<p>Legea nr.85/2014 -Art. 1 - Prezenta lege stabilește regulile în domeniul prevenirii insolvenței și al insolvenței.</p> <p>„Art. 2 - Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenței la care pot recurge debitorii aflați în dificultate și, respectiv, a unor proceduri colective de insolvență pentru acoperirea pasivului debitorului, în cadrul cărora debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de șansa de redresare a activității sale.”</p> <p>Art. 5 -„26². dificultatea reprezintă starea generală de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente.”</p> <p>Legea nr.85/2014-Art. 181 (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligațiile neachitate.</p> <p>(1¹) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).</p> <p>(1²) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăți ori transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.</p> <p>(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte</p>	<p>Legea română folosește termenul „dificultate” pentru a delimita situația de probabilitate a insolvenței de cea de insolvență</p> <p>Proiectul de lege de transpunere menține această distincție între starea de dificultate – ca probabilitate a insolvenței –, etapă în care pot fi accesate proceduri de prevenire a insolvenței, procedura acordului de restructurare și procedura concordatului preventiv – și starea de insolvență, etapă în care pot fi accesate proceduri de insolvență (procedura generală, în cadrul căreia poate fi propus și un plan de de reorganizare judiciară, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege) sau simplificată – procedură de faliment.</p> <p>Atât procedura de reorganizare judiciară, finalizată cu succes, cât și cea de faliment sunt proceduri care conduc la descărcarea de datorie (remitere de datorie, în</p>

	<p>(c)măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie.</p>	<p>de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare.</p> <p>Art. 5 - pct.26¹. descărcare definitivă de obligații reprezintă stingerea, în condițiile prezentei legi, a datoriilor reduse printr-un acord de restructurare, plan de restructurare sau de reorganizare, ca urmare a realizării acestora, sau, după caz, a celor rămase neachitate ca urmare a închiderii procedurii.”</p> <p>Art. 4 -Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii: „2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluții de redresare;” „3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenței și insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligații;”</p>	<p>terminologia directivei). De asemenea, au acest efect și procedurile pre-insolvență, finalizate cu succes (acord de restructurare, concordat preventiv).</p> <p>Lit. c) nu necesită transpunere printr-un text expres, eficiența procedurilor interne rezultând din transpunerea Titlului IV din Directivă, <i>“Măsuri de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie.”</i></p>
3.	<p>(2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul procedurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pentru debitorii care sunt:</p> <p>(a)întreprinderi de asigurare sau întreprinderi de reasigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 punctele 1 și 4 din Directiva 2009/138/CE;</p> <p>(b)instituții de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;</p> <p>(c)firme de investiții sau organisme de plasament colectiv, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 2 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;</p> <p>(d)contrapărți centrale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;</p>	<p>Proiect – Art. 3 alin. (1) și (5) din Legea nr.85/2014 (art. I pct. 2 din proiect)</p> <p>Art.3 – (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.</p> <p>(5) Prevederile Titlului I nu sunt aplicabile:</p> <p>a) instituțiilor de credit, firmelor de investiții, precum și altor instituții financiare și entități supuse prevederilor Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte</p>	

<p>(e)depozitari centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;</p> <p>(f)alte instituții financiare și entități enumerate la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/59/UE;</p> <p>Directiva 2014/59/UE Articolul 1 - Obiect și domeniu de aplicare - (1) Prezenta directivă stabilește normele și procedurile de redresare și de rezoluție pentru următoarele entități:</p> <p>(a) instituții stabilite în Uniune;</p> <p>(b) instituțiile financiare stabilite în Uniune, care sunt filiale ale unei instituții de credit, ale unei firme de investiții ori ale uneia dintre societățile menționate la litera (c) sau (d) și care fac obiectul supravegherii consolidate a întreprinderii-mamă în conformitate cu articolele 6-17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;</p> <p>(c) holdingurile financiare, holdingurile financiare mixte și holdingurile cu activitate mixtă stabilite în Uniune;</p> <p>(d) holdingurile financiare-mamă dintr-un stat membru, holdingurile financiare-mamă din Uniune, holdingurile financiare mixte-mamă dintr-un stat membru, holdingurile financiare mixte-mamă din Uniune;</p> <p>(e) sucursalele instituțiilor stabilite sau situate în afara Uniunii, conform condițiilor specifice stipulate în prezenta directivă.</p>	<p>normative în domeniul financiar, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și fondurilor de investiții alternative, definite la art. 3 pct. 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;”</p> <p>b) asigurătorilor și reasiguratorilor, astfel cum sunt definiți de art. 1 alin. (2) pct. 3 și 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, supuși prevederilor legii menționate anterior, precum și Legii nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>c) contrapărților centrale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții;</p> <p>d) depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct.1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr.236/2012..</p> <p>Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar Art. 1. - (1) Prezenta lege stabilește reguli și proceduri privind redresarea și rezoluția următoarelor categorii de entități:</p> <p>a) instituții de credit și firme de investiții, persoane juridice române;</p> <p>b) instituții financiare, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit, ale unei firme de investiții ori ale uneia dintre societățile prevăzute la lit. c) sau d) și care sunt acoperite de supravegherea la nivel consolidat a întreprinderii- mamă în</p>	
---	---	--

	<p>(g) organisme publice constituite în temeiul dreptului intern;</p> <p>(h) persoane fizice care nu sunt întreprinzători.</p>	<p>conformitate cu art. 6-17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr.648/2012;</p> <p>c) societăți financiare holding, societăți financiare holding mixte și societăți financiare holding cu activitate mixtă, persoane juridice</p> <p>d) societăți financiare holding-mamă din România, societăți financiare holding-mamă din Uniunea Europeană, societăți financiare holding mixte-mamă din România, societăți financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice române;</p> <p>e) sucursale stabilite pe teritoriul României ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții din state terțe.</p> <p>Art. 2. - (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații (...):</p> <p>2. instituție de credit - instituția de credit definită la art. 4 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fără a include entitățile prevăzute la art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ori, după caz, legislația altui stat membru care transpune prevederile art. 2 alin. (5) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE;</p> <p>3. firmă de investiții - o firmă de investiții astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, supusă unei cerințe de capital inițial reprezentând echivalentul în lei a 730.000 euro sau prevăzută de legislația altui stat membru care transpune prevederile art. 28 alin. (2) din Directiva 2013/36/UE;</p> <p>11. instituție - o instituție de credit sau o firmă de investiții;</p> <p>Art.3 - (4) (...) Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art.7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.</p>	<p>Legea insolvenței se aplică exclusiv profesioniștilor, organismele publice fiind, de plano, excluse, deoarece nu sunt încadrate în sfera de aplicare a termenului „profesionist”, astfel cum este definit de art. 3 alin. (2) și (3) din Codul civil.</p> <p><i>Art. 3-(...) (2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere.</i></p> <p><i>(3) Constituirea și exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în</i></p>
--	--	---	--

		<p>Proiect - Art.3 – (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.</p> <p>(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (3) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, acestea sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege pentru a obține descărcarea de obligații.</p> <p>(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (4) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, acestea din urmă sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege pentru a obține descărcarea de obligații.</p>	<p><i>producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ.</i></p>
4.	<p>(3) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al prezentei directive proceduri menționate la alineatul (1) care privesc debitori care sunt entități financiare, altele decât cele menționate la alineatul (2), care prestează servicii financiare care fac obiectul unor regimuri speciale în temeiul cărora autoritățile naționale de supraveghere sau de rezoluție dispun de competențe ample de intervenție comparabile cu cele prevăzute de dreptul Uniunii și dreptul intern în legătură cu entitățile financiare menționate la alineatul (2). Statele membre comunică Comisiei respectivele regimuri speciale.</p>	---	<p>Nu s-a optat pentru preluarea acestei prevederi facultative.</p>
5.	<p>(4) Statele membre pot să extindă domeniul de aplicare al procedurilor menționate la alineatul (1) litera (b) pentru a include în acesta persoanele fizice insolvente care nu sunt întreprinzători.</p> <p>Statele membre pot limita aplicarea alineatului (1) litera (a) la persoanele juridice.</p>	<p>Legea nr.85/2014 „Art. 3 – (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.</p> <p>(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (3) din Codul Civil,</p>	

		<p>acestea sunt tratate în cadrul prezentei proceduri de insolvență pentru a obține descărcarea de obligații.</p> <p>(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (4) din Codul Civil, acestea din urmă sunt tratate în cadrul prezentei proceduri de insolvență pentru a obține descărcarea de obligații.</p>	
6.	<p>(5) Statele membre pot prevedea că următoarele creanțe sunt excluse sau nu sunt afectate de cadrele de restructurare preventivă menționate la alineatul (1) litera (a):</p> <p>(a) creanțele prezente și viitoare ale actualilor sau foștilor lucrători;</p> <p>(b) creanțele aferente obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță; sau</p> <p>(c) creanțele care decurg din răspunderea delictuală a debitorului.</p>	---	Nu s-a optat pentru preluarea acestei prevederi facultative.
7.	<p>(6) Statele membre se asigură că cadrele de restructurare preventivă nu au niciun impact asupra drepturilor de pensie ocupațională acumulate.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 3 – (...)(6) În materia procedurilor de prevenire a insolvenței, prezenta lege nu afectează drepturile și obligațiile debitorului cu privire la activul personal acumulat de către acesta la un fond de pensii administrat privat și/sau la fonduri de pensii facultative și/sau la fonduri de pensii ocupaționale ori cu privire la pensiile private de care debitorul beneficiază, în temeiul și în condițiile legislației privind pensiile private.</p>	
8.	<p align="center">Articolul 2 Definiții</p> <p>(1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:</p> <p>1. „restructurare” înseamnă măsuri prin care se urmărește restructurarea activității debitorului care includ schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor și pasivelor debitorului sau a oricărei alte părți a structurii capitalului debitorului, cum ar fi vânzarea de active sau de părți din activitate și, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, vânzarea întreprinderii ca subsansamblu funcțional, precum și eventualele modificări operaționale necesare, sau o combinație a acestor elemente;</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 15² - Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente: (...) g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor; - schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului; - valorificarea unor active ale debitorului; - valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent; - fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii; - modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social; <p>Art. 24 – (...)Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor; - schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului; 	Proiectul de lege include elementele din definiția „restructurării” prevăzută de Directivă în elementele obligatorii de conținut al acordului de restructurare/planului de restructurare.

		<ul style="list-style-type: none"> - valorificarea unor active ale debitorului; - valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent; - fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii; - modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social; <p>Art. 5 pct. 4¹. ansamblu independent reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unor bunuri sau servicii și desfășurarea activității unei întreprinderi.</p>	
9.	2. „părți afectate” înseamnă creditorii, inclusiv, dacă este cazul în temeiul dreptului intern, lucrătorii, sau clasele de creditori și, dacă este cazul în temeiul dreptului intern, deținătorii de titluri de capital, ale căror creanțe, respectiv ale căror interese sunt afectate în mod direct de un plan de restructurare;	<p>Legea nr.85/2014 Art. 5 pct. 16². creanțe neafectate reprezintă creanțele care nu sunt modificate în mod direct de un acord de restructurare sau de un concordat preventiv; orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată.</p> <p>43¹. procedura acordului de restructurare reprezintă procedura de prevenire a insolvenței prin care debitorul supune confirmării judecătorului sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanțe sunt afectate și aprobat în condițiile prezentei legi, în baza căruia își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;</p> <p>44¹. procedura concordatului preventiv reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenței, a cărei deschidere suspendă executările silite în condițiile prezentei legi, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanțe sunt afectate și omologat de judecătorul sindic.”</p> <p>Art. 15² - Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente: d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: - creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora; - creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare; (...) i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu</p>	<p>Pentru „creditori” și „lucrători” – a se vedea articolele indicate.</p> <p>Pentru „deținătorii de titluri de capital”, dreptul intern nu prevede drepturi distincte de cele de creditori (dacă au această calitate, în virtutea unui raport obligațional), în consecință, deținătorii de titluri de capital nu sunt incluși în legea de transpunere drept o categorie a „părților afectate”</p>

		<p>împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;</p> <p>Art. 15⁴ - (1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia.</p> <p>Art. 15⁸ - (1) Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanța de judecată activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunțării hotărârii de confirmare. (...)</p> <p>Art. 24 - (1) În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare. Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:</p> <ul style="list-style-type: none"> - creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; <p>...(7) Termenul maxim pentru implementarea măsurilor stabilite prin planul de restructurare este 48 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 10% din valoarea creanțelor afectate prin concordat.</p> <p>Art. 27 - (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.</p> <p>Art. 33 - (1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunțării hotărârii de omologare. (...)</p>	
10.	3. deținător de titluri de capital” înseamnă o persoană care are un interes sub formă de participație în capitalurile unui debitor sau ale	Termenul « deținător de titluri de capital » corespunde conceptelor

	<p>unei întreprinderi a debitorului, inclusiv un acționar, în măsura în care persoana respectivă nu este un creditor</p>		<p>de « acționar /asociat », consacrate de dreptul comun (<i>nu este necesară includerea unei definiții noi, care ar dubla reglementarea de drept comun</i>).</p> <p>Legea societăților nr.31/1990</p> <p>Art. 7. - Actul constitutiv al societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va cuprinde: a) datele de identificare a asociaților; la societatea în comandită simplă se vor arăta și asociații comandați;</p> <p>Art. 8. - Actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni va cuprinde: a) datele de identificare a fondatorilor; la societatea în comandită pe acțiuni vor fi menționați și asociații comandați;</p> <p>Art.91 - (1) În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni nominative emise de societate. (...)</p> <p>Art. 3 – (1) Obligațiile sociale sunt garantate cu patrimoniul social. (2) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comandați în societatea în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni răspund nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Creditorii societății se vor îndrepta mai întâi împotriva acesteia pentru obligațiile ei și, numai dacă societatea nu le plătește în termen</p>
--	--	--	---

			de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva acestor asociați. (3) Acționarii, asociații comanditari, precum și asociații în societatea cu răspundere limitată răspund numai până la concurența capitalului social subscris.
11.	4. „suspendare a executărilor silite individuale” înseamnă suspendarea temporară, acordată de o autoritate judiciară sau administrativă sau aplicată prin efectul legii, a dreptului unui creditor de a executa silit o creanță față de un debitor și, în cazul în care este astfel prevăzut de dreptul intern, față de un terț furnizor de garanții, în contextul unei proceduri judiciare, administrative sau de altă natură, sau a dreptului de a sechestra sau a valorifica pe cale extrajudiciară activele sau întreprinderea debitorului;	<p>Codul de procedură civilă</p> <p>„Art. 701- Suspendarea executării</p> <p>(1) Executarea silită se suspendă în cazurile în care aceasta este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanță.</p> <p>(2) Executarea se suspendă și la cererea creditorului urmăritor de către executorul judecătoresc.</p> <p>(3) Pe perioada suspendării executării, actele de executare efectuate anterior, măsurile de executare dispuse de instanța de executare sau de executor, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor și conturilor bancare, rămân în ființă, în afară de cazul în care prin lege sau prin hotărâre judecătorească se dispune altfel.</p> <p>(4) Actele de executare efectuate în ziua soluționării cererii având ca obiect suspendarea, fie și provizorie, a executării silite sunt desființate de drept prin efectul admiterii cererii de suspendare și a contestației la executare.</p> <p>(5) După încetarea suspendării, executorul, la cererea părții interesate, va dispune continuarea executării, în măsura în care actele de executare sau executarea silită însăși nu au fost desființate de instanța de judecată ori acestea nu au încetat prin efectul legii.</p> <p>Art. 708- Suspendarea prescripției</p> <p>(1) Cursul prescripției se suspendă :</p> <p>(...) 2. pe timpul cât suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost stabilită de instanță sau de alt organ jurisdicțional competent;</p> <p>(...)</p> <p>(3) Prescripția nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului urmăritor.”</p> <p>Proiect- Legea nr.85/2014</p> <p>„Art. 25 - (1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările—silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o</p>	Proiectul de lege (art. 25, 25 ¹ , 25 ¹), fără a defini suspendarea executărilor silite, concept consacrat deja legislația procesual-civilă, stabilește mecanismul de suspendare: inițial, pe durata de 4 luni, de drept (cu excepția creanței salariale), iar, ulterior suspendare judiciară, în limita duratei prevăzute de directivă.

	<p>perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării, se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.</p> <p>(2) Pe parcursul acestei perioade, nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.</p> <p>(3) Prin excepție de la alin.(1), executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care s-a dispus suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.</p> <p>(4) Suspendarea de drept a executărilor silite individuale se menține pe o perioadă de maxim 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunțării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de confirmare a acestuia.</p> <p>(5) Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar, judecătorul sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silite sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării, cu prelungiri și reînnoiri, nu poate depăși 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:</p> <ul style="list-style-type: none">a) s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile și nu a fost confirmat încă planul de restructurare;b) nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor; <p>(6) Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări precum și cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, fără citarea părților, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.</p> <p>(7) În cazul în care pronunțarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silite au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă suspendare, pentru motive temeinice.</p> <p>(8) Prin excepție de la prevederile alin.(5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea și pentru care debitorul și-a exprimat acordul, vor putea continua, la cererea creditorului</p>	
--	--	--

		<p>adresată judecătorului sindic în termen de maxim 5 zile de la data încetării suspendării de drept.</p> <p>(9) Judecătorul sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:</p> <p>a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susținut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulți creditori sunt ori ar fi prejudiciați în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;</p> <p>b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.</p> <p>(10) Pe durata suspendării executării silite, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.</p> <p>(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan.”</p>	
12.	5. „contract în derulare” înseamnă contractul dintre un debitor și unul sau mai mulți creditori în temeiul căruia părțile au încă obligații de îndeplinit la data acordării sau aplicării suspendării executărilor silite individuale;	<p>Proiect</p> <p>Art. 5 pct. 8¹. contracte în derulare reprezintă acele contracte care nu au fost executate în totalitate sau substanțial de toate părțile implicate la data confirmării acordului de restructurare sau, după caz, la data deschiderii procedurii concordatului preventiv sau insolvenței;</p> <p>26². dificultatea reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente.”</p> <p>29. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;</p> <p>Art. 2 - Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenței la care pot recurge debitorii aflați în dificultate și, respectiv, a unor proceduri colective de insolvență pentru acoperirea pasivului debitorului, în cadrul cărora, debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de șansa de redresare a activității sale.</p>	
13.	6. „criteriul respectării intereselor creditorilor” înseamnă un criteriu care este îndeplinit dacă niciun creditor disident nu s-ar găsi printr-un plan de restructurare într-o situație mai puțin favorabilă decât dacă s-	Legea nr.85/2014 Art. 15⁷-(2) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:	Proiectul de lege folosește pentru a defini termenul «criteriul respectării intereselor

	<p>ar aplica ordinea normală a priorităților de lichidare în temeiul dreptului intern, fie în caz de lichidare, indiferent dacă aceasta din urmă se realizează prin vânzarea individuală a bunurilor ori prin vânzarea în bloc a bunurilor, ca subsansamblu funcțional, fie în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat;</p>	<p>a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanței sale;</p> <p>b) titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord.</p> <p>c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.”</p> <p>Art. 28 - (4) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate astfel încât:</p> <p>a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanțelor sale;</p> <p>b) titularul unei creanțe afectate care nu votează planul de restructurare nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan.</p> <p>c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe sau, după caz, sub-categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.</p>	<p>creditorilor » conceptul de “tratament corect și echitabil”, consacrat tradițional, cu același conținut, de legea română a insolvenței. Termenul preluat din reglementarea reorganizării judiciare are în procedurile de prevenire a insolvenței conținutul prevăzut de directivă (Art. 15⁷ alin.(2), pentru acordul de restructurare, respectiv art. 28 alin.(4), pentru concordatul preventiv).</p>
14.	<p>7., „finanțare nouă” înseamnă orice asistență financiară nouă acordată de un creditor existent sau de un creditor nou în vederea punerii în aplicare a unui plan de restructurare și inclusă în planul de restructurare respectiv;</p> <p>8., „finanțare intermediară” înseamnă orice asistență financiară nouă, acordată de un creditor existent sau de un creditor nou, care include cel puțin asistență financiară pe durata suspendării executărilor silite individuale, și care este rezonabilă și imediat necesară pentru ca întreprinderea debitorului să poată funcționa în continuare sau pentru ca valoarea respectivei întreprinderi să fie păstrată sau sporită;</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 5 pct. „28². finanțare nouă înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, în vederea punerii în aplicare a unui acord/plan de restructurare/plan de reorganizare și inclusă în acesta ;”</p> <p>Art. 5 pct. „28¹. finanțare intermediară înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, pentru perioada suspendării executărilor silite individuale în procedura concordatului preventiv și pe durata perioadei de observație, în procedura insolvenței. Aceasta trebuie să fie rezonabilă și imediat necesară pentru ca activitatea debitorului să se poată derula în continuare sau pentru ca valoarea afacerii debitorului să fie păstrată sau sporită.”</p>	

15.	9.,„întreprinzător” înseamnă o persoană fizică care exercită o activitate comercială, economică, meșteșugărească sau profesională;	Lege nr. 287/2009 privind Codul civil, republicata – Art. 3 - (2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere. (3) Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ.	Procedurile de prevenire a insolvenței sunt aplicabile <i>profesioniștilor</i> , termen definit de Codul civil, care include conținutul celui prevăzut de Directivă (profesionist persoană fizică).
16.	10.,„remitere completă de datorie” înseamnă că executarea silită a întreprinzătorilor pentru datoriile acestora care pot fi remise restante este împiedicată sau că datoriile restante care pot fi remise ca atare sunt anulate, ca parte a unei proceduri care ar putea include o valorificare a activelor sau un plan de rambursare sau ambele;	Legea nr.85/2014: Art. 181 - (2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare. Art.140 - (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.	Proiectul de lege folosește conceptul consacrat tradițional în legea insolvenței, <i>descărcare de obligații</i> . În cazul procedurii de reorganizare judiciară, debitorul insolvent beneficiază de descărcare de obligații de la data rămânerii definitive a hotărârii de confirmare a planului (art. 140), iar efectul descărcării de datorie se consolidează la momentul realizării planului cu succes, în condițiile art. 181 alin.(2).
17.	11.,„plan de rambursare” înseamnă un program de plată către creditori a unor cantumuri specifice, la anumite date, de către un întreprinzător insolvent, sau un transfer periodic către creditori a unei anumite părți din venitul disponibil al întreprinzătorului în cursul perioadei premergătoare remiterii de datorie;	Legea nr.85/2014 - Art. 133- (2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. (...) Art. 5 - 54. (...) Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat: a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului; b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social; c) restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului;	
18.	12.,„practician în domeniul restructurării” înseamnă orice persoană sau organism desemnat de către o autoritate judiciară sau administrativă să îndeplinească, în special, una sau mai multe dintre următoarele sarcini: (a)acordarea de asistență pentru debitor și creditori la întocmirea sau negocierea unui plan de restructurare;	OUG nr. 86/2006 - Art. 3¹- Administratorul concordatar este practicianul în insolvență compatibil, contractat de debitor, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute de lege sau cele stabilite de judecătorul sindic în cadrul procedurii concordatului preventiv. Art.3²- Administratorul restructurării este practicianul în insolvență compatibil, contractat de debitor, care exercită atribuțiile prevăzute de lege în cadrul procedurii acordului de restructurare.	

<p>(b) supravegherea activității debitorului în cursul negocierii unui plan de restructurare și raportarea către autoritatea judiciară sau administrativă;</p> <p>(c) preluarea parțială a controlului asupra activelor sau afacerilor debitorului în cursul negocierilor.</p>	<p>Proiect: Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 7 - (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanțele judecătorești, prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar. Administratorul restructurării și administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.</p> <p>Art.15¹- (3) Principalele atribuții ale administratorului restructurării sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) verifică și atestă că debitorul se află în stare de dificultate; b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea acordului de restructurare; c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază acordul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditori ori între creditori; d) se asigură că acordul de restructurare respectă condițiile de legalitate; e) monitorizează implementarea acordului de restructurare; f) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea acordului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute în acesta sau care sunt necesare în vederea realizării sale, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent; g) îndeplinește orice alte atribuții, prevăzute de prezentul capitol sau instituite prin acordul de restructurare. <p>Art. 19 - Principalele atribuții ale administratorului concordatar sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului, lista creanțelor și lista creanțelor în litigiu; b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare; c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază planul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditori ori între creditori; d) poate solicita judecătorului sindic verificarea legalității constituirii categoriilor și sub-categoriilor de creanțe; 	
--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> e) convoacă, dacă este cazul, ședințe colective ale creditorilor titulari ai unor creanțe afectate și întocmește procesul verbal al acestora; f) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin planul de restructurare; g) întocmește, depune la dosarul cauzei și transmite creditorilor afectați rapoarte trimestriale asupra activității sale și a debitorului; h) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea planului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute prin acesta sau care sunt necesare în vederea realizării planului, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent; i) solicită instanței închiderea procedurii concordatului preventiv; j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul capitol, instituite prin planul de restructurare ori stabilite de judecătorul-sindic.” <p>Art. 6⁴ - (1) Prevederile generale referitoare la organizarea și funcționarea debitorilor supuși prezentului titlu rămân aplicabile. (2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul își păstrează dreptul de administrare în condițiile dreptului comun.</p>	
19.	(2) În sensul prezentei directive, următorii termeni se înțeleg astfel cum sunt definiți în dreptul intern: (a) insolvență;	Legea nr.85/2014 Art. 5 pct. 29. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă:”	
20.	b) probabilitatea insolvenței;	Legea nr.85/2014 Art. 5 pct. 26². dificultatea reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității, ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente.	Termenul « dificultate » corespunde celui de « probabilitate de insolvență » din Directivă și include atât dificultatea financiară, cât și pe cea non-financiară (considerentul 28 din Directivă).
21.	((c) microîntreprinderile, întreprinderi mici și mijlocii („IMM-uri”).	Legea nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii Art. 3–(1) Întreprinderile mici și mijlocii sunt definite ca fiind acele întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:	

		<p>a) au un număr mediu anual de salariați mai mic de 250;</p> <p>b) realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro, conform ultimei situații financiare aprobate. Prin active totale se înțelege active imobilizate plus active circulante plus cheltuieli în avans.</p>	
22.	<p style="text-align: center;">Articolul 3</p> <p style="text-align: center;">Avertizarea timpurie și accesul la informații</p> <p>(1) Statele membre se asigură că debitorii au acces la unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie clare și transparente care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care le pot semnaliza necesitatea de a acționa fără întârziere.</p> <p>În sensul primului paragraf, statele membre pot utiliza tehnologii actualizate ale informației pentru notificări și pentru comunicare.</p> <p>(2) Printre instrumentele de avertizare timpurie se pot număra:</p> <p>(a) mecanisme de alertă atunci când debitorul nu a efectuat anumite tipuri de plăți;</p> <p>(b) servicii de consiliere furnizate de către organizații publice sau private;</p> <p>(c) măsuri de stimulare, în temeiul dreptului intern, pentru părțile terțe care dețin informații relevante despre debitor, cum ar fi contabilii, autoritățile fiscale și autoritățile de asigurări sociale, să semnaleze debitorului evoluțiile negative.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că debitorii și reprezentanții lucrătorilor au acces la informații relevante și actualizate cu privire la disponibilitatea instrumentelor de avertizare timpurie precum și a procedurilor și a măsurilor privind restructurarea și remiterea de datorie.</p> <p>(4) Statele membre trebuie să asigure că informațiile cu privire la accesul la instrumente de avertizare timpurie sunt disponibile online publicului și că, în special pentru IMM-uri, aceste informații sunt ușor de accesat și că sunt prezentate într-un format ușor de utilizat.</p> <p>(5) Statele membre pot oferi sprijin reprezentanților lucrătorilor în ceea ce privește evaluarea situației economice a debitorului.</p>	<p>„Legea nr.85/2014 Art. 5-„5¹. avertizarea timpurie reprezintă alertarea asupra existenței unor circumstanțe care ar putea da naștere stării de dificultate sau de insolvență a debitorului și care îi pot semnaliza necesitatea de a acționa fără întârziere și/sau furnizarea, cu titlu gratuit, a unor informații cu privire la soluții de redresare;”</p> <p>„Art. 5¹ – (1) Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin.(1), (4) și (5), sunt alertați de către organul fiscal cu privire la neexecutarea unor obligații și le sunt puse la dispoziție gratuit informații cu privire la soluțiile de redresare prevăzute de lege prin intermediul unei pagini de internet.</p> <p>Art. 5² – (1) Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin.(1), (4) și (5), sunt alertați prin intermediul unei notificări de alertă transmise în mod automat prin sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță dezvoltat de Ministerul Finanțelor Publice/A.N.A.F în legătură cu neexecutarea obligațiilor către bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat sau către bugetul asigurărilor de șomaj.</p> <p>(2) Procedura de comunicare a notificărilor de alertă, incluzând cuantumul obligațiilor restante ce atrage emiterea mesajului de alertă, pe categorii de debitori stabilite potrivit legislației fiscale, data emiterii primului mesaj de alertă și, dacă este cazul, frecvența mesajului de alertă și formatul acestuia, se aprobă în condițiile prevederilor Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>Art. 5³ – (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:</p> <p>a) informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acestora de a semnaliza debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere;</p> <p>b) indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile;</p>	<p>În tabelul de transpunere se va include, la momentul notificării către Comisia Europeană, și actul normativ secundar ce se va emite în baza art. 5²alin.(1) din proiectul de lege de transpunere.</p>

		<p>c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații;</p> <p>d) lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora;</p> <p>e) informații privind programe și alte facilități de sprijin.</p> <p>(2) În privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, pot fi accesate și serviciile de îndrumare și asistență oferite contribuabililor, în condițiile legii, de Agenția Națională pentru Administrare Fiscală. Totodată, persoanele fizice sau juridice alertate pot notifica organul fiscal cu privire la intenția de mediere, anexând la notificare documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară, art. 230¹ alin.(2)-(4) și (8) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare aplicându-se în mod corespunzător sau pot accesa facilitățile fiscale în vigoare.</p> <p>Art. 5⁴ – (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziție o linie telefonică de îndrumare și asistență în domeniul avertizării timpurii, pentru o evaluare generală a afacerii în vederea accesării unor soluții de redresare.</p> <p>(2) Procedura de acordare a îndrumării și asistenței se stabilește prin ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului.</p> <p>Art. 5⁵ – Ministerul Antreprenoriatului și Turismului poate înființa o rețea de consultanți, care pot fi și din domeniul privat, și/sau iniția, cu implicarea asociațiilor reprezentative ale mediului de afaceri, formarea unei rețele de mentori în domeniul avertizării timpurii.</p> <p>Art. 5⁶ – Instrumente de avertizare timpurie pot fi dezvoltate și de entități private.</p>	
23.	<p style="text-align: center;">TITLUL II CADRELE DE RESTRUCTURARE PREVENTIVĂ CAPITOLUL 1 <i>Disponibilitatea cadrelor de restructurare preventivă</i></p>		
24.	<p style="text-align: center;"><i>Articolul 4</i> Disponibilitatea cadrelor de restructurare preventivă</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 6 – (1) Procedurile de prevenire a insolvenței, prevăzute de prezentul titlu, se aplică debitorilor aflați în dificultate, dar care nu se află în insolvență.</p>	

	<p>(1) Statele membre se asigură, atunci când există o probabilitate de insolvență, că debitorii au acces la un cadru de restructurare preventivă care le oferă posibilitatea de a se restructura, în vederea prevenirii insolvenței și a asigurării viabilității lor, fără a aduce atingere altor soluții pentru evitarea insolvenței, protejând astfel locurile de muncă și menținând activitatea economică.</p>	<p>(2) Debitorul va face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care va cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea activității și efectele previzionate;</p> <p>b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului;</p> <p>c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență;</p> <p>d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare.</p> <p>(3) Raportul va fi anexat acordului de restructurare, iar, în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii. (...)</p> <p>Art. 4 - „2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, pentru menținerea activității economice și protejarea locurilor de muncă, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluții de redresare;”</p>	
25.	<p>(2) Statele membre pot prevedea ca debitorilor care au fost condamnați pentru încălcări grave ale obligațiilor contabile sau de ținere a evidențelor contabile în temeiul dreptului intern să li se permită accesul la un cadru de restructurare preventivă numai după ce respectivii debitori au luat măsuri adecvate pentru remedierea aspectelor care au dus la condamnare, astfel încât creditorilor să li se furnizeze informațiile necesare pentru a le permite să ia o decizie în cursul negocierilor de restructurare.</p>	...	<p>Nu a fost preluată această prevedere facultativă. Legea contabilității, nr.82/1991 încadrează încălcările obligațiilor contabile în categoria faptelor sancționate contravențional, iar corectarea erorilor generate inclusiv de existența unor fraude se efectuează la data constatării lor (OMFP nr. 1802/2014 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, pct. 2.5.2. din Anexă).</p>

			<p>Texte legale relevante: Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare Art.41-Constituie contravenție următoarele fapte:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. deținerea, cu orice titlu, de elemente de natura activelor și datoriiilor, precum și efectuarea de operațiuni economico-financiare, fără să fie înregistrate în contabilitate; 2. nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice, respectiv de instituțiile cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității prevăzute la art. 4 alin. (3), cu privire la: (...); b) utilizarea și ținerea registrelor de contabilitate; c) întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea acestora, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrate sau distruse; (...) e) întocmirea, semnarea și depunerea în termenul legal la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor a situațiilor financiare anuale și, după caz, a situațiilor financiare anuale consolidate, a situațiilor
--	--	--	--

			<p>financiare interimare, precum și a raportărilor contabile; (...)</p> <p>3. prezentarea de situații financiare care conțin date eronate sau necorelate, inclusiv cu privire la identificarea persoanei raportoare; (...)</p> <p>7. nerespectarea obligației privind auditarea, conform legii, a situațiilor financiare anuale, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a situațiilor financiare interimare;</p> <p>Art. 42-(1) Contravențiile prevăzute la art. 41 se sancționează cu amendă, după cum urmează (...):</p> <p>Ordin MFP nr. 1802/2014 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Anexă - 2.5.2. Corectarea erorilor contabile</p> <p>65. - (...) (2) Corectarea erorilor se efectuează la data constatării lor.</p> <p>66. - (1) Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade (...)</p> <p>(2) Astfel de erori includ efectele greșelilor matematice, greșelilor de aplicare a politicilor</p>
--	--	--	---

			<p>contabile, ignorării sau interpretării greșite a evenimentelor și fraudelor.</p> <p>(3) În înțelesul prezentelor reglementări, erorile din perioadele anterioare se referă inclusiv la prezentarea eronată a informațiilor în situațiile financiare anuale.</p> <p>2.5.4. Evenimente ulterioare datei bilanțului (...)</p> <p>(2) Exemple de evenimente ulterioare datei bilanțului care conduc la ajustarea situațiilor financiare și care impun ajustarea de către entitate a valorilor recunoscute în situațiile sale financiare sau recunoașterea de elemente ce nu au fost anterior recunoscute sunt următoarele: (...)</p> <p>c) descoperirea de fraude sau erori ce arată că situațiile financiare anuale sunt incorecte;”</p>
26.	(3) Statele membre pot menține sau introduce un test de viabilitate în dreptul intern, cu condiția ca acest test să aibă scopul de excludere a debitorilor care nu au perspective de viabilitate și ca acesta să poată fi efectuat fără a aduce prejudicii activelor debitorilor.	<p>Legea nr.85/2014 Art. 15² – Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente: (...)</p> <p>f) expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Aceasta expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării.</p>	Nu s-a optat pentru introducerea unui test de viabilitate drept condiție de acces la procedură, dar viabilitatea debitorului, în condițiile măsurilor propuse prin plan, este verificată, de către creditori, la momentul comunicării acordului/planului de restructurare, și de către judecătorul-sindic, în etapa confirmării/omologării acordului/planului.
27.	(4) Statele membre pot limita numărul de ori, într-o perioadă dată, în care un debitor poate avea acces la un cadru de restructurare preventivă astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.	Legea nr.85/2014 Art. 6¹ - În cazul în care o procedură de prevenire a insolvenței a avut ca efect o descărcare definitivă de obligații, debitorul nu va putea accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței într-un termen de 12 luni de la data închiderii acelei proceduri.	

		<p>Art. 16 - Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor aflat în stare de dificultate, cu următoarele excepții:</p> <p>a) dacă în cei 3 ani anteriori depunerii cererii de deschidere a procedurii debitorul a mai beneficiat de procedura concordatului preventiv a cărui îndeplinire a eșuat;</p>	
28.	<p>(5) Cadru de restructurare preventivă prevăzut în temeiul prezentei directive poate să conștie în una sau mai multe proceduri, măsuri sau dispoziții, dintre care unele pot avea loc pe cale extrajudiciară, fără a aduce atingere niciunui alt cadru de restructurare prevăzut de dreptul intern.</p> <p>Statele membre se asigură că un astfel de cadru de restructurare oferă într-un mod coerent debitorilor și părților afectate drepturile și garanțiile prevăzute în prezentul titlu.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 5 - 43¹. procedura acordului de restructurare reprezintă procedura de prevenire a insolvenței prin care debitorul supune confirmării judecătorului sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanțe sunt afectate și aprobat în condițiile prezentei legi, în baza căruia își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;</p> <p>Legea nr.85/2014 44¹. procedura concordatului preventiv reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenței, a cărei deschidere suspendă executările silite în condițiile prezentei legi, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanțe sunt afectate și omologat de judecătorul sindic.</p>	<p>Proiectul de lege introduce o nouă procedură de prevenire a insolvenței – acordul de restructurare – și adaptează standardelor directivei o procedură de prevenire a insolvenței existentă – concordatul preventiv.</p>
29.	<p>(6) Statele membre pot introduce dispoziții prin care implicarea autorităților judiciare sau administrative în cadre de restructurare preventivă să fie limitată la cazurile în care această implicare este necesară și proporțională, asigurând în același timp protejarea drepturilor tuturor părților afectate și părților interesate relevante.</p>	<p>Legea nr.85/2014 „Art. 15¹³.- (1) Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la 500.000 euro, în echivalent în lei, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul sindic nu mai este necesară.</p> <p>(2) În această situație, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvență contractat în vederea avizării acordului.</p> <p>(3) Practicianul în insolvență va aviza acordul întocmit și negociat de debitor verificând următoarele:</p> <p>a) debitorul se află în dificultate;</p> <p>b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectați;</p> <p>c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de debitor;</p> <p>d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectați a fost făcută în condițiile prezentei legi;</p> <p>e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității acestuia.</p> <p>(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate se avizează de către practicianul în insolvență în maxim 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).</p>	<p>Pentru debitorii, persoane fizice și juridice cu o cifră de afaceri inferioară valorii de 500.000 euro, procedura acordului de restructurare nu necesită confirmarea acordului de către instanță, cu limitările prevăzute de lege.</p> <p>În procedura acordului de restructurare, intervenția instanței se limitează la confirmarea acordului deja negociat extrajudiciar de debitor și creditorii afectați.</p> <p>În procedura concordatului preventiv, implicarea instanței este mai accentuată – de la deschiderea procedurii până la închiderea acesteia.</p>

		<p>(5) Practicianul în insolvență va încheia un proces-verbal prin care va constata după caz, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și va confirma acordul, sau neîndeplinirea lor și va respinge acordul. Procesul verbal va fi depus la Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, se va înregistra într-un registru special și va fi comunicat de practicianul în insolvență debitorului și creditorilor afectați și neafectați, potrivit prevederilor Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face mențiune și în registrul comerțului.</p> <p>(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvență se poate face contestație în termen de 10 zile de la comunicare, dispozițiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.</p> <p>(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați.</p> <p>(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilității, inclusiv în ceea ce privește regimul fiscal al creanțelor reduse prin acord.”</p>	
30.	<p>(7) Cadrele de restructurare preventivă prevăzute în temeiul prezentei directive sunt disponibile la cererea debitorilor.</p> <p>(8) Statele membre pot prevedea totodată ca, la cererea creditorilor și a reprezentanților lucrătorilor, cadrele de restructurare preventivă prevăzute în prezenta directivă să fie puse la dispoziție, cu condiția obținerii acordului debitorului. Statele membre pot limita cerința privind obținerea acordului debitorului la cazurile în care debitorii sunt IMM-uri.</p>	<p>Legea nr.85/2014 „Art. 15¹ - (1) Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistența administratorului restructurării.</p> <p>„Art. 23 - (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepția celor prevăzuți la lit. a) și b) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. (...)</p> <p>(3) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă și la cererea unuia sau mai multor creditori care dețin o creanță certă și lichidă, cu condiția obținerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate. (...)</p>	<p>Ro a preluat soluția facultativă de a deschide a procedurii concordatului preventiv (nu și a acordului de restructurare) la cererea creditorilor, sub rezerva obținerii acordului debitorului. (art.23 alin. 2). Aceasta soluție se aplică indiferent cifra de afaceri/nr. de salariați ai debitorului.</p>
31.	<p align="center">CAPITOLUL 2 Facilitarea negocierilor privind planurile de restructurare preventivă</p>		
32.	<p align="center">Articolul 5 Debitorul în posesie</p> <p>(1) Statele membre se asigură că debitorii care recurg la proceduri de restructurare preventivă își păstrează total, sau cel puțin parțial, controlul asupra activelor lor și asupra activității lor curente</p>	<p>Proiect Legea nr.85/2014 - Art. 6⁴ - (1) Prevederile generale referitoare la organizarea și funcționarea debitorilor supuși prezentului titlu rămân aplicabile.</p> <p>(2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul își păstrează dreptul de administrare în condițiile dreptului comun. (...)</p>	

<p>33.</p>	<p>(2) Acolo unde este necesar, numirea de către o autoritate judiciară sau administrativă a unui practician în domeniul restructurării este decisă de la caz la caz, cu excepția anumitor circumstanțe în care statele membre pot prevedea numirea obligatorie a unui astfel de practician în fiecare caz.</p>	<p>Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 15¹³. (1) Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la 500.000 euro, în echivalent în lei, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul sindic nu mai este necesară.</p> <p>(2) În această situație, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvență contractat în vederea avizării acordului.</p> <p>(3) Practicianul în insolvență va aviza acordul întocmit și negociat de debitor verificând următoarele:</p> <p>a) debitorul se află în dificultate;</p> <p>b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectați;</p> <p>c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de debitor;</p> <p>d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectați a fost făcută în condițiile prezentei legi;</p> <p>e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității acestuia.</p> <p>(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate se avizează de către practicianul în insolvență în maxim 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).</p> <p>(5) Practicianul în insolvență va încheia un proces-verbal prin care va constata după caz, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și va confirma acordul, sau neîndeplinirea lor și va respinge acordul. Procesul verbal va fi depus la Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, se va înregistra într-un registru special și va fi comunicat de practicianul în insolvență debitorului și creditorilor afectați și neafectați, potrivit prevederilor Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face mențiune și în registrul comerțului.</p> <p>(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvență se poate face contestație în termen de 10 zile de la comunicare, dispozițiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.</p> <p>(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați.</p>	<p>În cazul procedurii acordului preventiv „simplificate”, destinate debitorilor cu cifră de afaceri de până la 500.000, proiectul de lege prevede că nu este necesară numirea unui „practician în domeniul restructurării”, în întelesul art. 2 din Directivă (concept ce corespunde celui de administrator al restructurării în proiectul de lege), care presupune exercitarea unor atribuții de asistență sau de întocmire a planului, de supraveghere a activității acestuia, de preluare a unei părți a controlului activității. Pentru a conferi siguranță raporturilor juridice și certitudine creditorilor în legătură cu existența stării de dificultate și cu șansele de redresare, după negociere și agreere a acordului de restructurare, proiectului de lege prevede și obligația detinerii avizului unui practician în insolvență (așadar opinia specializată a unui expert), aviz care nu are niciunul dintre elementele care să inducă o limitare a controlului, care rămâne exercitat exclusiv de către debitor.</p> <p>Directiva -art. 2 pct.12 12. „practician în domeniul restructurării” înseamnă orice persoană sau organism desemnat de către o autoritate judiciară sau administrativă să îndeplinească, în special, una</p>
------------	---	--	---

		(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilității, inclusiv în ceea ce privește regimul fiscal al creanțelor reduse prin acord.	sau mai multe dintre următoarele sarcini: (a)acordarea de asistență pentru debitor și creditorii la întocmirea sau negocierea unui plan de restructurare; (b)supravegherea activității debitorului în cursul negocierii unui plan de restructurare și raportarea către autoritatea judiciară sau administrativă; (c)preluarea parțială a controlului asupra activelor sau afacerilor debitorului în cursul negocierilor.
34.	(3) Statele membre prevăd numirea unui practician în domeniul restructurării pentru a acorda debitorului și creditorilor asistență în negocierea și elaborarea planului cel puțin în următoarele cazuri: (a)atunci când o suspendare generală a executărilor silite individuale, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), este acordată de către o autoritate judiciară sau administrativă, iar autoritatea judiciară sau administrativă decide că un astfel de practician este necesar pentru protejarea interesului părților;	Legea nr.85/2014 Art. 17 - (1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv: (...) b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor; Art. 23 - (5) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, constatând existența stării de dificultate a debitorului, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor. Încheierea se comunică, în vederea efectuării de mențiuni, și către registrul în care debitorul este înregistrat. Art. 25 - (1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările—silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării, se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită. (...)	În procedura concordatului preventiv, în care operează atât o suspendare de drept (pe o durată de 4 luni de la deschiderea procedurii, cât și, în anumite condiții, și o suspendare judiciară), numirea unui administrator concordatar (practician în restructurare, în sensul Directivei) este obligatorie.
35.	(b)atunci când planul de restructurare trebuie să fie confirmat de o autoritate judiciară sau administrativă prin impunerea unui plan de restructurare în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase, în conformitate cu articolul 11; sau	Legea nr.85/2014 Art. 23 - (5) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, constatând existența stării de dificultate a debitorului, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor. Încheierea se comunică, în vederea efectuării de mențiuni, și către registrul în care debitorul este înregistrat. Art. 28 - B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), judecătorul-sindic va putea admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:	Atât procedura concordatului, cât și cea acordului de restructura sunt, potențial, proceduri ce conduc și adoptarea unui plan de restructurare în pofida disidenței uneia sau mai multor categorii de creditori, prin urmare este prevăzută numirea unui administrator

		<p>a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. A lit. b) - h);</p> <p>b) planul de restructurare a fost aprobat:</p> <p>(i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută de art. 27 alin. (4) lit. e);</p> <p>sau, în caz contrar</p> <p>(ii) cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;</p> <p>c) categoriile de creanțe care nu au votat planul de restructurare sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 27 alin. (4);</p> <p>d) planul de restructurare a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.</p> <p>„Art. 15⁷ - (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități:</p> <p>B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) sunt îndeplinite condițiile de la pct. A lit. b) - h);</p> <p>b) acordul a fost aprobat: (i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie decât categoria prevăzută de art. 15⁴ alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar, (ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;</p> <p>c) categoriile de creanțe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 15⁴ alin. (3),</p> <p>d) acordul a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțele afectate.”</p>	concordatar/administrator al restructurării.
36.	(c)atunci când numirea respectivă este solicitată de debitor sau de o majoritate a creditorilor, cu condiția ca, în acest ultim caz, costul practicianului să fie suportat de creditorii.	<p>Legea nr.85/2014 Art.15¹-(2) Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvență activi care dispun de asigurare profesională valabilă. (...)</p> <p>Art. 23--(5) Judecătorul-sindic (...) numește administratorul concordatar contractat de către debitor.</p>	În procedurile preventive de insolvență, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar sunt contractați de debitor și propuși, spre numire, judecătorului sindic.
37.	Articolul 6 Suspendarea executărilor silite individuale	Legea nr.85/2014 Art. 25	Directiva= D; Proiect de lege=P Art. 6D – Art. 25 P

<p>(1) Statele membre se asigură că debitorii pot beneficia de suspendarea executărilor silite individuale pentru a sprijini negocierile asupra unui plan de restructurare dintr-un cadru de restructurare preventivă.</p> <p>Statele membre pot să prevadă că autoritățile judiciare sau administrative pot refuza să acorde suspendarea executărilor silite individuale în cazul în care o astfel de suspendare nu este necesară sau nu ar îndeplini obiectivul menționat la primul paragraf.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5), statele membre se asigură că suspendarea executărilor silite individuale poate acoperi toate tipurile de creanțe, inclusiv creanțele garantate și creanțele privilegiate.</p> <p>(3) Statele membre pot prevedea că o suspendare a executărilor silite individuale poate fi generală, adică aplicabilă tuturor creditorilor, sau poate fi limitată, adică aplicabilă unuia sau mai multor creditori separați ori uneia sau mai multor categorii separate de creditori.</p> <p>În cazul unei suspendări limitate, suspendarea se aplică numai creditorilor care au fost informați, în conformitate cu dreptul intern, cu privire la negocierile menționate la alineatul (1) asupra planului de restructurare sau cu privire la suspendare.</p> <p>(4) Statele membre pot exclude anumite creanțe sau categorii de creanțe din domeniul de aplicare al suspendării executărilor silite individuale în circumstanțe bine definite, atunci când excluderea este justificată în mod corespunzător și în cazul în care:</p> <p>(a) executarea silită nu este de natură să pună în pericol restructurarea întreprinderii; sau</p> <p>(b) suspendarea ar prejudicia în mod abuziv creditorii respectivelor creanțe.</p> <p>(5) Alineatul (2) nu se aplică creanțelor lucrătorilor.</p> <p>Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot aplica alineatul (2) creanțelor lucrătorilor dacă și în măsura în care statele membre se asigură că plata acestor creanțe este garantată în cadrele de restructurare preventivă la un nivel de protecție similar.</p> <p>(6) Durata inițială a unei suspendări a executărilor silite individuale este limitată la maximum patru luni.</p>	<p>(1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările-silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării, se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.</p> <p>(2) Pe parcursul perioadei prevăzute la alin. (1), nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care s-a dispus suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.</p> <p>(4) Suspendarea de drept a executărilor silite individuale se menține pe o perioadă de maxim 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunțării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de confirmare a acestuia.</p> <p>(5) Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar judecătorul sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silite sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării nu poate depăși, cu tot cu prelungiri și reinnoiri, 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:</p> <p>a) s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile și nu a fost confirmat încă planul de restructurare ;</p> <p>b) nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor;</p> <p>(6) Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări precum și cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, fără citarea părților, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.</p> <p>(7) În cazul în care pronunțarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silite au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă suspendare, pentru motive temeinice.</p>	<p>Alin. (1) teza 1 D – alin. (1)P Alin. (1) teza a doua D – facultative, nepreluat</p> <p>Alin.(2)D–alin.(1)P (suspendarea vizează toate creanțele, indiferent de natura lor).</p> <p>Alin.(3)D–facultativ, nepreluat</p> <p>Alin. (4) D – alin.(8) P – excluderea de la suspendarea silită vizează doar perioada ulterioară încetării suspendării de drept, când suspendarea a fost prelungită de judecătorul sindic la cererea debitorului.</p> <p>Alin.(5) D- alin. (3) P</p> <p>Alin.6(D)– alin.(1) P și(7) P (proiectul de lege optează pentru suspendarea de drept pe o perioadă inițială de 4 luni, cu posibilitatea de prelungire, pe cale judiciară,</p>
--	---	---

<p>(7) În pofida alineatului (6), statele membre pot să permită autorităților judiciare sau administrative să prelungească durata unei suspendări a executărilor silite individuale sau să dispună o nouă suspendare a acestora, <u>la cererea debitorului, a unui creditor sau, acolo unde este cazul, a unui practician în domeniul restructurării.</u> Această prelungire sau această nouă suspendare a executărilor silite individuale este acordată numai dacă există circumstanțe bine definite care demonstrează că această prelungire sau această nouă suspendare este justificată în mod corespunzător, cum ar fi:</p> <p>(a)s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare;</p> <p>(b)prin continuarea suspendării executărilor silite individuale nu se prejudiciază în mod abuziv drepturile sau interesele niciuneia dintre părțile afectate; sau</p> <p><u>(c)procedurile de insolvență care s-ar putea solda cu lichidarea debitorului în temeiul dreptului intern nu au fost încă deschise în ceea ce privește debitorul!</u></p> <p>(8) Durata totală a suspendării executărilor silite individuale, <u>cu tot cu prelungiri și reinnoiri,</u> nu depășește douăsprezece luni. În cazul în care statele membre au ales să pună în aplicare prezenta directivă prin intermediul uncia sau mai multor proceduri sau măsuri care nu îndeplinesc condițiile notificării în temeiul anexei A la Regulamentul (UE) 2015/848, durata totală a suspendării în temeiul acestor proceduri este limitată la cel mult patru luni dacă centrul intereselor principale ale debitorului a fost transferat din alt stat membru în perioada de trei luni anterioară depunerii unei cereri de deschidere a procedurilor de restructurare preventivă.</p> <p>(9)Statele membre se asigură că autoritățile judiciare sau administrative pot ridica o suspendare a executărilor silite individuale în următoarele cazuri:</p> <p>(a)suspendarea nu mai îndeplinește obiectivul de a sprijini negocierile privind planul de restructurare, de exemplu dacă devine evident faptul că o proporție din creditorii care, în temeiul dreptului intern, ar putea împiedica adoptarea planului de restructurare nu susțin continuarea negocierilor;</p> <p>(b)la cererea debitorului sau a practicianului în domeniul restructurării;</p> <p>(c)în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, atunci când unul sau mai mulți creditori ori una sau mai multe clase de creditori sunt</p>	<p>(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea și pentru care debitorul și-a exprimat acordul, vor putea continua, la cererea creditorului adresată judecătorului sindic în termen de maxim 5 zile de la data încetării suspendării de drept.</p> <p>(9) Judecătorul sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:</p> <p>a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susținut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulți creditori sunt ori ar fi prejudiciați în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;</p> <p>b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.</p> <p>(10) Pe durata suspendării executării silite, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.</p> <p>(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan.</p>	<p>până la maxim 12 luni, în condiții limitative).</p> <p>Alin.(7)D - alin.(5)Pși alin.(10)P</p> <p>Alin.(8)D-alin.(5)P</p> <p>Alin.(9) teza 1 lit. a) si b), c) D-alin.(9) P</p>
--	--	---

	<p>sau ar fi prejudiciate în mod injust de suspendarea executărilor silite individuale; sau</p> <p>(d) în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, atunci când suspendarea are drept rezultat insolvența unui creditor.</p> <p>Statele membre pot limita competența, în temeiul primului paragraf, de a ridica suspendarea executărilor silite individuale la situațiile în care creditorii nu au avut ocazia de a fi audiați înainte de intrarea în vigoare a suspendării ori înainte ca autoritatea judiciară sau administrativă să acorde o prelungire a perioadei.</p> <p>Statele membre pot să prevadă o perioadă minimă, care nu depășește perioada menționată la alineatul (6), în cursul căreia o suspendare a executărilor silite individuale nu poate fi ridicată.</p>		<p>Alin. (9) d) – facultativ, soluția este condiționată de existența în dreptul intern a unor prevederi în acest sens, ceea ce nu este cazul legii române)</p> <p>Alin.(9) teza 2 D-alin.(6) P (suspendarea judiciară este acordată în procedură necontencioasă, fără citarea părților).</p> <p>Alin.(9) teza finala – alin. (2) P</p>
38.	<p style="text-align: center;">Articolul 7</p> <p style="text-align: center;">Consecințele suspendării executărilor silite individuale</p> <p>(1) În cazul în care în cursul perioadei de suspendare a executărilor silite individuale apare o obligație a debitorului, prevăzută de dreptul intern, de a solicita deschiderea unor proceduri de insolvență care s-ar putea solda cu lichidarea debitorului, această obligație se suspendă pe durata suspendării respective.</p> <p>(2) Suspendarea executărilor silite individuale în conformitate cu articolul 6 înseamnă suspendarea, în perioada respectivă, a deschiderii, la cererea unuia sau mai multor creditori, a unor proceduri de insolvență care ar putea conduce la lichidarea debitorului.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 25 - (...) (10) Pe durata suspendării executării silite, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.</p> <p>„Art. 34 - (1) Procedura concordatului preventiv se închide prin hotărâre a judecătorului-sindic în următoarele situații : (...)</p> <p>d) în cazul în care planul de restructurare nu este votat de creditorii în termenul de negociere, nu este omologat de judecătorul-sindic sau în cazul în care debitorul consideră că negocierile nu pot conduce la aprobarea unui plan de restructurare.</p> <p>Art. 65- (1) Procedura [<i>insolvenței, n.n.</i>] începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor, de către unul sau mai mulți creditori, ori de către persoanele sau instituțiile prevăzute expres de lege. (...)</p> <p>Art. 66- (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.</p> <p>(2) Dacă la data expirării termenului prevăzut la alin. (1) debitorul este angrenat, cu bună-credință, în negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligația de a adresa</p>	<p>Alin.(1)-(2)D – alin. (10)P și, în completare, pentru detalii privind cererile de deschidere a procedurii de insolvență, art.65 (1), art. 66 (1)-(4), art. 70(1), art. 5 pct. 20 și 72 din Legea nr.85/2014.</p>

	<p>(3) Statele membre pot să deroge de la alineatele (1) și (2) în situațiile în care un debitor nu are capacitatea de a-și achita datoriile care ajung la scadență. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că autoritatea judiciară sau administrativă poate să decidă menținerea</p>	<p>tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de 5 zile de la eșuarea negocierilor.</p> <p>(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvență, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul de bună-credință trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenței în termen de 5 zile de la închiderea procedurii concordatului preventiv sau, după caz, dacă negocierile pentru încheierea unui acord extrajudiciar continuă cu unul sau mai mulți creditori, în termen de 5 zile de la eșuarea negocierilor.</p> <p>(4) Debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentului titlu.</p> <p>Art. 70- (1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezentul titlu poate introduce o cerere de deschidere a procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvență, în care va preciza (...)</p> <p>Art. 5 – (...) 20. creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței este creditorul a cărui creanță asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin creanță certă, în sensul prezentei legi, se înțelege acea creanță a cărei existență rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emanate de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăși suma prevăzută la pct. 72;</p> <p>72. valoarea-prag reprezintă quantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 50.000 lei atât pentru creditori, cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat.</p> <p>.....</p>	<p>Soluție facultativă - nepreluată. În plus, deschiderea unei proceduri de insolvență atrage</p>
--	--	--	---

<p>beneficiului suspendării executărilor silite individuale dacă, ținând seama de circumstanțele cazului, deschiderea unor proceduri de insolvență care ar putea conduce la lichidarea debitorului nu ar fi în interesul general al creditorilor.</p> <p>(4) Statele membre prevăd norme care împiedică creditorii cărora li se aplică suspendarea de a refuza executarea unor contracte în derulare esențiale, de a rezilia, de a executa în mod anticipat sau de a modifica în alt fel aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru datorii care au apărut înaintea suspendării, exclusiv în virtutea faptului că nu au fost achitate de debitor. Contractele în derulare esențiale sunt considerate că înseamnă contracte în derulare care sunt necesare pentru continuarea activității curente a întreprinderii, inclusiv contractele care privesc orice furnizare, a cărei suspendare ar duce la oprirea activităților debitorului.</p> <p>Primul paragraf nu exclude ca statele membre să ofere acestor creditori garanții adecvate în scopul de a preveni cauzarea unui prejudiciu abuziv unor astfel de creditori ca urmare a respectivului paragraf.</p> <p>Statele membre pot prevedea că prezentul alineat se aplică și unor contracte în derulare care nu sunt esențiale.</p> <p>(5) Statele membre se asigură că creditorii nu au dreptul de a refuza executarea contractelor în derulare, nu reziliază, nu execută în mod anticipat și nu modifică în alt fel aceste contracte în detrimentul debitorului, în virtutea unei clauze contractuale care conține astfel de măsuri, numai pe motivul:</p> <p>(a) unei cereri de deschidere a unei proceduri de restructurare preventivă;</p> <p>(b) unei cereri de suspendare a executărilor silite individuale;</p> <p>(c) deschiderii unei proceduri de restructurare preventivă; sau</p> <p>(d) acordării unei suspendări a executărilor silite individuale ca atare.</p> <p>(6) Statele membre pot să prevadă că o suspendare a executărilor silite individuale nu se aplică acordurilor de compensare, inclusiv acordurilor de compensare cu exigibilitate imediată, de pe piețele financiare, piețele energiei și piețele de mărfuri, chiar și în circumstanțe în care articolul 31 alineatul (1) nu se aplică, dacă aceste</p>	<p>Art. 25² – (1) Până la omologarea planului de restructurare, creditorii nu pot refuza executarea contractelor în derulare esențiale, nu pot rezilia, executa în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanțe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru neplata creanțelor, cu condiția ca debitorul să respecte obligațiile care îi revin în temeiul acestor contracte care ajung la scadență în cursul suspendării executării silite. (...)</p> <p>Art. 5 pct. „8². contracte în derulare esențiale reprezintă contractele din categoria prevăzută la punctul 8¹ necesare pentru continuarea activității curente, inclusiv cele care au ca obiect furnizarea unor bunuri sau servicii a cărei suspendare ar duce la întreruperea acesteia, acestea incluzând fără a se limita la contracte de leasing, licență, credit, franciză, furnizare pe termen lung, cum ar fi energie electrică, apa, telecomunicații, gaze;”</p> <p>„Art. 9⁴ - Contractele în derulare se execută potrivit dispozițiilor contractuale.”</p> <p>Art. 9⁵ - Se consideră nescrise clauzele contractuale care prevăd rezilierea sau posibilitatea creditorului de a suspenda sau refuza executarea pentru că se află în stare de dificultate, în sensul prezentei legi, într-o procedură de prevenire a insolvenței.</p> <p>Art. 25¹ - (1) Suspendarea executărilor silite nu se aplică acordurilor de compensare bilaterală. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanțe rezultate din aplicarea unui acord de compensare bilaterală.</p>	<p>suspendarea, prin efectul legii, a a executărilor silite individuale.</p> <p>Alin.(4)D, inclusiv teza penultimă (garanții)-Art. 25² și art. 5 pct.8² (pentru definiție a fost valorificat și considerentul 41 din Directivă). În proiect se prevede soluția suspendării generale (toate creanțele) și de drept a executărilor silite individuale.</p> <p>Exemplele de contracte esențiale sunt preluate din textul considerentului 41 al Directivei.</p> <p>Alin. (5) D– art. 9⁴ -9⁵P. Formularea utilizată în proiect este</p> <p>Alin.(6)D-art. 25¹ și art. 9⁵P</p>
---	---	---

	<p>acorduri sunt executorii în temeiul dreptului intern în materie de insolvență. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanțe față de un debitor care rezultă din aplicarea unui acord de compensare.</p> <p>Primul paragraf nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea întreprinderii debitorului, cu excepția cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.</p> <p>(7) Statele membre se asigură că expirarea unei suspendări a executărilor silite individuale fără adoptarea unui plan de restructurare nu duce în sine la deschiderea unei proceduri de insolvență care ar putea conduce la lichidarea debitorului, cu excepția cazului în care celelalte condiții pentru această deschidere prevăzute de dreptul intern sunt îndeplinite.</p>	<p>(2) Dispozițiile alin. (1) prima teză nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, cu excepția cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.</p> <p>Art. 9⁸ - Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor și operațiunilor, drepturilor și obligațiilor reglementate de dispozițiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările ulterioare și completările, și de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr.222/2004..</p> <p>Art. 71-(1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art. 66, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declarația făcută potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. g) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate. Minuta încheierii privind deschiderea procedurii insolvenței se comunică, de îndată, administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu numit de către judecătorul-sindic.</p> <p>Art. 66- (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.</p> <p>Art.72 (...) (4) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorului, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei. În acest caz, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor, pentru introducerea cu rea-credință a unei astfel de cereri, conform dispoziției judecătorului-sindic.</p>	<p>Alin.(7)D – Art. 71 alin.(1) coroborat cu art. 66 alin. (1), art. 72 alin.(4) – procedura insolvenței se deschide doar dacă debitorul este în stare de insolvență, încetarea suspendării silite fără omologarea unui concordat sau confirmarea unui acord de restructurare neavând efectul, <i>per se</i>, de deschidere a unei proceduri de insolvență.</p>
39.	<p>CAPITOLUL 3 Planurile de restructurare</p>		
40.	<p>Articolul 8 Conținutul planurilor de restructurare</p>	<p>legea nr.85/2014 Art. 15² - Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente:</p>	<p>Art. 8 D-Art. 15²P</p>

<p>(1) Statele membre prevăd ca planurile de restructurare prezentate spre adoptare în conformitate cu articolul 9, sau spre confirmare de către o autoritate judiciară sau administrativă în conformitate cu articolul 10, să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) identitatea debitorului;</p> <p>(b) activele și pasivele debitorului în momentul prezentării planului de restructurare, inclusiv valoarea activelor, o descriere a situației economice a debitorului și a poziției lucrătorilor, precum și o descriere a cauzelor și amplitudinii dificultăților debitorului;</p> <p>(c) părțile afectate, fie numite individual, fie descrise pe categorii de datorie în conformitate cu dreptul intern, precum și creanțele sau interesele acestora care sunt acoperite de planul de restructurare;</p> <p>(d) acolo unde este cazul, clasele în care au fost grupate părțile afectate în scopul adoptării planului de restructurare și valorile respective ale creanțelor și intereselor din fiecare clasă;</p> <p>(e) acolo unde este cazul, părțile, fie numite individual, fie descrise pe categorii de datorie în conformitate cu dreptul intern, care nu sunt afectate de planul de restructurare, împreună cu o descriere a motivelor pentru care se propune ca acestea să nu fie afectate;</p> <p>(f) acolo unde este cazul, identitatea practicianului în domeniul restructurării;</p> <p>(g) clauzele planului de restructurare, care cuprind, în special:</p> <p>(i) eventualele măsuri de restructurare propuse, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 1;</p> <p>(ii) dacă este cazul, durata propusă a eventualelor măsuri de restructurare propuse;</p> <p>(iii) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților lucrătorilor în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul național;</p> <p>(iv) dacă este cazul, consecințele generale asupra ocupării forței de muncă, cum ar fi concedierile, acordurile de șomaj parțial sau alte consecințe similare;</p> <p>(v) fluxurile financiare estimate ale debitorului, dacă sunt prevăzute în dreptul intern; și</p> <p>(vi) orice finanțare nouă prevăzută ca parte a planului de restructurare și motivele pentru care este necesară pentru punerea în aplicare a acestui plan;</p> <p>(h) o expunere de motive care explică de ce planul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a</p>	<p>a) datele de identificare ale debitorului și ale administratorului restructurării;</p> <p>b) componența patrimoniului debitorului, defalcat pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele și valoarea acestora la data întocmirii acordului;</p> <p>c) analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și nivelului dificultăților debitorului la momentul întocmirii acordului, conform raportului întocmit potrivit art. 6 alin. (2);</p> <p>d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:</p> <ul style="list-style-type: none"> - creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; - creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare; <p>e) creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;</p> <p>f) expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Aceasta expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării.</p> <p>g) măsurile de restructurare propuse, de exemplu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor; - schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului; - valorificarea unor active ale debitorului; - valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent; - fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii; - modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social; <p>h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor</p>	<p>Alin. (1) a) D- alin. (1) a) P</p> <p>Alin. (1) b) D- alin.(1)b), c) P</p> <p>Alin. (1) c), d) D-alin. (1) d) prima liniuță P și alin.(3)</p> <p>Alin. (1) e) D-alin. (1) d) liniuța a doua P</p> <p>Alin. (1) f) D- alin. (1) a) P</p> <p>Alin. (1) g) D- alin. (1) g), h), i), j) P</p> <p>Alin.(1)h) D – alin.(1) f) P</p>
---	--	---

<p>asigura viabilitatea afacerii, inclusiv condițiile prealabile necesare pentru reușita planului. Statele membre pot impune ca expunerea de motive să fie realizată sau validată fie de un expert extern, fie de practicianul în domeniul restructurării în cazul în care a fost numit un astfel de practician.</p> <p>(2) Statele membre pun la dispoziție online o listă de verificare cuprinzătoare pentru planurile de restructurare, adaptată la nevoile</p>	<p>de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității).</p> <p>i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;</p> <p>j) finanțările noi și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a acordului;</p> <p>k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii a activelor existente în patrimoniul debitorului și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;</p> <p>l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 pct. 71, în cazul în care, prin acord, se propun reduceri ale creanței bugetare;</p> <p>m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata acordului.</p> <p>(2) Pentru întocmirea acordului se vor folosi cele mai recente date și informații, dar nu mai vechi de 6 luni înainte de data comunicării acordului către creditorii deținători ai unor creanțe afectate.</p> <p>(3) Lista creanțelor va avea ca referință data întocmirii acordului, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menționa cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) identificarea creditorului și adresa de contact;</p> <p>b) valoarea creanțelor;</p> <p>c) categoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării acordului;</p> <p>d) drepturi de preferință.</p> <p>(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silit, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.</p> <p>(5) Dispozițiile art.133 alin.(5) lit. K și art.135¹ se aplică corespunzător.”</p> <p>Legea nr.85/2014</p>	<p>Alin.(2)D-art. 5² P</p>
--	--	--

	<p>IMM-urilor. Lista de verificare include orientări practice privind modul în care trebuie să fie elaborat planul de restructurare în temeiul dreptului intern.</p> <p>Lista de verificare se pune la dispoziție în limba sau limbile oficiale ale statului membru. Statele membre au în vedere punerea la dispoziție a listei de verificare în cel puțin încă o limbă, mai ales într-o limbă utilizată în afacerile internaționale.</p>	<p>Art. 5³ – (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:</p> <p>(...)</p> <p>c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații;</p>	
41.	<p style="text-align: center;">Articolul 9 Adoptarea planurilor de restructurare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, indiferent cine solicită o procedură de restructurare preventivă în conformitate cu articolul 4, debitorii au dreptul de a prezenta planuri de restructurare în vederea adoptării de către părțile afectate.</p> <p>De asemenea, statele membre pot prevedea atât faptul că creditorii și practicienii din domeniul restructurării au dreptul să prezinte planuri de restructurare, cât și condițiile în care aceștia pot face acest lucru.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că părțile afectate au dreptul de a vota asupra adoptării unui plan de restructurare.</p> <p>Părțile care nu sunt afectate de un plan de restructurare nu au drept de vot în adoptarea respectivului plan.</p> <p>(3) Prin excepție de la alineatul (2), statele membre pot exclude de la dreptul de a vota:</p> <p>(a) deținătorii de titluri de capital;</p> <p>(b) creditorii cu creanțe al căror rang în ordinea normală a priorităților de lichidare este inferior creanțelor creditorilor negarantați obișnuiți; sau</p> <p>(c) orice parte aferentă debitorului sau întreprinderii debitorului asociată cu un conflict de interese în dreptul intern.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 15¹ - (1) Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistența administratorului restructurării. (...)</p> <p>Art. 23 - (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepțiile celor prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. (...)</p> <p>(3) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă și la cererea unuia sau mai multor creditori care dețin o creanță certă și lichidă, cu condiția obținerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate.(...)</p> <p>Art. 24 - (1) În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare. (...)</p> <p>Art. 15⁴ - (1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia. (...)</p> <p>Art. 27 - (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia. (...)</p> <p>-----</p>	<p>Alin. (1)D – art. 15¹ (1), art.23 (1) si (2), art.24 (1), art. 24 alin. (1) P</p> <p>Alin.(2) D- art. 15⁴ (1), art. 27 (1)</p> <p>Alin. (3), facultativ – nu a fost preluat</p>

<p>(4) Statele membre se asigură că părțile afectate sunt tratate în clase separate care reflectă faptul că există o comunitate de interese suficientă, bazată pe criterii verificabile, în conformitate cu dreptul intern. Cerința minimă este ca creditorii creanțelor garantate și ai celor negarantate să fie tratați în clase separate atunci când se adoptă un plan de restructurare.</p> <p>Statele membre pot să prevadă, de asemenea, ca creanțele lucrătorilor să fie tratate într-o clasă separată proprie.</p> <p>Statele membre pot prevedea că debitorii care sunt IMM-uri pot alege să nu trateze părțile afectate în clase separate.</p> <p>Statele membre instituie măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că împărțirea în clase se realizează cu luarea în considerare în mod special a protecției creditorilor vulnerabili, cum ar fi micii furnizori.</p> <p>(5) Drepturile de vot și împărțirea în clase se examinează de către o autoritate judiciară sau administrativă în momentul prezentării cererii de confirmare a planului de restructurare.</p>	<p>Art. 15⁴ -(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință; b) creanțele salariale; c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul; d) creanțele bugetare; e) celelalte creanțe. <p>(4) În vederea votării acordului de restructurare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili. (...)</p> <p>(6) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei a sumei de 500.000 euro în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.</p> <p>Art. 27 – (...) (4) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat un plan de restructurare :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință; b) creanțele salariale; c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul; d) creanțele bugetare; e) celelalte creanțe. <p>(5) În vederea votării planului de restructurare se pot constitui, în cadrul aceleiași categorii de creanțe, una sau mai multe sub-categorii aparținând unor creditori cu interese specifice comune, al căror tratament poate fi diferit de la o sub-categorie la alta. Pentru determinarea intereselor specifice comune, debitorul poate utiliza următoarele criterii care includ, dar nu se limitează la:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) natura creanțelor; b) natura și rangul cauzelor de preferință; c) acțiunile aflate la dispoziția creditorilor titulari în absența procedurii concordatului și gradul de îndestulare a acestor creanțe în ipoteza exercitării acestor acțiuni;(...) <p>(8) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit de până la echivalentul în lei a sumei de 500.000 euro în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.</p> <p>„Art. 15⁵ - Ulterior îndeplinirii procedurii de vot și într-un termen de maxim 3 de zile de la încheierea procesului verbal de constatare a votului, debitorul depune la instanța competentă o cerere de confirmare a acordului de restructurare, însoțită de următoarele documente : (...)</p>	<p>Alin. (4) – art.15⁴ (3), (4), (6) art.27 (4), (5), (8))P</p> <p>Alin. (5) D – art. 15⁵ preambul, art. 15²(1)g, art.28(1) preambul și alin.(2)g) P</p>
--	--	---

<p>Statele membre pot impune ca autoritatea judiciară sau administrativă să examineze și să confirme drepturile de vot și împărțirea în clase mai devreme decât se menționează la primul paragraf.</p> <p>(6) Planul de restructurare este adoptat de părțile afectate dacă se obține majoritatea, ca quantum al creanțelor și intereselor părților respective, în fiecare clasă. Statele membre pot în plus să solicite să se obțină majoritatea, ca număr al părților afectate, în fiecare clasă. Statele membre stabilesc majoritățile necesare pentru adoptarea unui plan de restructurare. Majoritățile respective nu sunt mai mari de 75 % din quantumul creanțelor sau a dobânzilor, majorărilor ori penalităților din fiecare clasă sau, acolo unde este cazul, din numărul părților afectate din fiecare clasă.</p> <p>(7) În pofida alineatelor (2)-(6), statele membre pot prevedea că un vot formal privind adoptarea unui plan de restructurare poate fi înlocuit de un acord cu majoritatea necesară.</p>	<p>Art. 15⁷-(...) g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol; (...)</p> <p>„Art. 28 - (1) După aprobarea planului de restructurare de către creditorii, debitorul solicită judecătorului-sindic, în termen de maxim 3 zile de la încheierea procesului-verbal de aprobare a planului de restructurare, să omologheze planul de restructurare. Cererea de omologare va fi însoțită de următoarele documente :</p> <p>(2) g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii și sub-categorii de creanțe s-au făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;</p> <p>Art. 15⁴- (...) (5) Un acord va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor. (...)</p> <p>(7) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (6), acordul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.</p> <p>Art. 27-(...) (7) Un plan de restructurare va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor. În cazul constituirii de sub-categorii de creanțe în cadrul unei categorii, categoria se consideră că a votat planul de restructurare dacă acceptarea este realizată de majoritatea absolută din valoarea creanțelor din categoria respectivă. (...).</p> <p>(9) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin.(8) lista creanțelor individualizează fiecare creanță împotriva averii debitorului, iar planul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.</p> <p>Art. 15⁴ - (...) (2) Orice vot primit în termen de 10 zile după expirarea termenului stabilit de administratorul restructurării va fi anexat la cererea de confirmare și avut în vedere de judecătorul sindic la confirmarea acordului. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.</p> <p>Art. 27 - (...) (3) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă la adresa menționată în planul de restructurare sau comunicată ulterior. Votul asupra planului modificat în urma negocierilor se exprimă în termenul prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (4).</p>	<p>Alin.(6)D-Art. 15⁴ (5),(7), art.27 (7),(9)P</p> <p>Majoritatea absolută prevăzută de art. 15⁴ alin. 5 (pentru acordul de restructurare), respectiv de art. 27 ali. 7 este un prag inferior (50%+1 din valoarea creanțelor din fiecare clasă) celui maxim prevăzut de directivă.</p> <p>Alin.(7)D-Art.15⁴(2), art.27 (3), art. 26 (2), (4)P</p>
---	--	--

		<p>Art. 26 - (...) (2) Perioada în care se desfășoară negocierile și se exprimă votul asupra planului de restructurare nu poate depăși un termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii acestuia. Oricând pe parcursul acestei perioade se poate depune cererea de omologare a planului de restructurare, dacă se obține majoritatea prevăzută de lege. (...) (4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), judecătorul-sindic poate prelungi perioada negocierilor și a exprimării votului cu maxim 30 de zile, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, pentru situația în care negocierile cu creditorii sunt într-un stadiu suficient de avansat și prezintă perspective rezonabile de acceptare a planului de restructurare propus.</p>	
42.	<p style="text-align: center;">Articolul 10 Confirmarea planurilor de restructurare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că cel puțin următoarele planuri de restructurare sunt obligatorii pentru părți numai dacă sunt confirmate de o autoritate judiciară sau administrativă:</p> <p>(a) planurile de restructurare care afectează creanțele sau interesele părților afectate disidente;</p> <p>(b) planurile de restructurare care prevăd finanțare nouă;</p> <p>(c) planurile de restructurare care implică pierderea a peste 25 % din forța de muncă, dacă o astfel de pierdere este permisă în temeiul dreptului intern.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că condițiile în care planul de restructurare poate fi confirmat de către autoritatea judiciară sau administrativă sunt precizate cu claritate și cuprind cel puțin următoarele:</p> <p>(a) planul de restructurare a fost adoptat în conformitate cu articolul 9;</p> <p>(b) creditorii cu o comunitate de interese suficientă din aceeași clasă sunt tratați în mod egal, și într-un mod proporțional cu creanța lor;</p> <p>(c) notificarea planului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în conformitate cu dreptul intern;</p> <p>(d) în cazul în care există creditori disidenți, planul de restructurare îndeplinește criteriul respectării intereselor creditorilor;</p> <p>(e) acolo unde este cazul, eventuala finanțare nouă este necesară pentru punerea în aplicare a planului de restructurare și nu prejudiciază în mod abuziv interesele creditorilor.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 15¹³- (1) Prin excepție de la dispozițiile prezentului capitol, pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei a 500.000 euro, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul sindic nu mai este necesară. (...)</p> <p>(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați [<i>n.n., în procedura acordului de restructurare nu sunt aplicabile prevederile privind suspendarea executărilor silite</i>].</p> <p>Art. 15⁷- (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități:</p> <p>A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) acordul de restructurare este aprobat de către creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;</p> <p>b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor;</p> <p>c) comunicarea acordului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;</p> <p>d) în cazul în care există creditori care nu au votat acordul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;</p>	<p>Alin.(1) D – art. 15¹³(1), (7) P</p> <p>Alin.(2)D – Art. 15⁷ (1) A, (2), art. 28 (2)A, (4)P</p>

<p>Conformitatea cu litera (d) de la primul paragraf se verifică de către autoritatea judiciară sau administrativă doar în cazul în care planul de restructurare este contestat pentru acest motiv.</p>	<p>e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a acordului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;</p> <p>f) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;</p> <p>g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;</p> <p>h) creanțele propuse a nu face parte din acordul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate; (...).</p> <p>(2) Tratatul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:</p> <p>a) niciun creditor nu primește mai mult decât quantumul creanței sale;</p> <p>b) titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord.</p> <p>c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.</p> <p>Art. 28 - (...) (2) În urma analizării cererii de omologare:</p> <p>A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) planul de restructurare a fost aprobat de creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;</p> <p>b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor; în cazul constituirii de sub-categorii, se aplică prevederile alin.(3);</p> <p>c) comunicarea planului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;</p> <p>d) în cazul în care există creditori care nu au votat planul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;</p> <p>e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a planului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;</p>	<p>Alin. (2) ultima teză D- art. 9 (2) b) P</p>
---	---	---

		<p>f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;</p> <p>g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii și sub-categorii de creanțe s-au făcut potrivit prevederilor prezentului capitol:</p> <p>h) creanțele propuse a nu face parte din planul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate.(...)</p> <p>(4) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate astfel încât:</p> <p>a) niciun creditor nu primește mai mult decât quantumul creanțelor sale;b)titularul unei creanțe afectate care nu votează planul de restructurare nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan.</p> <p>c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe sau, după caz, sub-categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.</p> <p>(5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunțată în camera de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluționează cererea de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de planul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.</p> <p>(6) Planul de restructurare, aprobat de creditori și omologat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari ai unor creanțe neafectate, prin intermediul administratorului concordatar în termen de 48 ore de la pronunțarea încheierii, și se menționează în registrul în care este înregistrat debitorul.</p> <p>Art. 9 - (2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei</p>	
--	--	---	--

	<p>(3) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare sau administrative pot să refuze confirmarea planului de restructurare dacă acesta nu ar avea perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului sau de asigurare a viabilității întreprinderii.</p> <p>(4) Atunci când planul de restructurare trebuie să fie confirmat de o autoritate judiciară sau administrativă pentru a deveni obligatoriu, statele membre se asigură că decizia aferentă se adoptă într-un mod eficient, în vederea unei tratări cu celeritate a problemei.</p>	<p>hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:</p> <p>(...)</p> <p>b) încălcarea tratamentului corect și echitabil, inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare; (...)</p> <p><i>instanța de apel poate dispune, după caz: (...)</i></p> <p>Art. 15⁷ - (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, (...): A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:(...) f) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;</p> <p>Art. 28 - (...) (2) În urma analizării cererii de omologare: A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (...) f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;</p> <p>„Art.15⁶ - (1) Cererea de confirmare a acordului de restructurare se judecă în procedură necontencioasă, fără citarea părților, în camera de consiliu, iar judecătorul sindic va pronunța o soluție în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul restructurării.</p> <p>(2) În termen de maxim 48 de ore de la înregistrarea cererii de confirmare, judecătorul sindic poate solicita debitorului sau administratorul restructurării eventualele documente care lipsesc.</p> <p>Art. 28 - (5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunțată în camera de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluționează cererea de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de planul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.</p>	<p>Alin.(3)D – Art. 15⁷ (1) A.f), art. 28 (2) A.f) P</p> <p>Alin.(4)D – Art. 15⁶, art. 28 (5)P</p>
--	---	---	--

43.	<p style="text-align: center;">Articolul 11</p> <p style="text-align: center;">Impunerea unui plan de restructurare în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase</p> <p>(1) Statele membre se asigură că un plan de restructurare care nu este aprobat de părțile afectate, astfel cum este prevăzut la articolul 9 alineatul (6), din toate clasele cu drept de vot poate fi confirmat de o autoritate judiciară sau administrativă la propunerea unui debitor sau cu acordul debitorului și poate deveni obligatoriu pentru clasele disidente cu drept de vot dacă planul de restructurare îndeplinește cel puțin următoarele condiții:</p> <p>(a) respectă articolul 10 alineatele (2) și (3);</p> <p>(b) a fost aprobat:</p> <p>(i) de o majoritate a claselor de vot de părți afectate, cu condiția ca cel puțin una dintre aceste clase să fie o clasă de creditori garanțați sau să aibă rang prioritar față de clasa de creditori negaranțați obișnuiți; sau, în caz contrar,</p> <p>(ii) de cel puțin o clasă de vot de părți afectate sau, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, de părți lezate cu drept de vot, alta decât o clasă de deținători de titluri de capital sau orice altă clasă care, în urma unei evaluări a debitorului ca întreprindere în activitate, nu ar primi nicio plată sau nu ar păstra niciun interes sau pentru care, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, care se poate considera în mod rezonabil că nu beneficiază de nicio plată sau nu păstrează niciun interes dacă s-ar aplica ordinea normală a priorităților de lichidare în temeiul dreptului intern;</p> <p>(c) asigură faptul că clasele de vot disidente de creditori afectați sunt tratate cel puțin la fel de favorabil ca orice altă clasă de același rang și mai favorabil decât orice clasă de rang inferior; și</p> <p>(d) nicio clasă de părți afectate nu poate primi sau păstra, în cadrul planului de restructurare, mai mult decât cuantumul total al creanțelor sau intereselor sale.</p> <p>Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot limita cerința privind obținerea acordului debitorului la cazurile în care debitorii sunt IMM-uri.</p> <p>Statele membre pot mări numărul minim de clase de părți afectate sau, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, de părți</p>	<p>„Art. 15⁷ - (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități: (...)</p> <p>B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) sunt îndeplinite condițiile de la pct. A lit. b) - h);</p> <p>b) acordul a fost aprobat: (i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută la art. 15⁴ alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar, (ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;</p> <p>c) categoriile de creanțe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 15⁴ alin. (3),</p> <p>d) acordul a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.</p> <p>(2) Tratatul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:</p> <p>a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanței sale;</p> <p>b) titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord.</p> <p>c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.</p>	<p>Art. 11D-Art.15⁷P</p> <p>Alin.(1)a),b)D-pct.B, coroborate cu lit. b)-h) ale pct.A Proiect</p> <p>Alin. (1) c) – alin.(2) lit. b)</p> <p>Alin. (1) d)D- alin.(2) lit.a)</p> <p>Paragraful penultim și cel ultim ale alin.(1), facultative, nu sunt preluate.</p>
-----	--	--	---

	<p>lezate care este necesar pentru aprobarea planului, astfel cum se prevede la litera (b) punctul (ii) de la primul paragraf;</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), statele membre pot prevedea că creanțele creditorilor afectați dintr-o clasă de vot disidentă sunt satisfăcute integral prin mijloace identice sau echivalente în cazul în care o clasă de rang inferior beneficiază de o plată sau păstrează un interes în cadrul planului de restructurare, Statele membre pot menține sau introduce dispoziții de derogare de la primul paragraf atunci când acestea sunt necesare pentru realizarea obiectivelor planului de restructurare, iar planul de restructurare nu prejudiciază în mod injust drepturile sau interesele niciuneia dintre părțile afectate.</p>	----	<p>Proiectul transpune soluția prevăzută de Directiva la alin.(1) lit. c), prin urmare opțiunea prevăzută la alin.(2) nu este preluată.</p>
44.	<p style="text-align: center;">Articolul 12 Deținătorii de titluri de capital</p> <p>(1) În cazul în care statele membre exclud deținătorii de titluri de capital de la aplicarea articolelor 9-11, acestea se asigură prin alte mijloace că respectivii deținători de titluri de capital nu au dreptul să împiedice în mod nejustificat sau să creeze obstacole în calea adoptării și confirmării unui plan de restructurare.</p> <p>(2) De asemenea, statele membre se asigură că deținătorii de titluri de capital nu au dreptul să împiedice în mod nejustificat sau să creeze obstacole în calea punerii în aplicare a unui plan de restructurare.</p> <p>(3) Statele membre pot adapta sensul expresiei „a împiedica în mod nejustificat sau a crea obstacole” menționată în prezentul articol pentru a ține seama, printre altele: de apartenența debitorului la categoria IMM-urilor sau la cea a întreprinderilor mari; de posibilitatea ca măsurile de restructurare propuse să aducă atingere drepturilor deținătorilor de titluri de capital; de tipul de deținător de titluri de capital; de calitatea de persoană juridică sau de persoană fizică a debitorului; sau de răspunderea limitată sau nelimitată a partenerilor dintr-o societate.</p>	-----	<p>Dispoziție facultativă, nepreluată.</p> <p>Deținătorii de titluri de capital, în măsura în care au și calitatea de creditori, sunt implicați în procedură – cu calitățile prevăzute de lege, adică, după caz, titulari de creanțe afectate sau neafectate.</p>
45.	<p style="text-align: center;">Articolul 13 Lucrătorii</p> <p>(1) Statele membre se asigură că drepturile individuale și colective ale lucrătorilor, în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern în domeniul muncii, cum ar fi următoarele, nu sunt afectate de cadrul de restructurare preventivă:</p> <p>(a) dreptul la negocieri și la acțiuni sindicale colective; și</p>	<p>Proiect Legea nr.85/2014 „Art. 6⁴–(...)</p> <p>(3) Drepturile individuale și colective ale salariaților, inclusiv drepturile de informare și consultare, prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă, nu sunt afectate de procedurile prevăzute de prezentul titlu.”</p>	<p>Proiectul de transpunere a Directivei privind restructurarea și insolvența prevede, în mod expres, că procedurile de restructurare nu afectează exercitarea drepturilor individuale și colective ale</p>

<p>(b) dreptul la informare și la consultare în conformitate cu Directiva 2002/14/CE și cu Directiva 2009/38/CE, în special:</p> <p>(i) informarea reprezentanților lucrătorilor cu privire la evoluția recentă și la cea preconizată a activităților și a situației economice ale întreprinderii sau ale unității, permițându-le să comunice debitorului preocupările în legătură cu situația întreprinderii și cu necesitatea de a se avea în vedere mecanisme de restructurare;</p> <p>(ii) informarea reprezentanților lucrătorilor cu privire la orice procedură de restructurare preventivă care ar putea avea un impact asupra ocupării forței de muncă, cum ar fi asupra capacității lucrătorilor de a-și recupera salariile și orice plăți viitoare, inclusiv pensiile ocupaționale;</p> <p>(iii) informarea și consultarea reprezentanților lucrătorilor cu privire la planurile de restructurare înainte ca acestea să fie prezentate spre adoptare în conformitate cu articolul 9 sau spre confirmare de către o autoritate judiciară sau administrativă în conformitate cu articolul 10;</p> <p>(c) drepturile garantate de Directivele 98/59/CE, 2001/23/CE și 2008/94/CE.</p>	<p>Art. 15² – (1) Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente:(...) (h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective);</p> <p>(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.</p> <p>Art. 15⁴ – (...)</p> <p>(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:</p> <p>a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;</p> <p>b) creanțele salariale;</p> <p>c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;</p> <p>d) creanțele bugetare;</p> <p>e) celelalte creanțe.</p> <p>„Art. 24 - (1) (...) Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: (...) (h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților și modalitățile în care planul va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective); (...)</p> <p>(2) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.</p> <p>Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011</p> <p>Art. 6 -(1) (...) (2) Tuturor salariaților care prestează o muncă le sunt recunoscute dreptul la negocieri colective, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, precum și dreptul la protecție împotriva concedierilor nelegale.</p> <p>Art. 37- Drepturile și obligațiile privind relațiile de muncă dintre angajator și salariat se stabilesc potrivit legii, prin negociere, în cadrul contractelor colective de muncă și al contractelor individuale de muncă.</p> <p>Art. 39 - Salariatul are, în principal, următoarele drepturi: (...)</p> <p>h) dreptul la informare și consultare; (...)</p> <p>j) dreptul la protecție în caz de concediere;</p>	<p>lucrătorilor, garantate de legislația muncii, care transpune și directivele în această materie, inclusiv cele citate în art.13 din Directivă, acte normative deja notificate Comisiei Europene la momentul transpunerii acestor directive.</p> <p>Alin. (1) a) D – Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii și Legea dialogului social nr. 62/2001</p> <p>Alin. (1) b) D - Legea nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților și Legea nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere.</p> <p>Alin. (1) c) D – Legea nr.53/2003 privind Codul muncii și Legea nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora.</p>
--	---	---

		<p>k) dreptul la negociere colectivă și individuală; l) dreptul de a participa la acțiuni colective; m) dreptul de a constitui sau de a adera la un sindicat; n) alte drepturi prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă aplicabile.</p> <p>Art.40 - (...) (2) Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații:</p> <p>a) să informeze salariații asupra condițiilor de muncă și asupra elementelor care privesc desfășurarea relațiilor de muncă; (...)</p> <p>c) să acorde salariaților toate drepturile ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă;</p> <p>d) să comunice periodic salariaților situația economică și financiară a unității, cu excepția informațiilor sensibile sau secrete, care, prin divulgare, sunt de natură să prejudicieze activitatea unității. Periodicitatea comunicărilor se stabilește prin negociere în contractul colectiv de muncă aplicabil;</p> <p>Art. 69-(1) În cazul în care angajatorul intenționează să efectueze concedieri colective, acesta are obligația de a iniția, în timp util și în scopul ajungerii la o înțelegere, în condițiile prevăzute de lege, consultări cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților, cu privire cel puțin la:</p> <p>a) metodele și mijloacele de evitare a concedierilor colective sau de reducere a numărului de salariați care vor fi concediați;</p> <p>b) atenuarea consecințelor concedierii prin recurgerea la măsuri sociale care vizează, printre altele, sprijin pentru recalificarea sau reconversia profesională a salariaților concediați.</p> <p>(2) În perioada în care au loc consultări, potrivit alin. (1), pentru a permite sindicatului sau reprezentanților salariaților să formuleze propuneri în timp util, angajatorul are obligația să le furnizeze toate informațiile relevante și să le notifice, în scris, următoarele:</p> <p>a) numărul total și categoriile de salariați;</p> <p>b) motivele care determină concedierea preconizată;</p> <p>c) numărul și categoriile de salariați care vor fi afectați de concediere;</p> <p>d) criteriile avute în vedere, potrivit legii și/sau contractelor colective de muncă, pentru stabilirea ordinii de prioritate la concediere;</p> <p>e) măsurile avute în vedere pentru limitarea numărului concedierilor;</p> <p>f) măsurile pentru atenuarea consecințelor concedierii și compensațiile ce urmează să fie acordate salariaților concediați,</p>	
--	--	---	--

		<p>conform dispozițiilor legale și/sau contractului colectiv de muncă aplicabil;</p> <p>g) data de la care sau perioada în care vor avea loc concedierile;</p> <p>h) termenul înăuntrul căruia sindicatul sau, după caz, reprezentanții salariaților pot face propuneri pentru evitarea ori diminuarea numărului salariaților concediați.</p> <p>(3) Criteriile prevăzute la alin. (2) lit. d) se aplică pentru departajarea salariaților după evaluarea realizării obiectivelor de performanță.</p> <p>(4) Obligățiile prevăzute la alin. (1) și (2) se mențin indiferent dacă decizia care determină concedierile colective este luată de către angajator sau de o întreprindere care deține controlul asupra angajatorului.</p> <p>(5) În situația în care decizia care determină concedierile colective este luată de o întreprindere care deține controlul asupra angajatorului, acesta nu se poate prevala, în nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), de faptul că întreprinderea respectivă nu i-a furnizat informațiile necesare.</p> <p>Art. 70 - Angajatorul are obligația să comunice o copie a notificării prevăzute la art. 69 alin. (2) inspectoratului teritorial de muncă și agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă la aceeași dată la care a comunicat-o sindicatului sau, după caz, reprezentanților salariaților.</p> <p>Art. 71 - (1) Sindicatul sau, după caz, reprezentanții salariaților pot propune angajatorului măsuri în vederea evitării concedierilor ori diminuării numărului salariaților concediați, într-un termen de 10 zile calendaristice de la data primirii notificării.</p> <p>(2) Angajatorul are obligația de a răspunde în scris și motivat la propunerile formulate potrivit prevederilor alin. (1), în termen de 5 zile calendaristice de la primirea acestora.</p> <p>Art. 72 - (1) În situația în care, ulterior consultărilor cu sindicatul sau reprezentanții salariaților, potrivit prevederilor art. 69 și 71, angajatorul decide aplicarea măsurii de concediere colectivă, acesta are obligația de a notifica în scris inspectoratul teritorial de muncă și agenția teritorială de ocupare a forței de muncă, cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterioare datei emiterii deciziilor de concediere.</p> <p>(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă toate informațiile relevante cu privire la intenția de concediere colectivă, prevăzute la art. 69 alin. (2), precum și rezultatele consultărilor cu sindicatul sau reprezentanții salariaților, prevăzute la art. 69 alin. (1) și art. 71, în special motivele concedierilor, numărul total al salariaților,</p>	
--	--	--	--

		<p>numărul salariaților afectați de concediere și data de la care sau perioada în care vor avea loc aceste concedieri.</p> <p>(3) Angajatorul are obligația să comunice o copie a notificării prevăzute la alin. (1) sindicatului sau reprezentanților salariaților, la aceeași dată la care a comunicat-o inspectoratului teritorial de muncă și agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă.</p> <p>(4) Sindicatul sau reprezentanții salariaților pot transmite eventuale puncte de vedere inspectoratului teritorial de muncă.</p> <p>(5) La solicitarea motivată a oricăreia dintre părți, inspectoratul teritorial de muncă, cu avizul agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă, poate dispune reducerea perioadei prevăzute la alin. (1), fără a aduce atingere drepturilor individuale cu privire la perioada de preaviz.</p> <p>(6) Inspectoratul teritorial de muncă are obligația de a informa în termen de 3 zile lucrătoare angajatorul și sindicatul sau reprezentanții salariaților, după caz, asupra reducerii sau prelungirii perioadei prevăzute la alin. (1), precum și cu privire la motivele care au stat la baza acestei decizii.</p> <p>(7) În cazul în care concedierea colectivă preconizată vizează membri ai echipajului unei nave maritime, notificarea prevăzută la alin. (1) se comunică și autorității competente a statului sub al cărui pavilion navighează nava, cu respectarea prevederilor alin. (2) și în termenul prevăzut la alin. (1).</p> <p>Art. 73 - (1) În perioada prevăzută la art. 72 alin. (1), agenția teritorială de ocupare a forței de muncă trebuie să caute soluții la problemele ridicate de concedierile colective preconizate și să le comunice în timp util angajatorului și sindicatului ori, după caz, reprezentanților salariaților.</p> <p>(2) La solicitarea motivată a oricăreia dintre părți, inspectoratul teritorial de muncă, cu consultarea agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă, poate dispune amânarea momentului emiterii deciziilor de concediere cu maximum 10 zile calendaristice, în cazul în care aspectele legate de concedierea colectivă avută în vedere nu pot fi soluționate până la data stabilită în notificarea de concediere colectivă prevăzută la art. 72 alin. (1) ca fiind data emiterii deciziilor de concediere.</p> <p>(3) Inspectoratul teritorial de muncă are obligația de a informa în scris angajatorul și sindicatul sau reprezentanții salariaților, după caz, asupra amânării momentului emiterii deciziilor de concediere, precum și despre motivele care au stat la baza acestei decizii, înainte de expirarea perioadei inițiale prevăzute la art. 72 alin. (1).</p>	
--	--	---	--

		<p>Art. 74 - (1) În termen de 45 de zile calendaristice de la data concedierii, salariatul concediat prin concediere colectivă are dreptul de a fi reangajat cu prioritate pe postul reînființat în aceeași activitate, fără examen, concurs sau perioadă de probă.</p> <p>(2) În situația în care în perioada prevăzută la alin. (1) se reiau aceleași activități, angajatorul va transmite salariaților care au fost concediați de pe posturile a căror activitate este reluată în aceeași condiții de competență profesională o comunicare scrisă, prin care sunt informați asupra reluării activității.</p> <p>(3) Salariații au la dispoziție un termen de maximum 5 zile calendaristice de la data comunicării angajatorului, prevăzută la alin. (2), pentru a-și manifesta în scris consimțământul cu privire la locul de muncă oferit.</p> <p>(4) În situația în care salariații care au dreptul de a fi reangajați potrivit alin. (2) nu își manifestă în scris consimțământul în termenul prevăzut la alin. (3) sau refuză locul de muncă oferit, angajatorul poate face noi încadrări pe locurile de muncă rămase vacante.</p> <p>(5) Prevederile art. 68 - 73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice.</p> <p>(6) Prevederile art. 68 - 73 nu se aplică în cazul contractelor individuale de muncă încheiate pe durată determinată, cu excepția cazurilor în care aceste concedieri au loc înainte de data expirării acestor contracte.</p> <p>Art. 75-(1) Persoanele concediate în temeiul art. 61 lit. c) și d), al art. 65 și 66 beneficiază de dreptul la un preaviz ce nu poate fi mai mic de 20 de zile lucrătoare.</p> <p>(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) persoanele concediate în temeiul art. 61 lit. d), care se află în perioada de probă.</p> <p>(3) În situația în care în perioada de preaviz contractul individual de muncă este suspendat, termenul de preaviz va fi suspendat corespunzător, cu excepția cazului prevăzut la art. 51 alin. (2).</p> <p>Art. 76-Decizia de concediere se comunică salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) motivele care determină concedierea; b) durata preavizului; c) criteriile de stabilire a ordinii de priorități, conform art. 69 alin. (2) lit. d), numai în cazul concedierilor colective; d) lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant, în condițiile art. 64. 	
--	--	---	--

		<p>Art. 162 - (1) Nivelurile salariale minime se stabilesc prin contractele colective de muncă aplicabile.</p> <p>(2) Salariul individual se stabilește prin negocieri individuale între angajator și salariat.</p> <p>(3) Sistemul de salarizare a personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral sau în majoritate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale se stabilește prin lege, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative.</p> <p>Art. 173-(1) Salariații beneficiază de protecția drepturilor lor în cazul în care se produce un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator, potrivit legii.</p> <p>(2) Drepturile și obligațiile cedentului, care decurg dintr-un contract sau raport de muncă existent la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului.</p> <p>(3) Transferul întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia nu poate constitui motiv de concediere individuală sau colectivă a salariaților de către cedent ori de către cesionar.</p> <p>Art. 174-Cedentul și cesionarul au obligația de a informa și de a consulta, anterior transferului, sindicatul sau, după caz, reprezentanții salariaților cu privire la implicațiile juridice, economice și sociale asupra salariaților, decurgând din transferul dreptului de proprietate.</p> <p>Art. 214 -(1) Sindicatele, federațiile și confederațiile sindicale, denumite în continuare organizații sindicale, sunt constituite de către salariați pe baza dreptului de liberă asociere, în scopul promovării intereselor lor profesionale, economice și sociale, precum și al apărării drepturilor individuale și colective ale acestora prevăzute în contractele colective și individuale de muncă sau în acordurile colective de muncă și raporturile de serviciu, precum și în legislația națională, în pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte.</p> <p>(2) Constituirea, organizarea și funcționarea sindicatelor se reglementează prin lege.</p> <p>Art. 215-Sindicatele participă prin reprezentanții proprii, în condițiile legii, la negocierea și încheierea contractelor colective de muncă, la tratative sau acorduri cu autoritățile publice și cu patronatele, precum și în structurile specifice dialogului social.</p> <p>Art. 216 -Sindicatele se pot asocia în mod liber, în condițiile legii, în federații, confederații sau uniuni teritoriale.</p> <p>Art. 217 - Exercițiul dreptului sindical al salariaților este recunoscut la nivelul tuturor angajatorilor, cu respectarea drepturilor și libertăților</p>	
--	--	--	--

		<p>garantate prin Constituție și în conformitate cu dispozițiile prezentului cod și ale legilor speciale.</p> <p>Art. 218 - (1) Este interzisă orice intervenție a autorităților publice de natură a limita drepturile sindicale sau a împiedica exercitarea lor legală.</p> <p>(2) Este interzis, de asemenea, orice act de ingerință al patronilor sau al organizațiilor patronale, fie direct, fie prin reprezentanții sau membrii lor, în constituirea organizațiilor sindicale sau în exercitarea drepturilor lor.</p> <p>Art. 223 - Reprezentanții salariaților au următoarele atribuții principale:</p> <p>a) să urmărească respectarea drepturilor salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare, cu contractul colectiv de muncă aplicabil, cu contractele individuale de muncă și cu regulamentul intern;</p> <p>b) să participe la elaborarea regulamentului intern;</p> <p>c) să promoveze interesele salariaților referitoare la salariu, condiții de muncă, timp de muncă și timp de odihnă, stabilitate în muncă, precum și orice alte interese profesionale, economice și sociale legate de relațiile de muncă;</p> <p>d) să sesizeze inspectoratul de muncă cu privire la nerespectarea dispozițiilor legale și ale contractului colectiv de muncă aplicabil;</p> <p>e) să negocieze contractul colectiv de muncă, în condițiile legii.</p> <p>Art. 229-(1) Contractul colectiv de muncă este convenția încheiată în formă scrisă între angajator sau organizația patronală, de o parte, și salariați, reprezentați prin sindicate ori în alt mod prevăzut de lege, de cealaltă parte, prin care se stabilesc clauze privind condițiile de muncă, salarizarea, precum și alte drepturi și obligații ce decurg din raporturile de muncă.</p> <p>(2) Negocierea colectivă la nivel de unitate este obligatorie, cu excepția cazului în care angajatorul are încadrați mai puțin de 21 de salariați.</p> <p>(3) La negocierea clauzelor și la încheierea contractelor colective de muncă părțile sunt egale și libere.</p> <p>(4) Contractele colective de muncă, încheiate cu respectarea dispozițiilor legale, constituie legea părților.</p> <p>Art. 233- Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale.</p> <p>Art. 277 - (...)- (2) Prezenta lege transpune prevederile art. 4 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2015/1794/UE de modificare a directivelor 2008/94/CE, 2009/38/CE și 2002/14/CE ale</p>	
--	--	--	--

		<p>Parlamentului European și ale Consiliului, a directivelor 98/59/CE și 2001/23/CE ale Consiliului, în ceea ce privește navigatorii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 263 din 8 octombrie 2015, precum și art. 16 lit. b), art. 18 și 19 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 299 din 18 noiembrie 2003, și art. 3, 4 și 10 din Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 327 din 5 decembrie 2008.</p> <p>Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare - aferentă Directivei 98/59/EC privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective</p> <p>Legea dialogului social nr.62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Art. 3 - (1) Persoanele încadrate cu contract individual de muncă, funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special în condițiile legii, membrii cooperatori și agricultorii încadrați în muncă au dreptul, fără nicio îngrădire sau autorizare prealabilă, să constituie și/sau să adere la un sindicat. (...)</p> <p>Art. 27-În vederea realizării scopului pentru care sunt constituite, organizațiile sindicale au dreptul să folosească mijloace specifice, cum sunt: negocierile, procedurile de soluționare a litigiilor prin conciliere, mediere, arbitraj, petiție, pichet de protest, marș, miting și demonstrație sau grevă, în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>Legea nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2006 cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Prezenta lege transpune: (...) Directiva Consiliului 2001/23/CE privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 82 din 22 martie 2001.</p>	
--	--	---	--

		<p>Legea nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 889 din 15 decembrie 2011</p> <p>Art. 57. - Prezenta lege intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.</p> <p>Prezenta lege transpune: (...)Directiva 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 122 din 16 mai 2009;</p> <p>Legea nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1006 din 18 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Prezenta lege transpune: (...) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a salariaților din Comunitatea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 80 din 23 martie 2002.</p>	
	<p>(2) În cazul în care planul de restructurare include măsuri care duc la schimbări în cadrul organizării muncii sau al relațiilor contractuale cu lucrătorii, aceste măsuri sunt aprobate de către lucrătorii respectivi în cazurile în care dreptul intern sau contractele colective prevăd o astfel de aprobare.</p>	<p>.....</p>	<p>Legea română nu prevede un drept al angajaților care nu au și calitatea de creditori de a aproba planul, dar, în măsura în care un astfel de drept ar fi prevăzut într-un contract colectiv de muncă, ar deveni aplicabilă regula generală de la art. 6⁴.</p> <p>Legea nr.467/2006, de transpunere a Directivei (UE) 2002/14: Art. 6.</p> <p>-</p> <p>(1) Modalitățile de informare și consultare a angajaților pot fi definite în mod liber și în orice moment, în contractele și acordurile colective de muncă,</p>

			încheiate conform legii. (2) Contractele și acordurile prevăzute la alin. (1), precum și orice înnoiri ulterioare ale acestora pot prevedea dispoziții diferite de cele prevăzute la art. 5, cu respectarea dispozițiilor art. 2 alin. (2).
46.	<p style="text-align: center;">Articolul 14</p> <p style="text-align: center;">Determinarea valorii de către autoritatea judiciară sau administrativă</p> <p>(1) Autoritatea judiciară sau administrativă ia o decizie cu privire la determinarea valorii întreprinderii debitorului numai în cazul în care planul de restructurare este contestat de o parte afectată disidentă din motive legate de:</p> <p>(a) o presupusă încălcare a criteriului respectării intereselor creditorilor, prevăzut la articolul 2 alineatul (1) punctul 6; sau</p> <p>(b) o presupusă încălcare a condițiilor pentru impunerea unui plan de restructurare în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase, prevăzute la articolul 11 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).</p> <p>(2) Statele membre se asigură că, în scopul luării unei decizii privind o determinare a valorii în conformitate cu alineatul (1), autoritățile judiciare sau administrative pot numi sau audia experți calificați în mod corespunzător.</p>	<p>Proiect - Legea nr.85/2014 Art. 9 – (...) (2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:</p> <p>a) faptul că o creanță din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un quantum diferit față de întinderea sa ori a fost înscrisă într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice;</p> <p>b) încălcarea tratamentului corect și echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;</p> <p>c) calificarea unor creanțe ca fiind neafectate</p> <p><i>instanța de apel poate dispune, după caz:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. respingerea apelului; 2. admiterea apelului și infirmarea acordului/planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unor creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului; 3. admiterea apelului și efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce privește tratamentul creanței apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate și, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanța de apel. (...) <p>Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicata, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Art. 330 - Încuviințarea expertizei- (1) Când, pentru lămurirea unor împrejurări de fapt, instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau 3 experți. Termenul va fi stabilit astfel încât depunerea raportului de expertiză la</p> 	<p>Alin.(1) și (3) D – Art. 9 alin. (2) P</p> <p>Alin.(2)D-Art. 330 CPC</p>

		<p>instanță să aibă loc conform dispozițiilor art. 336(...) (3) În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, judecătorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalități ori specialiști din domeniul respectiv. (...) (5) La efectuarea expertizei în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot participa experți aleși de părți și încuviințați de instanță, având calitatea de consilieri ai părților, dacă prin lege nu se dispune altfel. În acest caz, ei pot să dea relații, să formuleze întrebări și observații și, dacă este cazul, să întocmească un raport separat cu privire la obiectivele expertizei.</p> <p>Legea nr.85/2014 Art. 15² – (1) Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente: (...) k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii a activelor existente în patrimoniul debitorului și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;</p> <p>Proiect - Legea nr.85/2014 Art. 6 – (...) (2) Debitorul va face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care va cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea activității și efectele previzionate; b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului; c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență; d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare. <p>(3) Raportul va fi anexat acordului de restructurare, iar, în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.</p> <p>„Art. 23 - (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepțiile prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. Cererea va cuprinde:</p>	
--	--	---	--

	<p>(3) În scopurile alineatului (1), statele membre se asigură că o parte afectată disidentă poate depune o contestație la autoritatea judiciară sau administrativă sesizată cu cererea de confirmare a planului de restructurare.</p> <p>Statele membre pot prevedea posibilitatea depunerii unei astfel de contestații în contextul unei căi de atac introduse împotriva unei decizii privind confirmarea unui plan de restructurare.</p>	<p>a)raportul administratorului concordatar, care analizează starea de dificultate; (...)</p> <p>Proiect - Legea nr.85/2014 Art. 8- (4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel. în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. (...) »”</p> <p>Codul de procedură civilă</p> <p>Art. 534 - Calea de atac-(1) Încheierea prin care se încuviințează cererea este executorie. (2) Încheierea prin care se soluționează cererea este supusă numai apelului, cu excepția celei pronunțate de un complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care este definitivă. (...)</p> <p>(4) Apelul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la soluționarea cererii (...).</p>	
47.	<p style="text-align: center;">Articolul 15</p> <p style="text-align: center;">Efectele planurilor de restructurare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că planurile de restructurare confirmate de o autoritate judiciară sau administrativă sunt obligatorii pentru toate părțile afectate numite sau descrise în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (c).</p> <p>(2) Statele membre se asigură că creditorii care nu sunt implicați în adoptarea planului de restructurare în temeiul dreptului intern nu sunt afectați de acest plan.</p>	<p>Proiect</p> <p>Legea nr.85/2014 - Art. 15⁸ - (1) Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanța de judecată activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunțării hotărârii de confirmare.</p> <p>(2) Un acord de restructurare confirmat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. <u>Acordul de restructurare confirmat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.</u></p> <p>(3) Acordul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71. (...)</p> <p>Art. 15⁴ - (1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia. (...)</p> <p>Art. 33 - (1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunțării hotărârii de omologare.</p> <p>(2) Un plan de restructurare omologat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Planul de restructurare omologat</p>	<p>Coroborând dispozițiile art. 5 pct. 16² (definiția creanțelor neafectate) ale art. 15⁸alin. (2) și ale art. 15⁴alin.(1), respectiv art. 33 alin.(2) cu art. 27 alin.(1), se deduce faptul că implicarea în procedură, prin votul asupra acordului/planului de restructurare, aparține creditorilor afectați, deci când ne referim la creditorii neafecțați avem în vedere și situația acestora de creditori ce nu sunt implicați în procedură (termen folosit de art. 15 alin.(2) din Directivă).</p>

		<p>nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.</p> <p>(3) Planul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.</p> <p>(4) După omologare, debitorul își desfășoară activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, în condițiile planului de restructurare, sub supravegherea administratorului concordatar. (...)</p> <p>Art. 27 - (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.</p>	
48.	<p>Articolul 16 Căile de atac</p> <p>(1) Statele membre se asigură că orice cale de atac prevăzută de dreptul intern împotriva unei decizii de confirmare sau de respingere a planului de restructurare luată de o autoritate judiciară este introdusă la o autoritate judiciară superioară.</p> <p>Statele membre se asigură că o cale de atac împotriva unei decizii de confirmare sau de respingere a planului de restructurare luată de o autoritate administrativă este introdusă la o autoritate judiciară.</p> <p>(2) Căile de atac se soluționează într-un mod eficient, în vederea unei tratări cu celeritate.</p> <p>(3) Căile de atac introduse împotriva deciziei de confirmare a unui plan de restructurare nu au efecte suspensive asupra executării planului respectiv.</p> <p>Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot dispune ca autoritățile judiciare să aibă posibilitatea de a suspenda executarea planului de restructurare sau a unor părți ale acestuia acolo unde este necesar și oportun pentru a garanta interesele unei părți.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că, atunci când admite o cale de atac introdusă în temeiul alineatului (3), autoritatea judiciară poate:</p> <p>(a) să respingă planul de restructurare; sau</p> <p>(b) să confirme planul de restructurare fie cu modificări, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, fie fără modificări.</p> <p>Statele membre pot prevedea că, în cazurile în care un plan este confirmat în conformitate cu primul paragraf litera (b), se acordă compensație oricărei părți care a suferit pierderi bănești și a cărei cale de atac este admisă.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 8 - (...)(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. Partea care formulează apelul trebuie să facă dovada trimiterii acestuia tuturor părților cu interese contrare, în termenul de apel. Dovada trimiterii apelului se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța de apel va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele cu interese contrare, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina apelantului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor de comunicare prevăzute de prezentul alineat atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.”</p> <p>Legea nr.85/2014 „Art. 9 - (1) Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive. Dispozițiile art. 480 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura compatibilității lor cu procedurile de prevenire a insolvenței.</p> <p>(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Legea nr.134/2020 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:</p> <p>a) faptul că o creanță din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un quantum diferit față de întinderea sa ori a fost înscrisă</p>	<p>Proiectul prevede solutii pentru eficientizarea apelului în procedurile de insolvență, pentru asigurarea cerinței de eficiență și celeritate, cuprinse la art. 16 alin. (2) din Directivă: instituirea obligației de comunicare a apelului de către apelant părților cu interese contrare, sub sancțiunea amenzii, în cunatum dublu în raport cu cel aplicabil potrivit Codului de procedură civilă, eliminarea etapei regularizării cererii, instituirea unui termen de 10 zile pentru depunerea întâmpinării, soluționarea tuturor apelurilor împotriva hotărârilor judecătorului sindic pronunțate într-o procedură de același complet.</p>

		<p>într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice;</p> <p>b) încălcarea tratamentului corect și echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;</p> <p>c) calificarea unor creanțe ca fiind neafectate</p> <p><i>instanța de apel poate dispune, după caz:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. respingerea apelului; 2. admiterea apelului și infirmarea acordului/planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unor creanțe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului; 3. admiterea apelului și efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce privește tratamentul creanței apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate și, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanța de apel. <p>(3) În cazul prevăzut la art. 9 alin. (2) lit. a), dacă creanța ar fi fost determinantă pentru rezultatul votului, instanța poate suspenda executarea acordului/planului de restructurare confirmat, până la soluționarea apelului, în cazul în care continuarea executării acordului/planului ar putea prejudicia interesele apelantului.</p> <p>(4) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul titlu se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în acea procedură.</p> <p>(5) Cererilor formulate potrivit prezentului titlu nu li aplică normele generale de procedură civilă privind regularizarea cererii. De asemenea, prin derogare de la prevederile art. 201 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la comunicarea apelului, iar răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu.”</p>	
49.	<p style="text-align: center;">CAPITOLUL 4</p> <p style="text-align: center;"><i>Protecția finanțării noi, a finanțării intermediare și a altor tranzacții legate de restructurare</i></p>		

	<p style="text-align: center;">Articolul 17 Protecția finanțării noi și a finanțării intermediare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că finanțarea nouă și finanțarea intermediară sunt protejate în mod adecvat. Ca nivel minim de protecție, în cazul insolvenței ulterioare a debitorului: (a) finanțarea nouă și finanțarea intermediară nu sunt declarate nule, anulabile sau exceptate de la executarea silită; iar (b) persoanele care oferă astfel de finanțări nu își atrag răspunderea civilă, administrativă sau penală, pe motivul că o astfel de finanțare este în detrimentul masei credale, cu excepția cazului în care sunt prezente alte motive suplimentare prevăzute de dreptul intern.</p> <p>(2) Statele membre pot prevedea că alineatul (1) se aplică numai finanțării noi dacă planul de restructurare a fost confirmat de o autoritate judiciară sau administrativă, precum și finanțării intermediare care a făcut obiectul unui control <i>ex ante</i>.</p> <p>(3) Statele membre pot exclude de la aplicarea alineatului (1) finanțarea intermediară oferită după ce debitorul a intrat în incapacitate de plată a datoriilor sale care ajung la scadență.</p> <p>(4) Statele membre pot prevedea că persoanele care oferă finanțare nouă sau intermediară au dreptul ca, în contextul unor proceduri de insolvență ulterioare, să aibă prioritate la plată față de alți creditori care ar avea, altfel, creanțe superioare sau egale.</p>	<p>Proiect Legea nr.85/2014 „Art. 9¹ - (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, finanțările noi prevăzute în acordul de restructurare sau în planul de restructurare, precum și cele intermediare nu pot fi desființate cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117- 122, că acestea au caracter fraudulos.</p> <p>(2) Persoanelor care acordă finanțări noi sau intermediare nu li se poate atrage răspunderea civilă, administrativă sau penală exclusiv pentru motivul că o astfel de finanțare afectează gradul de îndeostulare a creditorilor în insolvență sau a fost acordată unui debitor aflat în dificultate.</p> <p>(3) Pentru finanțările noi și/sau intermediare acordate în condițiile prezentului titlu se instituie un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale debitorului, libere de sarcini la momentul instituirii. Privilegiul asupra acestor bunuri ale debitorului se va înscrie în registrele de publicitate aferente și are rang prioritar oricărui altor privilegiu sau ipotecă ulterioare.”</p> <p>Legea nr.85/2014 Art. 161 Creanțele se plătesc, în cazul falimentului, în următoarea ordine: (...) 2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4) și art. 133 alin. (5) lit. B 2¹. creanțele provenind din finanțări acordate în proceduri de prevenire a insolvenței, precum și onorariile practicianului din astfel de proceduri;</p>	
50.	<p style="text-align: center;">Capitolul 5 Atribuțiile directorilor în legătură cu negocierile asupra unui plan de restructurare preventive</p>		
51.	<p style="text-align: center;">Articolul 18 Protecția altor tranzacții legate de restructurare</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 17, statele membre se asigură că, în cazul insolvenței ulterioare a unui debitor, tranzacțiile care sunt rezonabile și imediat necesare pentru negocierea unui plan de restructurare nu sunt declarate nule, anulabile sau exceptate de la executarea silită pe motivul că astfel de tranzacții sunt în detrimentul masei credale, cu excepția cazului în care sunt prezente alte motive suplimentare prevăzute de dreptul intern.</p> <p>(2) Statele membre pot prevedea că alineatul (1) se aplică numai în cazul în care planul este confirmat de o autoritate judiciară sau</p>	<p>Legea nr.85/2014 „Art. 9² - (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, actele și operațiunile rezonabile și imediat necesare pentru continuarea derulării activității debitorului până la data omologării concordatului preventiv nu pot fi desființate, cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117- 122, că acestea au un caracter fraudulos.”</p>	<p>Alin. (1) D – Art. 9²(1)</p> <p>Alin. (2) – facultativă, nepreluată; beneficiul prevăzut de art. 9² este acordat atât</p>

	<p>administrativă sau în care astfel de tranzacții au făcut obiectul unui control ex ante.</p> <p>(3) Statele membre pot exclude de la aplicarea alineatului (1) tranzacțiile care au loc după ce debitorul a intrat în incapacitate de plată a datoriilor sale care ajung la scadență.</p> <p>(4) Tranzacțiile la care se referă alineatul (1) includ cel puțin: (a) plata unor taxe și costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui plan de restructurare; (b) plata unor taxe și costuri pentru consultanța profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea; (c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecție prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern; (d) orice plăți și viramente efectuate în cursul normal al activității, în afara celor menționate la literele (a)-(c).</p> <p>(5) Fără a aduce atingere articolului 17, statele membre se asigură că, în cazul insolvenței ulterioare a debitorului, tranzacții care sunt rezonabile și imediat necesare pentru punerea în aplicare a unui plan de restructurare și care sunt efectuate în conformitate cu planul de restructurare confirmat de către o autoritate judiciară sau administrativă nu sunt declarate nule, anulabile sau exceptate de la executarea silită pe motivul că astfel de tranzacții sunt în detrimentul masei credale, cu excepția cazului în care sunt prezente alte motive suplimentare prevăzute de dreptul intern.</p>	<p>(2) Actele și operațiunile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin: (a) plata unor costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui acord/plan de restructurare; (b) plata unor costuri pentru consultanța profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea; (c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecție prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern; (d) orice plăți și viramente efectuate în cursul normal al activității, în afara celor menționate la lit. (a)-(c).</p> <p>(3) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, nu pot fi desfășurate actele și operațiunile efectuate în conformitate cu acordul de restructurare confirmat sau cu concordatul preventiv omologat, precum și cele rezonabile și imediat necesare pentru punerea în aplicare a acestora încheiate în perioada de restructurare în cursul normal al activității debitorului.”</p>	<p>acordului de restructurare „simplificat”, pentru care nu este necesară aprobarea unei instanței (art.15¹³), cât și în cazul acordului de restructurare confirmat/planului de restructurare omologat de instanță.</p> <p>Alin. (3) D – facultativă, nepreluată.</p> <p>Alin. (4) D – alin.(2)P</p> <p>Alin.(5) D – alin. (3) P</p>
52.	<p>Articolul 19 Atribuțiile directorilor</p> <p>Statele membre stabilesc norme pentru a asigura că, atunci când există probabilitatea insolvenței, directorii au următoarele obligații :</p>	<p>Art. III din Proiect - modificarea Legii societăților nr.31/1990 „Art. 73 - (1¹) În cazul în care societatea se află în stare de dificultate, administratorii/directorii au în vedere cel puțin următoarele: a) interesele creditorilor, ale deținătorilor de titluri de participație și ale altor părți interesate; b) necesitatea de a lua măsuri rezonabile și adecvate pentru evitarea insolvenței și pentru reducerea la minimum a pierderilor suferite de</p>	<p>Circumscrie obligației de prodență și diligență prevăzută de Legea societăților, a fost inclusă în proiect și o obligație legată de diligențele administratorilor directorilor în cazul apariției unei stări de dificultate, în sensul noii</p>

<p>(a) luarea de măsuri imediate pentru reducerea la minimum a pierderilor suferite de creditori, lucrători, acționari și alte părți interesate;</p> <p>(b) respectarea deplină a intereselor creditorilor și ale altor părți interesate;</p> <p>(c) luarea de măsuri rezonabile pentru evitarea insolvenței;</p> <p>(d) evitarea adoptării, cu intenție sau din gravă neglijență, a unei conduite care amenință viabilitatea întreprinderii.</p>	<p>creditori, de angajați, de deținătorii de titluri de participație și de alte părți interesate;</p> <p>c) necesitatea de a evita adoptarea, cu intenție sau din gravă neglijență, a unei conduite care amenință viabilitatea întreprinderii.”</p> <p>Art. 143¹</p> <p>(1) Directorii sunt responsabili cu luarea tuturor măsurilor aferente conducerii societății, în limitele obiectului de activitate al societății și cu respectarea competențelor exclusive rezervate de lege sau de actul constitutiv consiliului de administrație și adunării generale a acționarilor.</p> <p>(2) Modul de organizare a activității directorilor poate fi stabilit prin actul constitutiv sau prin decizie a consiliului de administrație.</p> <p>Art. 144¹</p> <p>(1) Membrii consiliului de administrație își vor exercita mandatul cu prudența și diligența unui bun administrator.</p> <p>Art. 144²</p> <p>(1) Administratorii sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit prevederilor art. 72 și 73.</p> <p>(2) Administratorii răspund față de societate pentru prejudiciile cauzate prin actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor.</p> <p>(3) Directorii vor înștiința consiliul de administrație de toate neregulile constatate cu ocazia îndeplinirii atribuțiilor lor.</p> <p>(4) Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau, după caz, auditorilor interni și auditorului financiar.</p> <p>(5) În societățile care au mai mulți administratori răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se consemneze, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoștințat despre aceasta, în scris, pe cenzori sau auditorii interni și auditorul financiar.</p> <p>Legea insolvenței nr.85/2014</p> <p>Art. 169 -(1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau</p>	<p>legi, ca elemente componente ale mandatului administratorilor/directorilor.</p> <p>Termenul <i>adecvate</i>, de la litera b) include și conotația termenului <i>imediat</i>. În plus, Legea societăților 31/1990 există deja reglementate măsuri de criză pe care directorii/administratorii trebuie să le ia, care acoperă inclusiv starea de insolvență și dificultate. Cel mult, ar putea să fie inserat în text trimitere la articolele corespondente din Legea societăților.</p>
---	--	--

		<p>supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane; b) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice; c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți; d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă; e) au deturat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia; f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți; g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori; h) orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu. <p>(2) Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală. (...)</p> <p>(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția în care au contribuit la starea de insolvență.</p>	
--	--	--	--

		<p>(5) Răspunderea persoanelor în cauză nu va putea fi angajată dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori la faptele care au contribuit la starea de insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au contribuit la starea de insolvență și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.</p> <p>(6) Răspunderea nu va putea fi angajată dacă, în luna precedentă încetării plăților, s-au efectuat, cu bună-credință, plăți în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, cu condiția ca acordul să fi fost de natură a conduce la redresarea financiară a debitorului și să nu fi avut ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditori. Aceste prevederi se vor aplica și în cazul acordurilor realizate în cadrul procedurii concordatului preventiv. (...)</p>	
53.	<p style="text-align: center;">TITLUL III Remiterea de datorie și decăderile</p>		
54.	<p style="text-align: center;"><i>Articolul 20</i> <i>Accesul la remiterea de datorie</i></p> <p>(1) Statele membre se asigură că întreprinzătorii insolvenți au acces la cel puțin o procedură care poate să conducă la o remitere completă de datorie în conformitate cu prezenta directivă. Statele membre pot solicita ca activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională de care se leagă datoriile unui întreprinzător insolvent să înceteze.</p>	<p>(Proiect/Lege) Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 3 – (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.</p> <p>Art. 181 – (...) (2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare. În cazul trecerii la faliment, dispozițiile art. 140 alin. (1) devin aplicabile.</p> <p>Art. 141-(1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinserția debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment, potrivit prevederilor art. 145.</p>	<p>Legea nr.85/2014 și proiectul de lege de modificare a acesteia folosesc un termen adaptat specificului dreptului românesc, care reflectă însă înțelesul termenului „remitere de datorie” din Directivă, și anume „descărcare definitivă de obligații”.</p> <p>Legea insolvenței instituie pentru debitorii în stare de insolvență, persoane fizice și juridice profesioniști (care exploatează o întreprindere), o procedură de reorganizare judiciară care, prin condițiile de derulare și efectele sale, și anume, descărcarea definitivă de diferența dintre obligațiile pe care debitorul le avea înainte de confirmare și cele modificate prin plan, răspunde standardelor prevăzute de</p>

		<p>ART. 143- (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvență, oricare dintre creditorii sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenție de plată cu acest creditor.</p> <p>(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.</p> <p>„(3) Titularul unei creanțe curente, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând ulterior parcurgerii procedurii prevăzute la art. 75 alin. (3) și (4), în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creditorul nu a parcurs procedura prevăzută la art. 75 alin. (3) și (4) sau creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor. Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțele curente, creditorii bugetari pot acorda, înlesniri la plată.”</p> <p>”</p>	<p>Directivă pentru „o procedură care poate conduce la o remitere completă de datorie.” (art. 20 alin. 1 D)</p> <p>Descărcarea se produce la momentul rămânerii definitive a hotărârii de confirmare a planului (art. 140), iar efectele acesteia se consolidează la momentul realizării planului cu succes, în condițiile art. 181 alin.(2). Totodată, durata planului de reorganizare pentru persoanele fizice este limitată la 3 ani.</p> <p>Teza a doua a alin. (1), facultativă, nu a fost preluată în dreptul românesc.</p>
55.	(2) Statele membre în care remiterea completă de datorie este condiționată de o rambursare parțială a datoriei de către întreprinzător se asigură că obligația de rambursare aferentă se bazează pe situația specifică a întreprinzătorului și, în special, că ea este proporțională cu venitul și activele urmăribile sau disponibile ale întreprinzătorului în perioada premergătoare remiterii de datorie și că ține seama de interesul echitabil al creditorilor.	<p>Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 132- (...) (3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.</p> <p>Art. 133 -... (2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor.</p> <p>(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi: (...) F. lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului.</p> <p>Art. 140 -(1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni</p>	<p>Descărcarea de datorie se produce la data confirmării planului. Ea devine definitivă la data închiderii procedurii, dar operează de la acel moment. Perioada de observație este 12 luni, apoi intervine planul de reorganizare, deci descărcarea la confirmare. Astfel, termenul e chiar mai mic de 3 ani. De asemenea, opțiunea legiuitorului este de a transpune</p>

		<p>la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.</p> <p>(2) Dacă după confirmarea planului de reorganizare se vor recupera sume suplimentare din acțiuni introduse în temeiul art. 117, acestea se vor distribui în modul prevăzut de art. 163.</p> <p>(3) Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui pro rata pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile și a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul. Programul de plată a creanțelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.</p> <p>(4) Creditorii conservă acțiunile lor pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fidejursorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.</p> <p>(5) Dacă niciun plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 132, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 145.</p> <p>(6) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 57 alin. (2), art. 61 și 63, precum și alte cheltuieli de procedură vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată.</p> <p>(7) Plata va putea fi făcută trimestrial pe bază de acte legale.</p>	<p>art. 23 din Directivă, partea de Derogări.</p> <p>Rolul planului de reorganizare și al confirmării de către judecătorul sindic este cel prevăzut de Directivă - se bazează pe situația specifică a întreprinzătorului și, în special, că nivelul de acoperire a creanțelor este proporțional cu venitul și activele urmăribile sau disponibile ale întreprinzătorului în perioada premergătoare remiterii de datorie și că ține seama de interesul echitabil al creditorilor - în fapt, debitorul elaborează planul de reorganizare raportat la veniturile și activele urmăribile, demonstrează aceasta, dar și faptul că sunt respectate interesele creditorilor prin comparația cât acordă în reorganizare - cât acordă în faliment.</p>
56.	(3) Statele membre se asigură că întreprinzătorii care au obținut o remitere a datoriilor lor pot beneficia de cadrele naționale existente de sprijin în afaceri pentru întreprinzători inclusiv de acces la informații relevante și actualizate cu privire la aceste cadre.	<p>Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 181 (...) (3) Debitorul persoană fizică descărcat de obligațiile neachitate potrivit alin. (1)-(2) poate accesa orice facilități de sprijin pentru întreprinzători prevăzute de lege.</p> <p>Art. 5³ - (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acesteia de a semnala debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere; b) indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile; 	

		<p>c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații;</p> <p>d) lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora;</p> <p>e) informații privind programe și alte facilități de sprijin.</p>	
57.	<p style="text-align: center;">Articolul 21</p> <p style="text-align: center;">Perioada premergătoare remiterii de datorie</p> <p>(1) Statele membre se asigură că perioada după care datoria întreprinzătorilor insolvenți poate fi remisă integral nu este mai mare de trei ani și începe cel târziu la data:</p> <p>(a) deciziei luate de o autoritate judiciară sau administrativă pentru a confirma planul sau demararea punerii în aplicare a planului, în cazul unei proceduri care include un plan de rambursare; sau</p> <p>(b) deciziei luate de autoritatea judiciară sau administrativă de a deschide procedura sau a stabilirii masei bunurilor întreprinzătorului care face obiectul insolvenței, în cazul oricărei alte proceduri.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 133 (...)(3)Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, calculați de la data confirmării planului. (...)</p>	<p>Legea română calculează termenul de 3 ani de la data deciziei autorității judiciare de confirmare a planului de reorganizare, optând așadar pentru alternativa prevăzută la art. 133 alin.(1) lit. a).</p>
58.	<p>(2) Statele membre se asigură că datoria întreprinzătorilor insolvenți care și-au respectat obligațiile, în cazul în care există astfel de obligații în temeiul dreptului intern, este remisă la expirarea perioadei premergătoare remiterii fără a fi nevoie să se solicite unei autorități judiciare sau administrative deschiderea unei proceduri suplimentare față de cele menționate la alineatul (1).</p> <p>Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot să mențină sau să introducă dispoziții care să permită autorității judiciare sau administrative să verifice dacă întreprinzătorii și-au îndeplinit obligațiile pentru a obține remiterea de datorie.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 140 - (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.</p>	<p>Legea română prevede descărcarea de datorie prin efectul legii, care se produce la data confirmării planului și se definitivează la data închiderii procedurii insolvenței (adică cel mult după 3 ani de la data confirmării planului), prin urmare este preluată soluția directivei de a nu mai fi nevoie să solicite unei autorități judiciare sau administrative deschiderea unei proceduri suplimentare.</p> <p>Fără a aduce atingere acestei soluții ce este în acord cu primul subparagraf al alin. (2) – art. 21 din Directivă -, prin hotărârea de închidere a procedurii insolvențe pronunțată urmare executării</p>

			planului de reorganizare, instanța, pentru a dispune închiderea procedurii, verifică și îndeplinirea obligațiilor prevăzute în plan, deci legea română face uz și de subparagraful al doilea al alineatului (2) – art. 21 din Directivă.
59.	(3) Statele membre pot să prevadă că o remitere completă de datorie nu împiedică continuarea unei proceduri de insolvență care implică valorificarea și distribuirea activelor unui întreprinzător care făceau parte din masa bunurilor întreprinzătorului respectiv care face obiectul insolvenței la data expirării perioadei	Nu a fost preluată această soluție facultativă.
60.	<p style="text-align: center;">Articolul 22 Termenul de decădere</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, atunci când un întreprinzător insolvent <u>obține remiterea de datorie în conformitate cu prezenta directivă, orice decădere din dreptul de a demara sau de a exercita o activitate comercială, economică, meșteșugărească sau profesională exclusiv pe motivul că întreprinzătorul este insolvent încetează să producă efecte cel mai târziu la sfârșitul perioadei premergătoare remiterii de datorie.</u></p> <p>(2) Statele membre se asigură că, după expirarea perioadei premergătoare remiterii de datorie, decăderile menționate la alineatul (1) din prezentul articol încetează să producă efecte fără a fi nevoie să i se solicite unei autorități judiciare sau administrative să deschidă o procedură suplimentară față de cele menționate la articolul 21 alineatul (1)</p>	Nu există interdicții legate de parcurgerea unei proceduri de prevenire a insolvenței sau de insolvență care au ca efect descărcarea de datorii a debitorului, prin urmare această prevedere a Directivei, care se raportează la situația existenței de interdicții, nu este necesar a fi transpusă.
61.	<p style="text-align: center;">Articolul 23 Derogări</p> <p>(1) Prin derogare de la articolele 20-22, statele membre mențin sau introduc dispoziții prin care accesul la remiterea de datorie este refuzat sau restricționat, prin care este revocat beneficiul remiterii sau prin care sunt prevăzute termene mai lungi pentru obținerea remiterii complete de datorie sau termene de decădere mai lungi în cazul în care întreprinzătorul insolvent a acționat în mod necinstit sau cu rea-</p>	<p>Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 181 -(1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligațiile neachitate. (1¹) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).</p>	

	<p>credință, în temeiul dreptului intern, față de creditori sau alte părți interesate în momentul îndatorării, în timpul procedurii de insolvență sau în timpul achitării datoriei, fără a se aduce atingere normelor naționale privind sarcina probei.</p>	<p>(1²) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăți ori transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.</p> <p>Legea nr.85/2014 Art. 169 - Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență (10) Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate fi desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii.</p>	
62.	<p>(2) Prin derogare de la articolele 20-22, statele membre pot să mențină sau să introducă dispoziții prin care accesul la remiterea de datorie este refuzat sau restricționat, prin care este revocat beneficiul remiterii sau prin care sunt prevăzute termene mai lungi pentru obținerea remiterii complete de datorie sau termene de decădere mai lungi dacă există anumite circumstanțe bine definite și dacă astfel de derogări sunt justificate în mod corespunzător, cum ar fi în cazul în care:</p> <p>(a) întreprinzătorul insolvent a încălcat în mod substanțial obligațiile prevăzute într-un plan de rambursare sau orice altă obligație legală care vizează protejarea intereselor creditorilor, inclusiv obligația de a maximiza randamentele pentru creditori;</p> <p>(b) întreprinzătorul insolvent nu a respectat obligațiile de informare sau de cooperare în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern;</p> <p>(c) există cereri abuzive de remitere de datorie;</p> <p>(d) există o cerere succesivă de remitere într-un anumit termen de la data la care întreprinzătorului insolvent i s-a acordat o remitere completă de datorie sau i s-a refuzat o remitere completă de datorie ca urmare a unei încălcări grave a obligațiilor de informare sau de cooperare;</p> <p>(e) costul procedurii care conduce la remiterea de datorie nu este acoperit; sau</p> <p>(f) este necesară o derogare pentru a garanta echilibrul între drepturile debitorului și drepturile unuia sau mai multor creditori.</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art. 140 - (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.</p> <p>Art.143 - (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvență, oricare dintre creditori sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenție de plată cu acest creditor.</p> <p>(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.</p> <p>(3) Titularul unei creanțe curente, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor.</p>	<p>În cazul în care debitorul nu își execută planul de reorganizare, astfel cum a fost adoptat de creditorii și confirmat de judecătorul sindic, la cererea creditorilor sau a administratorului judiciar, judecătorul sindic dispune intrarea în faliment. În acest caz, debitorul persoană fizică va fi descărcat de datorie la închiderea procedurii de faliment.</p> <p>De asemenea, titularul unei creanțe curente poate, în condițiile legii, trecerea la faliment, dacă nu este plătită creanța sa, exigibilă de mai mult de 60 de zile.</p> <p>Așadar, neexecutarea planului de reorganizare este singurul motiv pentru prelungirea termenului de descărcare de obligații până la închiderea procedurii de faliment.</p>

		Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțele curente, creditorii bugetari pot acorda, înlesniri la plată.	
63.	(3) Prin derogare de la articolul 21, statele membre pot să prevadă ca perioadele premergătoare remiterii de datorie să fie mai lungi în cazurile în care: (a) o autoritate judiciară sau administrativă aprobă sau dispune măsuri pentru a proteja reședința principală a întreprinzătorului insolvent și, după caz, a familiei acestuia sau activele esențiale pentru continuarea activității comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale a întreprinzătorului; sau (b) reședința principală a întreprinzătorului insolvent și, după caz, a familiei acestuia, nu este valorificată.	România nu a preluat această prevedere facultativă, în cazul întreprinzătorilor persoane fizice durata planului de reorganizare fiind de 3 ani, fără a fi posibilă prelungirea acestei durate (art. 133 alin. 3 ¹).
64.	(4) Statele membre pot exclude categorii specifice de datorii de la remiterea de datorie sau pot restricționa accesul la remiterea de datorie sau pot stabili o perioadă mai lungă premergătoare remiterii de datorie în cazul în care astfel de excluderi, restricții sau prelungiri de perioadă sunt justificate în mod corespunzător, cum ar fi pentru: (a) datoriile garantate; (b) datoriile care decurg din sau sunt legate de sancțiuni penale; (c) datoriile care decurg din răspunderea delictuală; (d) datoriile aferente obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță; (e) datoriile angajate după solicitarea sau deschiderea procedurii care conduce la remiterea de datorie; și (f) datoriile care decurg din obligația de a plăti costul procedurii care conduce la remiterea de datorie.		Prevedere facultativă a Directivei – nepreluată.
65.	(5) Prin derogare de la articolul 22, statele membre pot să prevadă termene de decădere mai lungi sau nedeterminate în cazul în care întreprinzătorul insolvent este membru al unei profesii: (a) căreia i se aplică norme etice specifice sau norme specifice privind reputația sau expertiza, iar întreprinzătorul a încălcat aceste norme; sau (b) care constă în gestionarea proprietății altor persoane. L 172/50 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 26.6.2019 Primul paragraf se aplică de asemenea în cazul în care un întreprinzător insolvent solicită acces la o profesie astfel cum este menționată la litera (a) sau (b) de la respectivul paragraf. (6) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor de drept intern privind interdicțiile dispuse de o autoritate judiciară sau administrativă, altele decât cele menționate la articolul 22		Prevedere facultativă-nepreluată.
66.	Articolul 24	Proiect - Legea nr.85/2014	

	<p>Consolidarea procedurilor referitoare la datoriile profesionale și personale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un întreprinzător insolvent are atât datorii profesionale angajate în cursul activității sale comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale, cât și datorii personale angajate în afara activităților respective, care nu pot fi separate într-un mod rezonabil, astfel de datorii, dacă pot fi remise, sunt tratate în cadrul unei singure proceduri în scopul obținerii unei remiteri complete de datorie.</p> <p>(2) Statele membre pot prevedea că, în cazul în care datoriile profesionale și datoriile personale pot fi separate, acestea sunt tratate, în scopul obținerii unei remiteri complete de datorie, fie în cadrul unor proceduri distincte, dar coordonate, fie în cadrul aceleiași proceduri.</p>	<p>„Art. 3 – (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.</p> <p>(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2324 alin. (3) din Legea nr.287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare, acestea sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea definitivă de obligații.</p> <p>(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2324 alin. (4) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acestea din urmă sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea de obligații.“</p>	
67.	<p>TITLUL IV MĂSURI DE SPORIRE A EFICIENȚEI PROCEDURILOR DE RESTRUCTURARE, DE INSOLVENȚĂ ȘI DE REMITERE DE DATORIE</p>		
68.	<p>Articolul 25 Autoritățile judiciare și administrative</p> <p>Fără a aduce atingere independenței judiciare și eventualelor diferențe de organizare a sistemelor judiciare din Uniune, statele membre se asigură că:</p> <p>(a) membrii autorităților judiciare și administrative care se ocupă de procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie beneficiază de formare adecvată și dispun de cunoștințele de specialitate necesare pentru îndeplinirea responsabilităților ce le revin; și</p>	<p>Proiect- Legea nr.85/2014 Art.8 - (2) Cererile referitoare la procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>L nr.85/2014-Art. 40 - (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar.</p> <p>Legea nr.303/2004 Art.4- (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte <u>Codul</u> deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă. (...)</p>	<p>În ceea ce privește aplicarea literei a), există formare profesională generală la nivelul Institutului Național al Magistraturii, iar judecătorii români care soluționează cauze privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt judecători specializați – judecători sindici – instanțe specializate.</p> <p>În ceea ce privește aplicarea literei b), celeritatea și eficiența sunt asigurate prin impunerea unor</p>

	<p>b) procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie sunt abordate în mod eficient, în vederea derulării cu celeritate a procedurilor.</p>	<p>Art. 35- (1) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției. Formarea inițială și continuă este un drept și o îndatorire pentru judecător.</p> <p>(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice, în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate, precum și în cunoașterea și aprofundarea unor limbi străine și operarea pe calculator.</p> <p>Art. 36- Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor revine Institutului Național al Magistraturii, conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui judecător și procuror, prin pregătire individuală.</p> <p>Art.37- (1) Judecătorii și procurorii participă, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.</p> <p>Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.</p> <p>Proiect - Legea nr.85/2014 Art.4- Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:</p> <p>„3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenței și insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligații;”</p> <p>11. valorificarea în timp util și într-o manieră cât mai eficientă a activelor;</p>	<p>termen mai scurte în soluționarea cererilor din procedurile de prevenire a insolvenței și insolvenței, precum și prin eliminarea unor proceduri de regularizare care se regăsesc în procedura de drept comun.</p>
--	---	--	--

		<p>Legea nr.85/2014 Art. 40-(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni. Art. 41 -(4) Toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentului capitol se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanță, cu mențiunea că termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluție, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluției. În ceea ce privește cererile de deschidere a procedurii de insolvență ori în alte cazuri în care legea prevede termene speciale se va ține cont de aceste termene speciale. În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței nu sunt aplicabile dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii.</p>	
69.	<p style="text-align: center;">Articolul 26</p> <p style="text-align: center;">Practicienii implicați în procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie</p> <p>(1) Statele membre se asigură că: (a) practicienii numiți de o autoritate judiciară sau administrativă pentru a se ocupa de procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie („practicienii”) beneficiază de formare adecvată și dispun de cunoștințele de specialitate necesare pentru îndeplinirea responsabilităților care le revin;</p>	<p>OUG nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență Art.33- (1) La începutul exercitării profesiei, practicianul în insolvență efectuează un stagiul de pregătire profesională cu durata de 2 ani, perioadă în care are calitatea de practician în insolvență stagiar. Sunt scutite de stagiul persoanele care au exercitat timp de 10 ani o profesie juridică ori economică. La calculul perioadei de 10 ani se va ține cont și de perioada în care persoanele au fost deputați sau senatori, în comisiile de specialitate juridică ori economică, fără ca aceasta să depășească jumătate din durata celor 10 ani. (1¹) Sunt scutite de stagiul persoanele care au promovat examenul de admitere în profesie și care au avut calitatea de angajat, pe o funcție economică sau juridică, într-un cabinet individual, într-o SPRL ori într-o IPURL cel puțin 3 ani. Art.43 Membrii UNPIR au obligația de a participa la cursurile de pregătire profesională continuă, organizate în conformitate cu prevederile Statutului. Nerespectarea acestei obligații constituie abatere și se va sancționa cu suspendarea din activitate. Art.55² - (1) INPPI are următoarele atribuții: a) organizează formarea profesională inițială și perfecționarea profesională a practicienilor în insolvență;</p>	<p>Practicienii în insolvență fac parte dintr-o organizație profesională, Uniunea Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), și au obligația de a participa la cursuri de pregătire profesională inițială și continuă, organizate de Institutul Național de Pregătire a Practicienilor în Insolvență (INPPI).</p> <p>Procedura numirii și revocării practicienilor expres prevăzută în Lege.</p>

	<p>(b) condițiile de eligibilitate, precum și procesul de numire, revocare și demisie a practicienilor sunt clare, transparente și echitabile;</p>	<p>b) elaborează programele de studiu ale practicienilor în insolvență stagiari;</p> <p>c) organizează examenul de definitivat, în conformitate cu regulamentul de organizare și desfășurare aprobat de Consiliul național de conducere al UNPIR.</p> <p>(2) Cursurile organizate de INPPI sunt obligatorii pentru practicienii în insolvență stagiari și se stabilesc prin Statutul INPPI.</p> <p>(3) Certificatul eliberat absolvenților care au promovat examenul de definitivat atestă formarea profesională inițială în profesia de practician în insolvență.</p> <p>OUG nr.86/2006</p> <p>Art. 1-Procedurile de insolvență, procedurile de lichidare voluntară, precum și procedurile de prevenire a insolvenței prevăzute de lege, inclusiv măsurile de supraveghere financiară ori de administrare specială, sunt conduse de practicieni în insolvență compatibili.</p> <p>Art. 30-(1) Admiterea în profesie se face pe baza unui examen organizat de UNPIR, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Statutului.</p> <p>(2) Pot fi primite în profesie, la cerere, cu scutire de examen și de perioadă de stagiu, persoanele care au exercitat cel puțin 5 ani funcția de judecător-sindic, precum și persoanele care au exercitat timp de 10 ani funcția de avocat, judecător sau notar public. Înscrierea în Tabloul UNPIR se face în termen de cel mult un an de la eliberarea din funcția de magistrat sau notar public, cu condiția ca aceasta să nu îi fie imputabilă.</p> <p>(3) După înscrierea în Tabloul UNPIR, practicienii în insolvență depun jurământ scris.</p> <p>(4) Jurământul are următoarea formulare: "Jur să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să respect prevederile Statutului, să păstrez secretul profesional și să aduc la îndeplinire cu conștiinciozitate îndatoririle ce îmi revin în calitate de practician în insolvență."</p> <p>Art. 23 - Poate dobândi calitatea de practician în insolvență persoana care îndeplinește următoarele condiții:</p> <p>a) deține diplomă de studii de învățământ superior de lungă durată în drept ori științe economice și are o experiență în domeniul juridic sau economic de cel puțin 3 ani de la data obținerii diplomei de studii superioare;</p>	
--	--	--	--

		<p>b) nu se găsește în vreunul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute la art. 25 alin. (1);</p> <p>c) a promovat examenul de admitere în profesia de practician în insolvență, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de Statut.</p> <p>Art. 24 - (1) Persoanele fizice și juridice străine pot exercita profesia de practician în insolvență, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, dacă în statele în care își au domiciliul sau, după caz, sediul profesional au această specializare, certificată de organismele profesionale recunoscute sau, după caz, de autoritățile publice care le autorizează și în condițiile stabilite prin convenții bilaterale încheiate în acest scop de UNPIR cu organismele similare din statele respective.</p> <p>(2) Persoanele fizice sau persoanele juridice având cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat aparținând Spațiului Economic European pot dobândi calitatea de practician în insolvență, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în aceleași condiții ca și cetățenii români, respectiv persoanele juridice române.</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care au dobândit calitatea de practician în insolvență în unul dintre aceste state se pot înscrie în Tabloul UNPIR, în vederea exercitării profesiei în România în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, fiind exceptați de la procedura de examinare. UNPIR recunoaște automat documentul emis de autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene, respectiv statul aparținând Spațiului Economic European în baza căruia cetățeanul acestor state exercită legal profesia de practician în insolvență.</p> <p>(4) Persoanele juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European unde exercită în mod legal activitatea de practician în insolvență se pot înscrie în Tabloul UNPIR, în vederea exercitării profesiei în România în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, fiind recunoscută în mod automat calitatea de practician în insolvență dobândită în statul de origine.</p> <p>(5) Pentru situațiile prevăzute la alin. (3) și (4), soluționarea cererii de înscriere în Tabloul UNPIR se va realiza în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii documentației complete.</p> <p>(6) Persoanele fizice sau juridice practicieni în insolvență, având cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat aparținând Spațiului Economic European, pot exercita</p>	
--	--	--	--

<p>(c) la numirea unui practician care să se ocupe de un caz anume, inclusiv de cazurile care comportă elemente transfrontaliere, se ține seama în mod corespunzător de experiența și de cunoștințele de specialitate ale practicianului, și de caracteristicile specifice ale cazului;</p>	<p>profesia de practician în insolvență și în mod temporar sau ocazional. În această situație, practicianul în insolvență este exceptat de la procedura de înscriere în UNPIR.</p> <p>(7) În cazul în care, în vederea exercitării temporare sau ocazionale a profesiei de practician în insolvență, solicitantul prevăzut la alin. (6) se află la prima aplicație în România sau dacă intervine o modificare substanțială a situației sale, acesta va înainta UNPIR o declarație privind serviciile pe care le va presta, însoțită de următoarele documente:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dovada cetățeniei, în cazul persoanei fizice, respectiv a naționalității, în cazul persoanei juridice; b) denumirea și forma juridică, în cazul persoanei juridice; c) dovada calificării profesionale, în cazul persoanei fizice, și a autorizării funcționării, în cazul persoanei juridice; d) o atestare care să confirme faptul că solicitantul persoană fizică este legal stabilit într-un stat membru în scopul desfășurării profesiei de practician în insolvență și că nu îi este interzis să practice profesia, chiar și cu caracter temporar, la momentul eliberării atestatului. <p>(8) Declarația prevăzută la alin. (7) poate fi înaintată prin orice mijloace și se reînnoiește anual, dacă prestatorul intenționează să exercite, în mod temporar sau ocazional, în cursul anului respectiv, profesia de practician în insolvență în România.</p> <p>(9) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor aparținând Confederației Elvețiene.</p> <p>Art. 38-(1) Practicienii în insolvență au dreptul la onorarii pentru activitatea desfășurată, sub forma unor onorarii fixe, onorarii de succes sau o combinație a acestora.</p> <p>(2) La stabilirea nivelului onorariului se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) numărul de salariați ai debitorului; b) riscul privind conflictele de muncă; c) cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; d) valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; e) valoarea creanțelor, numărul debitorilor; f) numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; g) valoarea patrimoniului, potrivit evaluării; h) natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor; 	<p>Relevante pentru corespondența cu lit. c) a alin.(1) sunt și prevederile art. 38 din OUG 86/2006, art. 45, 63 și 17 din Legea insolvenței nr.85/2014.</p>
---	---	---

		<p>i) nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor inițiale de lichidare.</p> <p>(3) Depunerea sau acceptarea de către practicianul în insolvență, în mod repetat, a unei oferte de onorariu care nu ține seama de prevederile alin. (2) constituie concurență neloială și se sancționează conform prevederilor art. 40.</p> <p>(4) Onorariul provizoriu pentru perioada de observație este stabilit de judecătorul-sindic la deschiderea procedurii de insolvență, în temeiul criteriilor prevăzute la alin. (2). Acesta va putea fi modificat de adunarea creditorilor care va ține seama în mod obligatoriu de prevederile alin. (2).</p> <p>(5) Plata onorariilor practicienilor în insolvență - administratori judiciari sau lichidatori ori a cheltuielilor de procedură se va face din fondul constituit conform art. 4 din Legea nr. 85/2006*), cu modificările și completările ulterioare, iar calculul acestora va fi efectuat conform tarifelor și standardelor de cost ce se vor stabili de către Adunarea reprezentanților permanenți a UNPIR.</p> <p>„(6) Propunerea sau acceptarea de către practicianul în insolvență a unui nivel al onorariului care nu ține seama de prevederile alin. (2) constituie abatere disciplinară.”</p> <p>Legea nr.85/2014 Art. 45 -(1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol [<i>n.n. procedura insolvenței</i>], sunt: (...) d) desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilități, prin sentința de deschidere a procedurii, după caz, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu, solicitat de creditorul care a depus cererea de deschidere a procedurii ori de către debitor, dacă cererea îi aparține acestuia. În lipsa unei astfel de propuneri făcute de către debitor sau de către oricare dintre creditorii, desemnarea se va face dintre practicienii în insolvență înscrși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, care și-au depus oferta la dosar. Dacă nu s-a depus nicio ofertă, va desemna aleatoriu pe oricare dintre practicienii în insolvență înscrși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În cazul în care atât debitorul, cât și creditorul au solicitat desemnarea câte unui administrator judiciar/lichidator judiciar va avea prevalență cererea creditorului. Dacă creditorii solicită a fi desemnați administratori judiciari/lichidatori judiciari diferiți, judecătorul-sindic</p>	
--	--	--	--

		<p>va desemna motivat pe unul dintre cei propuși de aceștia. Desemnarea se va face pentru administrarea procedurii până la confirmarea acestuia în condițiile legii. Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă;</p> <p>e) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar desemnat de adunarea creditorilor ori de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor. Dacă nu există contestații asupra legalității hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 5 zile de la sesizarea judecătorului-sindic;</p> <p>f) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4);</p> <p>Art. 57-Administratorul judiciar - (1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și bunei administrări a cazului. În cazul în care debitorul, respectiv creditorul/creditorii nu au formulat propuneri și nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.</p> <p>(2) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i și onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i onorariul. În această din urmă situație nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât</p>	
--	--	---	--

	<p>(d) pentru a se evita orice conflict de interese, debitorii și creditorii au posibilitatea fie de a se opune selecției sau numirii unui practician, fie de a solicita înlocuirea practicianului.</p>	<p>confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia.</p> <p>(3) Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul.</p> <p>(4) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.</p> <p>(5) În orice moment al procedurii, la cererea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive bine justificate, judecătorul-sindic poate încuviința înlocuirea acestuia, în urma analizei cererii. În acest caz, judecătorul-sindic va desemna un alt administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în condițiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. d).</p> <p>(6) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (3), în termen de 5 zile de la data publicării acesteia în BPI. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator judiciar.</p> <p>(7) Dacă în termenul stabilit la alin. (6) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditori sau de creditorul ce deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute de lege, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin încheierea sau, după caz, sentința de deschidere a procedurii.</p> <p>(8) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.</p>	
--	---	---	--

		<p>(9) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.</p> <p>Art. 63-(1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art. 57, art. 59 - 62 și art. 140 alin. (6). (...)</p> <p>Proiect- Legea nr.85/2014 Art.17- (1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv: (...) b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor;</p> <p>OUG nr.86/2006:</p> <p>Art.27 (1) Practicianul în insolvență care anterior a îndeplinit funcția de judecător-sindic, devenind practician în insolvență în condițiile legii, nu poate fi numit în calitate de administrator sau lichidator în raza instanței în care a funcționat, decât după trecerea unei perioade de minimum 3 ani de la încetarea activității.</p> <p>(2)Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată la tribunale, tribunalele specializate și curțile de apel, nici la parchetele de pe lângă aceste instanțe la care soțul practicianului în insolvență, ruda sau 60afinul până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror.</p> <p>(3)Interdicțiile prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică și practicianului în insolvență care se folosește de forma de organizare profesională sau de raporturile de conlucrare profesională stabilite de prezenta ordonanță de urgență în scopul eludării interdicțiilor. Practicienii în insolvență sunt obligați să comunice UNPIR instanțele la care nu își pot exercita profesia din motive de incompatibilitate, sub sancțiunea suspendării.</p> <p>(4)Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată la tribunalele la care rudele sau afinii până la gradul al III-lea îndeplinesc funcția de judecător-sindic.</p> <p>(5)Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată de persoane care în ultimii 2 ani au deținut funcții în cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice, al Curții de Conturi sau al Autorității de Valorificare a Activelor Statului din raza teritorială a curții de apel unde funcționează.</p> <p>Art. 28 - (1) Nu poate fi desemnat ca administrator judiciar sau</p>	
--	--	--	--

		<p>lichidator ori delegat permanent al unei forme de exercitare a profesiei practicianul în insolvență persoană fizică care a avut, într-o perioadă de 2 ani anterioară datei pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii, calitatea de: avocat, consilier juridic, auditor financiar, expert contabil, contabil autorizat al persoanei juridice sau a fost numit ca evaluator, arbitru, mediator, expert judiciar, expert tehnic într-o cauză privind acea persoană juridică.</p> <p>(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) se aplică și forme de exercitare a profesiei din care face parte practicianul în insolvență respectiv, cu condiția ca la momentul exercitării calității de avocat să fi făcut parte din forma de exercitare a profesiei numite în cauză.</p> <p>(3) Nu poate fi numită în calitate de practician în insolvență la o persoană juridică persoana care a deținut calitatea de administrator, asociat, acționar, director sau membru în consiliul de administrație ori alte funcții sau poziții similare la acea persoană juridică.</p> <p>(4) Practicianul în insolvență nu poate fi concomitent administrator judiciar sau lichidator al unui debitor și al creditorului acestuia.</p> <p>(5) Interdicția prevăzută la alin. (4) nu se aplică în cazul în care creanța care determină starea de incompatibilitate are caracter nelitigios, calitatea de administrator judiciar sau lichidator judiciar este îndeplinită de o SPRL, respectiv de o filială a acesteia sau două filiale diferite sau în cazul procedurilor de insolvență a grupului de societăți.</p> <p>Legea nr.85/2014 :Art. 191 - În situația prevăzută la art. 188 [<i>n.n. insolvența grupului de societăți</i>], desemnarea administratorilor/lichidatorilor judiciari se va face cu verificarea existenței unui conflict de interese.</p> <p>Art. 9⁷- (3) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate înlocui practicianul în insolvență, la cererea oricărei părți interesate, în caz de conflict de interese sau pentru motive de incompatibilitate.”</p> <p>OUG 86/2006 : Art. 29 -În cadrul procedurii insolvenței, practicianul este obligat să se abțină, sub sancțiunea suspendării din profesie, dacă:</p> <p>a) se află în stare de incompatibilitate profesională sau conflict de interese, astfel cum sunt acestea definite în Statut și în Codul de etică profesională;</p> <p>b) se află în unul dintre cazurile prevăzute la <u>art. 27</u> din Codul de procedură civilă), cu excepția celui prevăzut la <u>art. 27</u> pct. 7*).</p> <p>.....</p> <p>În sprijinul interpretării art. 26 alin.(1) lit. c) din Directivă, considerentul (88) prevede că “prezența directivă nu ar trebui să</p>	
--	--	---	--

împiedice statele membre să prevadă că practicienii sunt selectați de un debitor, de creditori sau de un comitet al creditorilor de pe o listă sau dintr-un grup care este aprobat în prealabil de o autoritate judiciară sau administrativă. Pentru selectarea unui practician, debitorul, creditorii sau comitetul creditorilor ar trebui să beneficieze de o marjă de apreciere în ceea ce privește cunoștințele de specialitate și experiența practicianului în general, precum și cerințele cazului respectiv. (...) Statele membre nu ar trebui împiedicate să prevadă selectarea unui practician prin alte metode, cum ar fi selecția aleatorie cu ajutorul unui program de software, cu condiția ca metodele respective să țină seama în mod corespunzător de experiența și de cunoștințele de specialitate ale practicianului. (...)”

Analizând reglementarea actuală a profesiei de practician în insolvență prin raportare la textul directive și în lumina considerentului (88), observăm următoarele:

- condițiile de admitere în profesie și de includere în Tabloul practicienilor în insolvență sunt prevăzute de actul normativ primar și sunt riguroase: pe bază examen organizat, conform prevederilor OUG nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență, persoană juridică de utilitate publică, autonomă și fără scop lucrativ, având competență de autoreglementare, în virtutea căreia poate emite, în condițiile legii, Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, regulamente, codul de etică al profesiei și procedura disciplinară, care se publică în Monitorul Oficial al României;
- se poate înscrie la concursul de admitere în profesie persoana care deține diplomă de studii de învățământ superior de lungă durată în drept ori științe economice și are o experiență în domeniul juridic sau economic de cel puțin 3 ani de la data obținerii diplomei de studii superioare;
- la începutul exercitării profesiei, practicianul în insolvență efectuează un stagiu de pregătire profesională cu durată de 2 ani, perioadă în care are calitatea de practician în insolvență stagiar și în care nu poate exercita profesia în mod independent, ci numai ca salariat sau colaborator al unui practician în insolvență definitiv ori al unei societăți

		<p>profesionale, sub îndrumarea practician în insolvență definitiv îndrumător;</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ pentru a dobândi calitatea de practician în insolvență definitiv practicianul în insolvență stagiar trebuie să promoveze examenul de definitivare, organizat de UNPIR; ▪ practicienii în insolvență au obligația formării inițiale (40 de ore/an, pe durata stagiului) și a formării continue (20 de ore/an), desfășurate în cadrul Institutului Național de Pregătire a Practicienilor în Insolvență - nerespectarea acestei obligații constituie abatere și se va sancționa cu suspendarea din activitate; ▪ practicienii în insolvență răspund, în desfășurarea activității lor, disciplinar, administrativ, civil sau penal, după caz, fiind obligați ca, în termen de 30 de zile de la admiterea în UNPIR, să se asigure profesional, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale – nerespectarea obligației de deținere a unei polițe de asigurare valabile este sancționată cu suspendarea din activitatea pe maxim 6 luni, iar, dacă nu este reînnoită în acest termen, cu radierea din Tabloul UNPIR. <p>Constatăm așadar că cerințele de admitere în profesie și de includere, deci, în Tabloul UNPIR nu numai că respectă standardele Directivei, dar asigură și o selecție foarte riguroasă și un nivel de formare profesională inițială și continuă la standarde ridicate pentru fiecare profesionist înscris în tablou.</p> <p>Prin urmare, verificarea, într-un caz concret, de către judecătorul sindic, la numirea practicianului în insolvență prin hotărârea de deschidere a procedurii, a întrunirii calității de practician în insolvență sau alegerea aleatorie din Tabloul practicienilor în insolvență (art. 45 și 57 din Legea nr.85/2014, pentru procedurile de insolvență) sau, după caz, selectarea și numirea de către adunarea creditorilor (art. 57 alin. 2), ori selectarea de către debitor (în procedurile de prevenire a insolvenței – art. 15¹ alin.(2) și art. 23 alin. (4) din proiectul de lege) se realizează pe baza unei selecții și formări inițiale, a unei pregătiri continue sistematice și a unui nivel de răspundere profesională la standarde foarte ridicate.</p>	
--	--	---	--

		<p>În plus, pentru analiza în concret, în fiecare caz, Legea insolvenței prevede (art. 57 alin.(1) că practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și bunei administrări a cazului.</p> <p>Apreciem, pe cale de consecință, că soluția de reglementare propusă în proiect, coroborată cu legislația în vigoare în domeniul insolvenței și a organizării activității practicienilor în insolvență asigură conformitatea normei interne cu textul corespondent al Directivei.</p>	
	(2) Comisia facilitează schimbul de bune practici între statele membre în vederea îmbunătățirii calității formării în întreaga Uniune, inclusiv prin intermediul schimbului de experiență și de instrumente de consolidare a capacităților	Nu este necesară preluarea. Aspect de competența Comisiei Europene.
70.	<p style="text-align: center;">Articolul 27 Supravegherea și remunerarea practicienilor</p> <p>(1) Statele membre instituie mecanisme corespunzătoare de supraveghere și de reglementare pentru a se asigura că activitatea practicienilor este supravegheată în mod eficace, cu scopul de a se garanta că serviciile lor sunt prestate cu eficacitate și competență și că sunt furnizate în mod imparțial și independent în raport cu părțile implicate. Mecanismele respective includ, de asemenea, măsuri vizând răspunderea practicienilor care nu și-au îndeplinit atribuțiile.</p>	<p>„Art. 7 - (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu [<i>n.n. procedurile de prevenire a insolvenței</i>] sunt: instanțele judecătorești, prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar. Administratorul restructurării și administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.”</p> <p>Art.40 -(1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar.</p> <p>Art. 45 - (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt: j) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor sau ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar; (...)</p> <p>(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului judiciar și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. (...)</p>	

		<p>Art. 58 -(1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentului titlu, sunt:</p> <p>a) examinarea situației economice a debitorului (...) și supunerea aceluși raport aprobării judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar (...);</p> <p>b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență (...) într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar; (...)</p> <p>f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului; (...)</p> <p>h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului, încheiate în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;</p> <p>i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de procedură; (...)</p> <p>n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta (...).</p> <p>(2) Judecătorul-sindic poate stabili în sarcina administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor prevăzute la alin. (1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.</p> <p>Art. 64- Principalele atribuții ale lichidatorului judiciar, în cadrul prezentului capitol, sunt:</p> <p>a) examinarea activității debitorului (...) și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea lichidatorului judiciar, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar; (...)</p> <p>c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor și operațiunilor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor (...); (...)</p>	
--	--	---	--

		<p>„j) sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale;”</p> <p>k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;</p> <p>l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.</p> <p>Art.59- (1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport (...) (2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI.</p> <p>(3) La fiecare 120 de zile, judecătorul-sindic va analiza și se va pronunța asupra stadiului continuării procedurii, printr-o rezoluție, prin care va putea pune în sarcina administratorului judiciar anumite măsuri și va acorda un termen administrativ de control sau de judecată, după caz.</p> <p>Art. 60 - (...) (2) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.</p> <p>(3) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (2) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.(...)</p> <p>OUG nr. 86/2006 Art. 42 - (1) Practicienii în insolvență răspund, în desfășurarea activității lor, disciplinar, administrativ, civil sau penal, după caz.</p> <p>(2) Fiecare membru al UNPIR este obligat ca, în termen de 30 de zile de la admiterea în UNPIR, să se asigure profesional, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității practicianului în insolvență pe perioada exercitării calității sale.</p> <p>(3) Este exceptat de la obligația prevăzută la alin. (2) practicianul în insolvență care este acoperit, în alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, de o asigurare de răspundere profesională ori de o garanție echivalentă. Dacă valoarea poliței de asigurare este mai mică decât cuantumul minim stabilit prin Statut sau dacă echivalența este doar parțială, UNPIR poate solicita fie o completare a acesteia, fie o garanție suplimentară.</p>	
--	--	--	--

		<p>(4) Proba asigurării de răspundere profesională sau a garanției prevăzute la alin. (3) se face cu actul doveditor eliberat de instituțiile de credit sau asigurătorii stabiliți în alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană.</p> <p>(5) Este interzis practicianului în insolvență, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.</p> <p>(6) Limita minimă a valorii poliței de asigurare profesională este stabilită prin Statut.</p> <p>(7) În cazul neîndeplinirii obligației prevăzute la alin. (2), membrului UNPIR i se va putea acorda, după caz, un termen de grație de 30 de zile de către consiliul de conducere al filialei.</p> <p>(8) Nerespectarea obligației de asigurare de răspundere profesională în termenul prevăzut la alin. (2) sau (7) duce la suspendarea calității de membru al UNPIR pe o perioadă de maximum 6 luni. Aceeași măsură se va lua și în cazul în care polițele de asigurare de răspundere profesională nu sunt reînnoite la data expirării lor. (9) Neîndeplinirea obligației de asigurare profesională până la expirarea sancțiunii suspendării atrage radierea din Tabloul UNPIR. Măsura radierii va fi comunicată practicianului.</p> <p>Art.73- Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) îndeplinirea de activități specifice profesiei pentru persoane cu interese contrare; b) divulgarea secretului profesional, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege; c) nerespectarea obligației de asigurare de răspundere profesională; d) neplata primei de asigurare; e) încălcarea principiilor fundamentale de etică profesională, definite de Codul de etică profesională; f) desfășurarea de activități politice în cadrul UNPIR și cu ocazia manifestărilor organizate de aceasta; g) neparticiparea fără motive temeinice a membrilor Congresului UNPIR la două congrese succesive la care au fost convocați; h) neparticiparea fără motive temeinice a membrilor adunărilor generale ale filialelor la două adunări generale succesive la care au fost convocați; i) neplata cotizației și a contribuției conform art. 44; 	
--	--	---	--

		<p>j) declararea incorectă a veniturilor obținute ca urmare a desfășurării activității de practician în insolvență și, implicit, plata unei contribuții anuale pe tranșe de venituri neconforme cu realitatea;</p> <p>k) necomunicarea în termen de 30 de zile a schimbărilor intervenite în legătură cu datele înscrise în Tabloul UNPIR și în Registrul formelor de organizare;</p> <p>l) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (10) din Legea nr. 85/2006*, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>m) necalcularea și nevirarea, în primele 10 zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară, a procentului de 2% prevăzut de art. 4 din Legea nr. 85/2006*, cu modificările și completările ulterioare, din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență;</p> <p>n) declanșarea de către practicianul în insolvență a unor măsuri asigurătorii sau a procedurii de executare silită asupra fondului de lichidare;</p> <p>o) exercitarea de către practicianul în insolvență incompatibil a oricărei activități prevăzute la art. 1¹ în competența practicienilor în insolvență compatibili.</p> <p>Art.74- (1) Sancțiunile disciplinare care se aplică practicienilor în insolvență, inclusiv reprezentanților formelor de organizare profesională desemnați să exercite atribuțiile de administrator judiciar sau lichidator în numele formei de organizare, în raport cu gravitatea abaterilor săvârșite sunt următoarele:</p> <p>a) avertisment scris;</p> <p>b) suspendarea calității de practician în insolvență pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an;</p> <p>c) sancțiuni pecuniare, care se fac venit la bugetul UNPIR și al căror cuantum se stabilește și se actualizează periodic prin hotărâre a Congresului UNPIR;</p> <p>d) excluderea definitivă din UNPIR, însoțită de pierderea calității de practician în insolvență; excluderea societății profesionale atrage dizolvarea de drept și lichidarea acesteia.</p> <p>(2) Limitele sancțiunilor aplicabile abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se stabilesc prin Statut.(alin.3-4 abrogate)</p> <p>(5) Procedura disciplinară se reglementează de către UNPIR prin Statut. (alin.6-abrogat)</p> <p>(7) Membrii organelor de conducere ai UNPIR și ai filialelor nu pot asista sau reprezenta alți membri ai UNPIR, practicieni în insolvență, în</p>	
--	--	--	--

	<p>(2) Statele membre se asigură că informațiile cu privire la autoritățile sau organismele care exercită supravegherea asupra practicienilor sunt publice.</p>	<p>fața comisiei de disciplină a filialelor sau a comisiei superioare de disciplină.</p> <p>Art. 55-(1) Congresul UNPIR are următoarele atribuții:</p> <p>a) stabilește coordonatele de bază pentru asigurarea bunei desfășurări a activității practicienilor în insolvență;</p> <p>b) adoptă (...) Regulamentul privind procedura disciplinară.</p> <p>Art.66¹- (1) Pe lângă Consiliul național de conducere funcționează Instanța superioară de disciplină.</p> <p>(2) Instanța superioară de disciplină este compusă din 9 membri titulari - președintele și 8 membri - și 3 membri supleanți, desemnați de Congresul UNPIR pentru o perioadă de 4 ani dintre practicienii în insolvență compatibili și care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.</p> <p>(3) Instanța superioară de disciplină are următoarele atribuții:</p> <p>a) soluționează, în complet de 3 membri, contestațiile împotriva hotărârilor instanțelor locale de disciplină;</p> <p>b) soluționează, în complet de 3 membri, plângerile împotriva membrilor Consiliului național de conducere al UNPIR și face propuneri de sancționare a acestora, pe care le supune hotărârii Congresului UNPIR;</p> <p>c) soluționează, în complet de 3 membri, plângerile împotriva membrilor consiliilor filialelor UNPIR și ai instanțelor disciplinare locale;</p> <p>d) dispune strămutarea plângerilor disciplinare, în condițiile stabilite de Regulamentul privind procedura disciplinară și aplicarea sancțiunilor, sau orice alte măsuri necesare îndeplinirii justiției disciplinare.</p> <p>(4) Împotriva deciziei Instanței superioare de disciplină persoana lezată poate formula acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare.</p> <p>Legea nr.85/2014 Art. 5³ – (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:</p> <p>a)informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acesteia de a semnală debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere;</p>	
--	---	---	--

	<p>(3) Statele membre pot încuraja elaborarea unor coduri de conduită pentru practicieni și respectarea lor de către aceștia.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că remunerarea practicienilor este reglementată prin norme care sunt conforme cu obiectivul unei finalizări eficiente a procedurilor. Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare pentru soluționarea eventualelor litigii legate de remunerare.</p>	<p>b) indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile;</p> <p>c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații;</p> <p>d) lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora;</p> <p>e) informații privind programe și alte facilități de sprijin.</p> <p>OUG nr.86/2006 Art. 48-(1) În exercițiul atribuțiilor sale legale, UNPIR beneficiază de competență de autoreglementare, putând emite, în condițiile legii, Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, regulamente, codul de etică al profesiei și procedura disciplinară. (2) Statutul de organizare și funcționare și Codul de etică profesională și disciplină al UNPIR se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea de către Congresul UNPIR.</p> <p>OUG nr. 86/2006 : Art. 38- (1) Practicienii în insolvență au dreptul la onorarii pentru activitatea desfășurată, sub forma unor onorarii fixe, onorarii de succes sau o combinație a acestora. (2) La stabilirea nivelului onorariului se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) numărul de salariați ai debitorului; b) riscul privind conflictele de muncă; c) cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; d) valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; e) valoarea creanțelor, numărul debitorilor; f) numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; g) valoarea patrimoniului, potrivit evaluării; h) natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor; i) nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor inițiale de lichidare. <p>(3) Depunerea sau acceptarea de către practicianul în insolvență, în mod repetat, a unei oferte de onorariu care nu ține seama de prevederile</p>	
--	---	--	--

		<p>alin. (2) constituie concurență neloială și se sancționează conform prevederilor art. 40.</p> <p>(4) Onorariul provizoriu pentru perioada de observație este stabilit de judecătorul-sindic la deschiderea procedurii de insolvență, în temeiul criteriilor prevăzute la alin. (2). Acesta va putea fi modificat de adunarea creditorilor care va ține seama în mod obligatoriu de prevederile alin. (2).</p> <p>(5) Plata onorariilor practicienilor în insolvență - administratori judiciari sau lichidatori ori a cheltuielilor de procedură se va face din fondul constituit conform art. 4 din Legea nr. 85/2006*), cu modificările și completările ulterioare, iar calculul acestora va fi efectuat conform tarifelor și standardelor de cost ce se vor stabili de către Adunarea reprezentanților permanenți a UNPIR.</p> <p>(6) Propunerea sau acceptarea de către practicianul în insolvență a unui nivel al onorariului care nu ține seama de prevederile alin. (2) constituie abatere disciplinară.</p> <p>Proiect Legea nr.85/2014 Art. 15¹ – (...)(2) Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvență activi care dispun de asigurare profesională valabilă. Onorariul acestuia este cel stabilit de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.</p> <p>Art. 20 - Onorariul administratorului concordatar contractat se stabilește de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.”</p> <p>Legea insolvenței nr.85/2014 Art. 45 - (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt: (...) d) desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilități, prin sentința de deschidere a procedurii, după caz, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu (...) Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (...)</p>	
--	--	--	--

71.	<p style="text-align: center;">Articolul 28 Utilizarea mijloacelor electronice de comunicare</p> <p>Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, părțile la procedură, practicianul și autoritatea judiciară ori administrativă pot efectua pe cale electronică, inclusiv în situații transfrontaliere, cel puțin următoarele acțiuni:</p> <p>(a) declararea creanțelor;</p> <p>(b) depunerea planurilor de restructurare sau de rambursare;</p> <p>(c) comunicările către creditori;</p>	<p>Codul de procedură civilă</p> <p>Art. 148-Condițiile generale-(1) Orice cerere adresată instanțelor judecătorești trebuie să fie formulată în scris și să cuprindă indicarea instanței căreia îi este adresată, numele, prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea și sediul lor, numele și prenumele, domiciliul sau reședința reprezentanților lor, dacă este cazul, obiectul, valoarea pretenției, dacă este cazul, motivele cererii, precum și semnătura. De asemenea, cererea va cuprinde, dacă este cazul, și adresa electronică sau coordonatele care au fost indicate în acest scop de părți, precum numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea.</p> <p>(2) Cererile adresate, personal sau prin reprezentant, instanțelor judecătorești pot fi formulate și prin înscris în formă electronică, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.</p> <p>Art.104- (1) Cererea (n.n. declarația de creanță) va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, mențiuni cu privire la eventualele cauze de preferință, precum și indicarea adresei de e-mail, dacă creditorul optează pentru comunicarea electronică.”</p> <p>Art. 136 - Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul în care este înregistrat debitorul și va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor.</p> <p>Art. 137-(1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență.</p> <p>(2) (...) Planul de reorganizare, inclusiv anexele, se va transmite persoanelor prevăzute la art. 136 în format electronic, scanat, prin grija administratorului judiciar, prin e-mail sau prin postare pe site-ul acestuia. (...)</p> <p>Legea nr.85/2014 : Art. 42 (1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență (BPI). Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor către participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă coroborate cu prevederile Regulamentului (CE) nr.</p>	<p>Termen de transpunere a prevederilor art. 28 lit. (a), (b) și (c) D- 17 iulie 2024, iar a lit. (d) - 17 iulie 2026.</p> <p>Față de prevederile citate din Codul de procedură civilă și din Legea insolvenței, inclusiv cu modificările aduse prin proiect, apreciem că cerințele directivei de a se asigura posibilitatea efectuării unor demersuri procedurale pe cale electronică sunt îndeplinite, deci transpunerea este realizată integral.</p>
-----	--	---	--

	<p>(d) depunerea de contestații și formularea unor căi de atac.</p>	<p>1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000 al Consiliului, după caz. BPI va fi realizat în formă electronică. (...)</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.</p> <p>(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare și comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă și prin BPI. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI. (...)</p> <p>(6) Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în BPI și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură. (...)</p> <p>Proiect Art. 100 lit. f)- (1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată și, în orice caz, cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde: (...) f) adresa de e-mail a administratorului judiciar, dacă există, la care se pot face valabil toate comunicările în format electronic de către creditori.</p> <p>Art.110-(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele. Comunicarea se poate face și pe cale electronică, dacă prin declarația de creanță sau printr-o adresă ulterioară, creditorul a indicat o adresă de e-mail.”</p> <p>Codul de procedură civilă: Art. 148-Condițiile generale- (2) Cererile adresate, personal sau prin reprezentant, instanțelor judecătorești pot fi formulate și prin</p>	
--	---	--	--

		<p>înscris în formă electronică, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.</p> <p><i>Alte situații în care este facilitată folosirea mijloacelor electronice pentru comunicarea în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență :</i></p> <p><i>Proiect și Legea insolvenței nr.85/2014</i></p> <p>Art. 22 - (1) <i>Votul creditorilor</i> concordatar poate fi exercitat și prin corespondență, inclusiv prin mijloace de comunicare rapidă. (...)</p> <p>(4) În cazul în care ședința colectivă a creditorilor se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul concordatar în convocator, procesul-verbal al ședinței va fi semnat doar de reprezentantul administratorului concordatar și va fi comunicat, prin mijloace de comunicare rapidă, tuturor creditorilor care au participat la ședință, inclusiv celor care și-au exercitat votul prin corespondență.”</p> <p>Art. 24-(3) Raportul de evaluare se va întocmi în funcție de ipotezele care stau la baza măsurilor de restructurare preconizate a fi propuse în planul de restructurare, astfel cum au fost indicate de debitor. Raportul poate fi consultat în format electronic de creditorii interesați.</p> <p>Art. 48 – (4) Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi comunicate prin orice mijloace, până în ziua și la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar. „</p> <p>(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. În cazul în care ședința adunării creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator, care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al adunării. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare</p>	
--	--	---	--

		<p>în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.”</p> <p>(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepția celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, și de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.</p> <p>(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorilor. Citarea părților și comunicarea actelor către aceștia se fac prin BPI.</p> <p>Art. 51-.,(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate. În cazul în care ședința comitetului creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al comitetului. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data comitetului creditorilor.”</p> <p>Art. 153 -(3)(...)Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator autorizat. Licitația publică se poate desfășura chiar și prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate, în conformitate cu prevederile regulamentului stabilit de lichidatorul judiciar. În acest caz, procesul-verbal se semnează doar de lichidator.”</p>	
--	--	--	--

		Art. 154 -(4) În cazul în care procedura de vânzare se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, procesul-verbal se va semna doar de acesta.	
72.	TITLUL V Monitorizarea procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie		
	<p style="text-align: center;"><i>Articolul 29</i> <i>Culegerea datelor</i></p> <p>(1) Anual, statele membre culeg și compilează, la nivel național, date despre procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind cel puțin următoarele elemente:</p> <p>(a) numărul de proceduri care au fost solicitate sau deschise, dacă o asemenea deschidere este prevăzută de dreptul intern, și al procedurilor care sunt în curs de desfășurare sau care au fost închise;</p> <p>(b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii sau de la deschiderea acestora, dacă o asemenea deschidere este prevăzută de dreptul intern, până la închiderea acestora;</p> <p>(c) numărul de proceduri, altele decât cele solicitate în temeiul literei (d), defalcate pe tipuri de rezultate;</p> <p>(d) numărul solicitărilor de proceduri de restructurare care au fost declarate inadmisibile, au fost respinse sau au fost retrase înainte de a fi deschise.</p> <p>(2) Anual, statele membre culeg și compilează, la nivel național, date despre numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, dacă o asemenea deschidere este prevăzută de dreptul intern, au avut un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare în aplicarea titlului II.</p> <p>(3) Statele membre pot culege și compila anual, la nivel național, date privind: (a) costul mediu al fiecărui tip de procedură; (b) ratele medii de recuperare pentru creditorii garantați și negarantați și, după caz, separat pentru alte tipuri de creditori; (c) numărul de întreprinzători care, după ce au trecut printr-o procedură în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (b), și-au lansat o nouă afacere; (d) numărul de cazuri de pierdere a locului de muncă legate de procedurile de restructurare și de insolvență.</p>	<p>Proiect – Legea nr.85/2014</p> <p>Art. 339¹ - (1) Anual, sunt culese și centralizate, la nivel național, prin intermediul Biroului de Statistică Judiciară din cadrul Ministerului Justiției, în condițiile legii, date privind procedurile de restructurare preventivă și de insolvență, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind următoarele elemente:</p> <p>a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise;</p> <p>b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor;</p> <p>c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise;</p> <p>d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă.</p> <p>(2) În statisticile judiciare realizate, potrivit alin. (1), datele sunt prezentate defalcat pe următoarele categorii:</p> <p>a) debitori persoane fizice sau persoane juridice;</p> <p>b) apartenența debitorului persoană juridică la categoria microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii;</p> <p>(3) Statisticile judiciare sunt realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de aceasta prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile,</p>	

<p>(4) Statele membre prezintă defalcate datele menționate la alineatul (1) literele (a)-(c) și, după caz și atunci când sunt disponibile, datele menționate la alineatul (3), pe următoarele categorii: (a) dimensiunea debitorilor care nu sunt persoane fizice; (b) statutul de persoană fizică sau de persoană juridică al debitorilor care fac obiectul unor proceduri de restructurare sau de insolvență; și (c) destinatarii procedurilor care conduc la o remitere de datorie, și anume numai întreprinzătorii sau toate persoanele fizice.</p> <p>(5) Statele membre pot culege și compila datele menționate la alineatele (1)-(4) prin intermediul unei tehnici de eșantionare care să garanteze că eșantioanele sunt reprezentative sub aspectul mărimii și diversității.</p> <p>(6) Statele membre culeg și compilează datele menționate la alineatele (1), (2), (4) și, după caz, (3), pentru ani calendaristici compleți care se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an, începând cu primul an calendaristic complet care urmează după data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (7). Datele respective se comunică anual Comisiei, cu ajutorul unui formular standard de comunicare a datelor, până la data de 31 decembrie a anului calendaristic care urmează anului pentru care se culeg datele.</p> <p>(7) Comisia stabilește formularul de comunicare menționat la alineatul (6) de la prezentul articol prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).</p> <p>(8) Comisia publică pe site-ul său web, într-un mod accesibil și ușor de utilizat, datele comunicate în conformitate cu alineatul (6).</p>	<p>precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132.</p> <p>HG nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției</p> <p>Art. 39. - (1) Ministerul Justiției coordonează și îndrumă activitatea de statistică judiciară a instanțelor judecătorești și a parchetelor.</p> <p>(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor privind statistica judiciară, la nivelul Ministerului Justiției se înființează Biroul de statistică judiciară.</p> <p>(3) Ministerul, prin direcțiile de specialitate, ia măsurile necesare pentru buna funcționare a Biroului de statistică judiciară, inclusiv prin recrutarea și selecția personalului, formarea profesională a specialiștilor, dotarea cu resurse materiale, precum și pentru pregătirea metodologică a componentelor sistemului pentru coordonarea activității de statistică."</p>	
<p style="text-align: center;">Articolul 30 Procedura comitetului</p> <p>(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul</p>	<p>.....</p>	<p>Nu face obiectul transpunerii în dreptul intern.</p>

	5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.		
73.	TITLUL VI Dispoziții finale		
74.	Articolul 31 Relația cu alte acte și instrumente internaționale (1) Următoarele acte se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive: (a) Directiva 98/26/CE; (b) Directiva 2002/47/CE și (c) Regulamentul (UE) nr. 648/2012.	<p>Proiect - Legea nr.85/2014 Art. 9^s – (1) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor și operațiunilor, drepturilor și obligațiilor reglementate de dispozițiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, și de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.222/2004.</p> <p>Directiva 98/26/CE - Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare – capitolele II, III,IV</p> <p>Directiva 2002/47/CE- Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată prin Legea nr.222/2004</p> <p>Art. 2 - (1) În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: o) procedură de lichidare - procedură colectivă care implică valorificarea activelor și distribuirea fondurilor obținute către creditori, acționari, asociați sau membri, după caz, procedură care presupune intervenția de orice natură a autorităților administrative ori judiciare, inclusiv în cazurile în care această procedură se finalizează printr-un concordat, plan de reorganizare sau alte măsuri similare, voluntare ori obligatorii, fie că sunt sau nu urmare a insolvenței;</p> <p>Art. 9-(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele conform prevederilor contractuale:</p> <p>a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de reorganizare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul și/sau la beneficiarul garanției financiare;</p> <p>Art. 10-Contractul de garanție financiară produce efecte în conformitate cu clauzele cuprinse în acesta, indiferent de începerea sau de</p>	Prevederile art.25 ¹ din Proiect și art. 123 din Legea nr.85/2014 asigură respectarea în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență a prevederilor Directivelor enumerate la alin. (1) și (2).

		<p>continuarea unor măsuri de reorganizare ori a unei proceduri de lichidare privind furnizorul sau beneficiarul garanției.</p> <p>Legea nr.210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții.</p> <p>ART. 18-După alineatul (2) al articolului 9 din Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:</p> <p>"(3) În situația în care un operator de sistem a constituit o garanție în favoarea unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile pe care operatorul de sistem care a constituit garanția le are asupra acelei garanții nu sunt afectate de deschiderea procedurii de insolvență împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.</p>	
	<p>(2) Prezenta directivă nu aduce atingere cerințelor în materie de protejare a fondurilor aplicabile instituțiilor de plată prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului și nici celor aplicabile instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute în Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului.</p>	<p>Proiect</p> <p>Art. 9° – (...) (2) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere cerințelor de desfășurare a activității și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 209/2019 din 8 noiembrie 2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și nici cerințelor de acces la activitate și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică și potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2019. privind instituțiile emitente de monedă electronică.</p> <p>Legea nr.209/2019 din 8 noiembrie 2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative</p> <p>(...)</p> <p>Prezenta lege transpune prevederile art. 1 - 4, parțial art. 5, art. 6 - 8, parțial art. 9, art. 10 - 18, parțial art. 19, art. 20 - 97, art. 99, art. 100 - 103, art. 106 și 109 din Directiva (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE,</p>	<p>Directiva (UE) 2015/2366 este transpusă în dreptul românesc prin Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 13 noiembrie 2019, iar Directiva 2009/110/CE, prin Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.214 din 13 noiembrie 2019</p>

		<p>2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 și de abrogare a Directivei 2007/64/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 23 decembrie 2015.</p> <p>Legea nr. 210/2019 din 8 noiembrie 2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică (...)</p> <p>Prezenta lege transpune prevederile art. 1, art. 2 paragrafele 1 și 2, art. 3 paragraful 1 și paragrafele 3 - 5, art. 4, art. 5 paragrafele 1 și 2 și paragrafele 5 - 7, art. 6, art. 7 paragraful 1 și paragrafele 3 și 4, art. 8 - 13, art. 18 și art. 22 ale Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 267 din 10 octombrie 2009, așa cum aceasta a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 și de abrogare a Directivei 2007/64/CE.</p>	
	<p>(3) Prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Convenției privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile și Protocolului la aceasta privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronavelor, semnate la Cape Town la 16 noiembrie 2001, la care anumite statele membre sunt părți la data adoptării prezentei directive.</p>		<p>În ceea ce privește raportul dintre Directivă și Convenția Cape Town, întrucât, prin Legea de ratificare a Convenției și a primului protocol adițional al acesteia România nu a formulat o declarație potrivit art XXX alin. (3) din Protocolul 1, rămân aplicabile și în cadrul procedurilor preventive prevederile art. 30 din Convenție, care stabilesc efectele garanțiilor prevăzute de această convenție în contextul procedurilor de insolvență (concept cu sens propriu Convenției, care include</p>

			procedurile de prevenire a insolvenței).
75.	<p style="text-align: center;">Articolul 32 Modificarea Directivei (UE) 2017/1132</p> <p>La articolul 84 din Directiva (UE) 2017/1132, se adaugă următorul alineat: „(4) Statele membre derogă de la articolul 58 alineatul (1), articolul 68, articolul 72, articolul 73, și articolul 74, articolul 79 alineatul (1) litera (b), articolul 80 alineatul (1) și articolul 81 în măsura și pe durata în care acest lucru este necesar pentru instituirea cadrului de restructurare preventivă prevăzut în Directiva (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului. Primul paragraf nu aduce atingere principiului egalității de tratament al acționarilor.</p> <p>Directiva 1132 Articolul 58- Pierderi semnificative de capital subscris (1) În cazul unei pierderi semnificative de capital subscris, trebuie convocată o adunare generală a acționarilor în termenul prevăzut de legislația statului membru în cauză, pentru a analiza dacă societatea comercială ar trebui dizolvată sau dacă ar trebui adoptate alte măsuri. Articolul 68 Hotărârea adunării generale privind majorarea de capital (1) Orice majorare de capital trebuie să fie hotărâtă de adunarea generală. Atât hotărârea în cauză, cât și majorarea capitalului subscris sunt publicate sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16. (2) Cu toate acestea, statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, ale cărei hotărâri urmează a fi publicate în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), pot să autorizeze o majorare a capitalului subscris până la un quantum maxim stabilit ținând cont de valoarea maximă prevăzută prin lege. Dacă este cazul, majorarea capitalului subscris poate fi decisă, în limitele quantumului stabilit, de către organul societății comerciale abilitat în acest sens. Organul în cauză poate fi abilitat în această privință pentru un termen de maximum cinci ani, termen care poate fi reînnoit o dată sau de mai multe ori de către adunarea generală, de fiecare dată pentru maximum cinci ani. (3) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, hotărârea adunării generale privind majorarea de capital menționată la alineatul (1) sau aprobarea de a majora capitalul menționată la alineatul (2) face</p>	<p>Legea nr.85/2014 Art.9⁹- Prin derogare de la prevederile art.117 alin. (1) și (4) din Legea nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de convocare a adunării generale a acționarilor/asociaților pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea sau reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preferință al acționarilor, dobândirea de acțiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute în acordul de restructurare/planul de restructurare este de 15 zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României. Partea a IV-a/în Buletinul electronic al registrului comerțului. Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată ori prin scrisoare transmisă pe cale electronică, expediată cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului/asociațului, înscrisă în registrul acționarilor/asociaților. Legea societăților Art. 113 - Adunarea generală extraordinară se întrunește ori de câte ori este necesar a se lua o hotărâre pentru: f) majorarea capitalului social; g) reducerea capitalului social sau reîntregirea lui prin emisiune de noi acțiuni;</p> <p>Art. 116. (1) Hotărârea unei adunări generale de a modifica drepturile sau obligațiile referitoare la o categorie de acțiuni nu produce efecte decât în urma aprobării acestei hotărâri de către adunarea specială a deținătorilor de acțiuni din acea categorie. (2) Dispozițiile prezentei secțiuni privind convocarea, cvorumul și desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor se aplică și adunărilor speciale. (3) Hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare. Art.117- (1) Adunarea generală este convocată de consiliul de administrație, respectiv de directorat, ori de câte ori este necesar.</p>	Proiectul de lege propune o derogare minimală de la regulile de drept societar, pentru a facilita adoptarea rapidă de către organele societare a măsurilor de restructurare a afacerii propuse în acordul de restructurare/planul de restructurare.

obiectul unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

(4) Prezentul articol se aplică emisiunilor de orice titluri care pot fi convertite în acțiuni sau conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și conversiei unor astfel de titluri sau exercitării dreptului de subscriere.

Articolul 72

Majorarea de capital pentru aporturi în numerar

(1) Ori de câte ori majorarea de capital are loc pentru aporturi în numerar, acționarii trebuie să beneficieze, proporțional cu capitalul reprezentat de acțiunile deținute de aceștia, de dreptul de preempțiune asupra acțiunilor emise.

(2) Legislația unui stat membru:

(a) poate să nu aplice alineatul (1) acțiunilor care oferă un drept limitat de participare la distribuire în înțelesul articolului 56 și/sau la repartizarea activelor societății comerciale în caz de lichidare; sau

(b) în cazul în care o societate comercială având mai multe categorii de acțiuni care conferă drepturi diferite de vot sau de participare la distribuire în înțelesul articolului 56 sau la repartizarea activelor societății comerciale în caz de lichidare procedează la o majorare a capitalului subscris prin emisiune de acțiuni noi din doar una dintre aceste categorii, aceasta poate permite ca dreptul de preempțiune al acționarilor din celelalte categorii să se exercite doar după exercitarea dreptului menționat de către acționarii din categoria căreia aparțin noile acțiuni emise.

(3) Orice ofertă de subscriere în temeiul dreptului de preempțiune și perioada în care trebuie exercitat dreptul menționat se publică în buletinul național desemnat în conformitate cu articolul 16. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să nu prevadă respectiva obligație de publicare în cazul în care toate acțiunile societății comerciale sunt nominative. În acest caz, toți acționarii societății comerciale trebuie informați în scris. Dreptul de preempțiune trebuie exercitat într-un termen care nu poate fi mai scurt de 14 zile de la data publicării ofertei de subscriere sau de la data expedierii scrisorilor către acționari.

(4) Dreptul de preempțiune nu poate fi limitat sau retras prin statut sau actul constitutiv. Cu toate acestea, adunarea generală poate decide cu privire la aceasta. Organul de administrare sau conducere trebuie să prezinte acestei adunări un raport scris motivând limitarea sau retragerea dreptului de preempțiune și justificând prețul de emisiune

(2) Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

(4) Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.

Art. 217.

(1) Dreptul de preferință al acționarilor poate fi limitat sau ridicat numai prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.

(2) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va pune la dispoziție adunării generale extraordinare a acționarilor un raport scris, prin care se precizează motivele limitării sau ridicării dreptului de preferință. Acest raport va explica, de asemenea, modul de determinare a valorii de emisiune a acțiunilor.

(3) Hotărârea va fi luată în prezența acționarilor reprezentând trei pătrimi din capitalul social subscris, cu majoritatea voturilor acționarilor prezenți.

(4) Hotărârea va fi depusă la oficiul registrului comerțului de către consiliul de administrație, respectiv de către directorat, spre menționare în registrul comerțului și publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 219 - (1) Hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social produce efecte numai în măsura în care este adusă la îndeplinire în termen de un an de la data adoptării.

(2) Dacă majorarea de capital propusă nu este subscrisă integral, capitalul va fi majorat în quantumul subscrierilor primite doar dacă condițiile de emisiune prevăd această posibilitate.

<p>propus. Adunarea generală hotărăște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 83. Hotărârea adunării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.</p> <p>(5) Legislația unui stat membru poate prevedea că statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, hotărând în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol, pot să acorde competența de a limita sau retrage dreptul de preempțiune organului societății comerciale care este împuternicit să decidă asupra unei majorări a capitalului subscris în limitele capitalului autorizat. Competența respectivă nu poate fi acordată pentru un termen mai lung decât termenul prevăzut în cazul competenței prevăzute la articolul 68 alineatul (2).</p> <p>(6) Dispozițiile alineatelor (1)-(5) se aplică pentru emisiunea tuturor titlurilor convertibile în acțiuni sau care conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și pentru conversia titlurilor în cauză sau exercitarea dreptului de subscriere.</p> <p>(7) Dreptul de preempțiune nu este exclus în înțelesul alineatelor (4) și (5) dacă, în conformitate cu decizia de majorare a capitalului subscris, acțiunile sunt emise la bănci și alte instituții financiare pentru a fi oferite acționarilor societății comerciale în conformitate cu alineatele (1) și (3).</p> <p><i>Articolul 73</i></p> <p>Hotărârea adunării generale privind reducerea capitalului subscris</p> <p>Orice reducere a capitalului subscris, cu excepția celei hotărâte prin hotărâre judecătorească, trebuie să facă obiectul cel puțin unei hotărâri a adunării generale, care hotărăște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 83, fără a aduce atingere articolelor 79 și 80. Decizia adunării se publică sub forma prevăzută de legislația statelor membre în conformitate cu articolul 16.</p> <p>Notificarea de convocare a adunării generale trebuie să specifice cel puțin scopul și modul de realizare a reducerii.</p> <p><i>Articolul 74</i></p> <p>Reducerea capitalului subscris în cazul existenței mai multor categorii de acțiuni</p> <p>Dacă există mai multe categorii de acțiuni, hotărârea adunării generale privind o reducere a capitalului subscris face obiectul unui</p>	<p>Art. 220. - (1) Acțiunile emise în schimbul aporturilor în numerar vor trebui plătite, la data subscrierii, în proporție de cel puțin 30% din valoarea lor nominală și, integral, în termen de cel mult 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale.</p> <p>(2) În același termen vor trebui plătite acțiunile emise în schimbul aporturilor în natură.</p> <p>(3) Când s-a prevăzut o primă de emisiune, aceasta trebuie integral plătită la data subscrierii.</p> <p>(4) Dispozițiile art. 98 alin. (3) și ale art. 100 rămân aplicabile.</p> <p>Art. 220¹ -(1) Prin actul constitutiv, consiliul de administrație, respectiv directoratul, poate fi autorizat ca, într-o anumită perioadă, ce nu poate depăși 5 ani de la data înmatriculării societății, să majoreze capitalul social subscris până la o valoare nominală determinată (capital autorizat), prin emiterea de noi acțiuni în schimbul aporturilor.</p> <p>(2) O astfel de autorizare poate fi acordată și de adunarea generală a acționarilor, printr-o modificare a actului constitutiv, pentru o anumită perioadă, ce nu poate depăși 5 ani de la data înregistrării modificării. Actul constitutiv poate majora cerințele de cvorum pentru o astfel de modificare.</p> <p>(3) Valoarea nominală a capitalului autorizat nu poate depăși jumătate din capitalul social subscris, existent în momentul autorizării.</p> <p>(4) Prin autorizarea acordată conform alin. (1) - (3), consiliului de administrație, respectiv directoratului, îi poate fi conferită și competența de a decide restrângerea sau ridicarea dreptului de preferință al acționarilor existenți. Această autorizare se acordă consiliului de administrație, respectiv directoratului, de către adunarea generală, în condițiile de cvorum și majoritate prevăzute la art. 217 alin. (3). Decizia consiliului de administrație, respectiv a directoratului, cu privire la restrângerea sau ridicarea dreptului de preferință se depune la oficiul registrului comerțului, spre menționare în registrul comerțului și publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.</p> <p>Art. 103¹-1) Unei societăți i se permite să dobândească propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății în cauză, cu respectarea următoarelor condiții:</p>	
---	---	--

vot separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

Articolul 79

Reducerea capitalului subscris prin retragerea obligatorie de acțiuni

(1) Dacă permite societăților comerciale reducerea capitalului subscris prin retragerea obligatorie de acțiuni, legislația unui stat membru impune îndeplinirea cel puțin a următoarelor condițiilor:

(b) dacă este autorizată doar prin statut sau actul constitutiv, retragerea obligatorie este decisă de către adunarea generală, cu excepția cazului în care a fost unanim aprobată de către acționarii implicați;

Articolul 80

Reducerea capitalului subscris prin retragerea de acțiuni achiziționate de către societatea comercială, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale

(1) În cazul unei reduceri a capitalului subscris prin retragerea de acțiuni achiziționate de către societatea comercială, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, retragerea este întotdeauna hotărâtă de adunarea generală.

Articolul 81

Amortizarea sau reducerea capitalului subscris prin retragerea de acțiuni în cazul mai multor categorii de acțiuni
În cazurile care intră sub incidența articolului 78, a articolului 79 alineatul (1) litera (b) și a articolului 80 alineatul (1), dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia adunării generale privind amortizarea capitalului subscris sau reducerea acestuia prin retragerea de acțiuni face obiectul unui vot separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

Preambul Directivă

(96) Eficacitatea procesului de adoptare și de punere în aplicare a planului de restructurare nu ar trebui să fie compromisă de dreptul privind societățile comerciale. Prin urmare, statele membre ar trebui să deroge de la cerințele stabilite în Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului (21) referitor la obligațiile de a convoca o adunare generală și de a acorda acționarilor existenți dreptul de preemțiune asupra acțiunilor oferite în măsura și pe durata în care acest lucru este necesar pentru ca acționarii să nu contracareze

a) autorizarea dobândirii propriilor acțiuni este acordată de către adunarea generală extraordinară a acționarilor, care va stabili condițiile acestei dobândiri, în special numărul maxim de acțiuni ce urmează a fi dobândite, durata pentru care este acordată autorizația și care nu poate depăși 18 luni de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și, în cazul unei dobândiri cu titlu oneros, contravaloarea lor minimă și maximă;

b) valoarea nominală a acțiunilor proprii dobândite de societate, inclusiv a celor aflate deja în portofoliul său, nu poate depăși 10% din capitalul social subscris;

c) tranzacția poate avea ca obiect doar acțiuni integral liberate;

d) plata acțiunilor astfel dobândite se va face numai din profitul distribuibil sau din rezervele disponibile ale societății, înscrise în ultima situație financiară anuală aprobată, cu excepția rezervelor legale.

(2) Dacă acțiunile proprii sunt dobândite pentru a fi distribuite angajaților societății, acțiunile astfel dobândite trebuie distribuite în termen de 12 luni de la data dobândirii.

Art. 104 - (1) Restricțiile prevăzute la art. 103¹ nu se aplică:

a) acțiunilor dobândite în conformitate cu art. 207 alin. (1) lit. c), ca urmare a unei decizii a adunării generale de reducere a capitalului social;

	<p>eforturile de restructurare abuzând de drepturile de care beneficiază în temeiul respectivei directive. De exemplu, statele membre ar putea avea nevoie să deroge de la obligația de a convoca o adunare generală a acționarilor sau de la termenele normale în situațiile în care conducerea trebuie să întreprindă de urgență acțiuni pentru a proteja activele întreprinderii, de exemplu prin solicitarea unei suspendări a executărilor silite individuale și în cazul unei pierderi semnificative și bruște de capital subscris și al unei probabilități de insolvență. S-ar putea impune derogări de la dreptul privind societățile comerciale și în cazul în care planul de restructurare prevede emiterea unor noi acțiuni care ar putea fi oferite prioritar creditorilor sub formă de conversie a creanțelor în acțiuni sau reducerea cuantumului capitalului subscris în cazul unui transfer al unor părți ale întreprinderii. Astfel de derogări ar trebui să fie limitate în timp în măsura în care statele membre consideră că acestea sunt necesare pentru instituirea unui cadru pentru restructurarea preventivă. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să deroge de la dreptul societăților comerciale, integral sau parțial, pentru o perioadă nedeterminată sau pentru o perioadă limitată, dacă se asigură că cerințele din dreptul lor privind societățile comerciale nu compromit eficacitatea procesului de restructurare sau dacă statele membre dispun de alte instrumente la dispoziție, la fel de eficiente, prin care se asigură că acționarii nu împiedică în mod nejustificat adoptarea sau punerea în aplicare a unui plan de restructurare prin care s-ar restabili viabilitatea întreprinderii. În acest context, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită eficacității dispozițiilor referitoare la suspendarea executărilor silite individuale și la confirmarea planului de restructurare, care nu ar trebui să fie afectate în mod nejustificat de convocarea sau rezultatele adunărilor generale ale acționarilor. Prin urmare, Directiva (UE) 2017/1132 ar trebui modificată în consecință. Statele membre ar trebui să beneficieze de o marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea derogărilor necesare în contextul dreptului intern al societăților comerciale pentru a pune în aplicare prezenta directivă în mod eficiente și ar trebui, de asemenea, să poată dispune de excepții similare de la Directiva (UE) 2017/1132 în cazul procedurilor de insolvență care nu fac obiectul prezentei directive, dar care permit luarea unor măsuri de restructurare.</p>		
76.	<p><i>Articolul 33 - Clauza de revizuire</i> Cel târziu până la 17 iulie 2026 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului</p>	

	Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentei directive, inclusiv privind aplicarea regulilor de împărțire în clase și de votare în cazul creditorilor vulnerabili, cum ar fi lucrătorii. Pe baza acestei evaluări, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă, având în vedere măsuri suplimentare pentru consolidarea și armonizarea cadrului juridic în materie de restructurare, insolvență și remitere de datorie.		
77.	<p align="center">Articolul 34-Transpunerea</p> <p>Statele membre adoptă și publică, până la 17 iulie 2021, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, cu excepția dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 28 literele (a), (b) și (c), care se adoptă și se publică până la 17 iulie 2024, și a dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 28 litera (d), care se adoptă și se publică până la 17 iulie 2026. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive începând cu 17 iulie 2021, cu excepția dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 28 literele (a), (b) și (c), care se aplică începând cu 17 iulie 2024, și a dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 28 litera (d), care se aplică începând cu 17 iulie 2026.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre care se confruntă cu dificultăți deosebite în punerea în aplicare a prezentei directive pot beneficia de o prelungire de cel mult un an a perioadei de punere în aplicare prevăzute la alineatul (1). Statele membre informează Comisia cu privire la necesitatea de a utiliza această posibilitate de prelungire a perioadei de punere în aplicare până la 17 ianuarie 2021.</p> <p>(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă</p>	<p>Prezenta Lege transpune Directiva (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 (Directiva privind restructurarea și insolvența), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.172 din 26 iunie 2019.</p> <p>Art. IV. Dispozițiile art. 5¹, 5² alin. (1) și 5³ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost introduse prin prezenta lege, se aplică de la 1 iulie 2022 iar prevederile art. 5⁴ alin. (1) se aplică de la 1 iulie 2023.</p>	<p>Autoritățile române au informat Comisia Europeană că vor face uz de posibilitatea de prelungire cu 1 an a termenului de transpunere prin Scrisoarea MJ din 22.12.2020 (anexată), comunicată prin Reprezentanța Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană. Comisia a confirmat notificarea conform Directivei la data de 9.02.2021.</p>
78.	<p align="center">Articolul 35 -Intrarea în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		
79.	<p align="center">Articolul 36</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre.</p>		